

ಶ್ರೀರಾಮಪ್ರಸಾದಜಿವಲ

1567
10,332

ವೇದಾಂತ ಕಂಠಮಾಲೆ

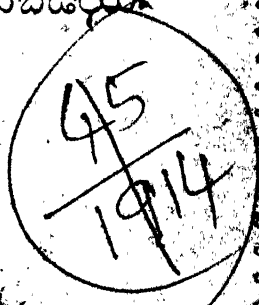
శ్రీ రామ స్తవ రాజము.

61/2/14

పద్య కావ్య ఇది

మంగు వేంకటరంగనాథరావువలన
ముద్రించి ప్రకటింపబడియె.

వీడియోకూర్చి 1000 పేజీలు.

కొత్తనాడు.
1914

1567
10

శ్రీ వేంకటేశ్వర విద్యాసాగర ముద్రాక్షరశాల.

వెల 0—6—0

శ్రీరామజయము.

శ్రీరామస్తవరాజము.

ప్రథమాశ్వాసము.

శా. శ్రీకల్యాణసదాశివేశ్వరకవ్యబ్రహ్మవిష్ణుశివ

యాపాకాశాకృతిమిరునట్టి పరమాత్మైక్యానుసంధానుభా

గాకాశోన్నతయోగిర్యగురువాక్యావాప్తభోధోద్భవ

శ్రీకాంతాప్రియః శ్రీనిన్న మదిలోనేవింతునత్రాంతమున్.

శా॥ శ్రీరామారఘనందనారఘపతీనేతామనోనాయకా ! కారు

ణ్యాభయదానహస్తవరదాకాకుత్స్థనంశోద్భవా ! దాద్రాంధ్రతమిస్ర

తాపహరణ తత్త్వాభిచంద్రోదయా ! సారానామదిలోపసింఛిక్మపత్రో

రక్షించరామౌక్యైదన్ ॥ ఉ ॥ పెద్దలసేవ జేసినను బెంపకుగాక వృ

ధాభిమానులై ! గద్దియసుద్దులందగిలికానక మూఢులుకొందరున్వలొ,

ప్రాద్దులుపుత్తురట్ల చెడిపోవకసామినిధక్కిఁ గొల్చినన్ ! దద్దయఁ మో

క్షమబ్బగదదాశరథీజ్ఞుకాత్మజాధిపా ॥ చ॥ కరములుమోడ్చెదన్ హరి

కిగాళికిమౌక్యైద గూర్చితోడుతన్ ! గురునకు వందనంబెఱుగుగోరిక

జేసెదగావ్యులన్నిరం ! తరముదలంచెదన్నలువదామరసాక్షినుతించెద

న్మదిన్ ! సరసకవిత్వభోధలు వెసంగలిగించుటకున్మృదంబునన్ ॥ గీ॥

మూడుమూతులమతిముగ్ధులొండ్రెను ! బ్రస్తుతింతుబరమభాగవతు

ల ! నుతులజేసి పెక్కుగతుల వాల్మీకాది ! కవులదలచి తెనుగుకవుల

చలతు ॥ వ॥ అని యిట్టదేవతాప్రార్థనంబును బరమభాగవత కీర్తన

నంబును వాల్మీకాదినత్కవిస్తోత్రంబునుజేసి సర్వజనంబులకుం

శ్రీ రామ స్తవ రాజము.

బ్రీయః బల్యై మద్గురుండై న భేసుకొండ తిమ్మయాచార్యురూ
 శ్రీరామ స్తవరాజంబను మంత్రరాజంబు దెనుగు సేయంబుగాని యేసు
 బ్రాహ్మణ సకల వేదాంత సిద్ధాంత సారసంగ్రహంబై నతత్త్వార్థరంబు
 తత్త్వచంద్రోదయంబను ద్వీపదకావ్యంబు రచియించియాతత్త్వ చంద్రో
 దయంబునకు బాసకీనాథునాథుంగాని యోగించినంతసిల్లి తినిష్ఠజీమం
 శ్రీరాజంబై న శ్రీరామ స్తవరాజంబను నీ ప్రబంధనాయ కరత్నంబునకు
 సర్వలోకనాథుండై న శ్రీరక్మీణీనాథునాథుంగాని యోగించి సద్గురుధ్యా
 నంగాను రబ్రహ్మసాహససంధానంబుజేసి కృతకృత్యుండనగుమద్వం
 శకనీనుంజెప్పిన న || నీ || శ్రీకరంబై నట్టి కృష్ణానదికి దక్షిణాదియానాం
 భరీరాజ్యంబునందు | నొప్పై నకొప్పరా వురురాదభానికి భోజుజ్ఞాము
 మృడిరాజుమంత్ర | సుధగుడానంతంభసూత్రీయజుర్వేది శాండియగో
 త్రుజ్ఞానతుగునకును | దనయుండు పెద్దనాతనిసతిజవాంబ వానికింగ
 న్న వరిస్తుండు | వానికిల్లులుసర్వాంబవారలకును | ఘనుమకృష్ణయ
 ప్రభువనగిలిగియతడు | పేర్చిదుమ్మనారామవిష్ణుయైన | రఘునతమ్మ
 నుజ్జెడ్డియైరమణమించె || క|| ఏమగువలునఁసాటియె | భూమిపత్నినత
 లలోనబుధసభలందున్ | నేమారుగీతికెక్కిన | యాముమృడిరాజకృ
 ష్ణయరఘునతమున్ || క|| ఆమిఘనమునకుమువ్వర | మేమువయించి
 తిమియందుమేటగువాడనీ | రామునిభక్తుడమల్లన | నామాఖ్యాతు
 డనజ్ఞసప్రియరతుండన్ || క|| గురుబోధామృతతుల్యుడ | గురుతరత
 త్నోపదేశకోవిదగురుడన్ | గురుసేవావ్రతచర్యుడ | గురుతరవేదాంత
 రంగగురుకవివరుడన్ || క|| కొలిచినదిరామచంద్రుని | దలచినదివరస్వ
 రూపధ్యానముసేయ | న్వలచినదిముక్తిలనను | నిలిచినదిపురాకృతం
 బునిజమనితెలుపన్ || క|| పలికినదివేదత్యుము | చిలకనదికృపారసం
 బు శ్రితజనుబందున్ | గులికినదియోగచర్యలు | నలికినయదిసూయ
 విద్యయహితులుబెదరన్ || శా|| శ్రీశైలేశువరప్రసాదమునదత్తిద్ధాంత
 నామంబులన్ | ఆసేతేశునివాక్యమౌ సభయమున్నధ్యాత్మతత్త్వంబును |
 ద్దేశంబొప్పగినారదుండు దయసం దేహంబులన్భావుటే | యీశాయాగ

దననైనిజము యోగీశాబ్ధిచంద్రోదయా ।

ప॥ అట్లుగావున ॥

క॥ ఆరోగ్యభాగ్యమొనగగ । నారాయణనింబ్రబంధనాయు కమణి
గా । శ్రీరామస్తవరాజము । ధారుణి నెయంగజెప్పెదనునేప్రీతిక ॥

ప॥ అదిసూత్రణితంబును వ్యాసధర్మజసంచాదంబును నారనప్రో
క్తంబునగుటంచేసి యాదియు నొక యీశ్వరారాధన విశేషంబగుటనే
జేసెన ॥

షష్ఠ్యంతములు.

క॥ సర్వశరీరవిహారికి । సర్వాంగకారభోగసౌభాగ్యునకు । సర్వగు
ణాతీతునకును । నిర్వాణికిహరికియక్మితేనాధునకుక ॥ క॥ నిజానజావి
కల్పిత । దుజ్జననంసారదోషదూషితవాంఛా । నిజతమోగోద్రవితే ।
కాజితవస్తువునకు బహుకానందానకుక ॥ క॥ నిత్యనిరంజనునిమ
సత్యాత్మామోదవిభవసామ్రాజ్యనకుక । ఆత్మంతభక్తహృదయ ।
ప్రత్యక్షునకునుమహానుభావాధ్యునకుక ॥ క॥ గోపాలవేషధారికి । గోపీ
జనపూర్వభాగ్య ఘోషాశ్రయకుక । గోపస్త్రీవేష్టితునకు । గోపక్రీడా
వినోదగోపాలునకుక ॥

క॥ శుక్తిరజితప్రపంచముయుక్తిక । మిథ్యాభిమానయోజనపరుడొ॥
భక్తపరాధీనునకును । భక్తునకునుసర్వశక్తిమూర్త్యునకుక ॥ క॥ బిం
దుకళాతీతునకును యిందుకళాభరనుతునకు పేంద్రాఖ్యునకు । స్వందితను
త్రామునకును । యిందీనరనేత్రునకుమునీశ్వరవతికిక ॥ క॥ నీకుంబ్రబం
ధరత్నము । గైకానుక సేనీదుకారణ్యమునక ॥ లోకంబులందువెలసె
ద । జేకొనురాకేందుపదసశ్రీకృష్ణహరి ॥ ప॥ నిత్యమంగళవరంబరాభి
వృద్ధిగా నాపిన్నంబు సేయంబూనిన శ్రీరామస్తవరాజంబును మహాప్ర
బంధంబునకుగదాప్రారంభం జెట్టిదనిన వైమిశరణ్య వాస్తులకొన
కాదిమహామునీశ్వరు లొకానొకనాడు రేపకడలేచి సంధ్యాధ్యయమాన
కృత్యంబులుదీర్చి సూతునిచేత సర్వస్థరాజేతి హాసంబులువినుచు శ్రీ

౪

శ్రీ రామ స్తవ రాజము.

రామ స్తవరాజ శ్రవణోత్సుకులై || క || శ్రీరామ స్తవరాజము ! పారాయణమెవడుసేయు బ్రతిదినమునుశ్రీ । కారణగుణిచేవాడే । నారాయణ పదమునొందు నమ్మునుధాత్రి || క || శ్రీరామస్తవరాజక । ధారంభంబిట్లుశౌనకాదులుసూతుం । జేరినుతించిమహాత్మా । తారకనామంబుమాకుదయసేయగదే || వ || అనినమ్ములకు వ్యాసశిష్యుండగుసూతుం డిట్లనియె ||

కథాప్రారంభము.

సీ॥ సర్వవేదార్థవిజ్ఞాన సత్యనతిసుతుండునౌవ్యాసుని బాండ్లవాగ్గి । జండుపూజలుచేసినుముఖుడౌభగవంతుడవుమహాయోగీశుడవునుశాస్త్రు । గురుడవుతత్త్వంబుబరజనంబునుముక్తిసాధనధ్యానంబుజూడలెవ్వ । యెట్టి వియెటిగింపుడిరనిరాజుతో వినుమహాభాగయేగనినతెల్వి । యెద్దిరమగుణాతితమెన్నెనెద్ది । జ్యోతియమలంబుశివమదేహ్యాతిగాగ । బరమనిత్యంబుగైవ్యుడనముతోవ । యిదియెశ్రీరామయనుజవంబింత మహిమక॥ శ్రీరామజపోత్కృష్టకణ । దారకమనుబ్రహ్మసంజ్ఞ దానివణించే । వారేదోషమునొందగు । యీరీతినివేదవేత్తలెలుగుదురెలుక || గీ॥ ప్రాజ్ఞలెవ్వారుశ్రీరామరామరామ । యనుచుసతతంబుబడియి తురట్టివారు । భుక్తిముకులరెంటిని బాండ్లవార । లిందుకై సంశయింపగనేలననఘ || మ॥ మోహిమన్నీస్తవరాజమున్బలికె నాత్మజ్ఞనియౌనారదుం । డుహరిధ్యానపురస్సరంబుగనుట నోరూరనేజెప్పెడక । బహుసంకల్పరముం జరిద్రహతముక బ్రహ్మైక్యసాధ్యంబునక సహజంబౌ వినుమన్యదుఃఖములసంచారంబులన్బాపుచుక || సీ || శ్రీరామకృష్ణులసేవించితద్ధ్యానభావంబులెఱిగింతుసావధాన । ముగవినుసాకేతనగరంబులోపల రత్నమంటపమతిరమ్యముగను । దానిమధ్యంబునదలపోయసురభూజమమ్ములరత్నసింహాసనంబు । దన్మధ్యముననవ్వుదళపద్మముండును మాణిక్యములచేతమలసిదాని । నట్టనడుమనురాముడున్నట్టుదలపు । కొటిసూర్యప్రకాశమైకోమరుమిగుల । నింద్రీనీలసమప్రభలీనువాని । దండ్రితొడమీదగూ

ద్బుండుదానివాని ॥ నీ॥ అత్యంతకోమంబై నయంగమువాని విమలవిశా
 లనేత్రములవాని । భామకోటిప్రభాభాసితండుగువాని రంజిల్లుపీతాంబ
 రంబువాని । మాణిక్యకుండలమండీరములవాని గంకణకటిస్మృతగణన
 వాని । హరికిరీటకేమూరములువాని గరమొప్పద్విభజములుగువాని
 చిన్నవానినిలేనవ్వలున్నవాని । జదువుచుండెడియోగశాస్త్రములవాని
 రాముడనుపేరుగలిగినరాచవాని । నట్లుదలపుముయోగీశుడైనవాని ॥
 గీ॥ కిన్నరామరగంధర్వకింపురుషులు । నారదాదిమునీంద్రులుజేరికొలు
 వ ॥ భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్నహివృతుండు । నౌమహాత్మునిసత్తండలు నా
 త్మదలపు ॥ గీ॥ నరనసిష్ఠగాధేయాదిపరిమయుషులు । జ్ఞానులైనట్టిసనకా
 దిమానినరులు । నేలలోనరింపరఘుకుశశ్రేష్ఠుడైన । రామచంద్రుని ద
 లపుమురాజనర్య ॥ క॥ చక్కననంబు నందము । నిక్కునమైవిల్లుబట్టినె
 రజాణతబెం । పెక్కుపరంజ్యోతినిశుభ । పెక్కుపహాగౌనలేయనిటు
 లదలపుమా ॥ క॥ ఆనారదమునివర్యుడు । నానాలోకోపకారనటనలకొలు
 కై । మానసమేపొంగగవిను । భ్యాసించెను రామచంద్రునిద్భుతపరు
 డై ॥ గీ॥ పరమునేకంబునిత్యంబు నెఱుకనుభము । నైసజెట్టిదియాలో
 కమందునట్టి । నిండినందనహంబునేదలారు । ననుచుజింతింపుచుండె
 నావ్యాసమాని ॥ క॥ విజ్ఞానహేతుభూమిని । ప్రజ్ఞానునివిమలనేత్రభద్ర
 చరిత్రున్ । సుజ్ఞానదివ్యహుపుని । తజ్ఞానిశ్రీరామచంద్రునిదలపుదునా
 త్మన్ ॥ క॥ కుదురుగుఱిలేనివానిని । చదువులగునగునలవానినడిసన్న
 యునై । కుడువలకొదవనివానిని । యెదలోగ నెరాచవానినేలినవానిన్ ॥
 ప॥ అనుచు జింతింపుచు వ్యాసుండు వారదవాక్యంబుగానిట్లనియె ॥ నీ॥
 నారాయణునిజగన్నాథుగవీశ్వరురాజేంద్రునిశ్వేశురామభద్రు । జానకీ
 పల్లభసౌమిత్రి పూర్వజశంకరునాదిత్యజామదగ్నయ । శాంతునిసత్య
 సౌజన్యనిగురుమూర్తిగరుడవాహనువిష్ణుగమలనాభ । దాశకామదు
 దశరథవరపుత్రగారుణ్యనానందుగౌనలేయజన్మయానందవిగహుశేష
 మూర్తి । మత్స్యకూర్మవరాహాదిమత్స్యహుపు । వాసుదేవునిసత్యయు
 వరదుహాని । నాశ్యలోపలజింతింతుననుచినంబు ॥ నీ॥ కన్నవాడారాచనుగొ

స్వవాహరానిన్నానిపొన్నానిచిట్టిరార! నాకూర్కొట్టిరానాకుమారకరార
యన్నరారాముద్దుచిన్నరార! అయ్యరారానల్లనయ్యరామాయపుడునాపు
ణ్యనిపాకనటనరార! నాచక్కనయ్యరానాతోడునీకరాయప్పచ్చికోంక
రామయ్యరార! అస్వయందులనెత్తురేయనుచువిలుచు! తల్లికుల్లానముగ
నల్లిబిల్లిగొనుచు | కాళ్లనండ్రెండు ఘలుఘలుఘలుమనగ | మురుపుజూ
పెడు కొనల్యముద్దుదలతు || ౧ || తడవులనిన్నుగంటిని | యెడబాయగ
జాలరార యేమిటికొరకై పొడకట్టవింతడవని | నొడిపెడుగొనల్యనో
చునోముదలంతు || మ || అనుచుకామయి జానకీసహితుగానా సంద
పట్టాభిషే | చనుగానిత్యునిగామ హామహునిగానత్య స్రుతస్వాంతుగా |
ఘనవేదాంతవివేకి గావెజయగా గొన్నాగారాబుజ | ట్టినిగాసామ్యకటా
క్షు వీక్షునిగాడెంకంబు నన్నిల్పుచు || ౧ || భారతలక్ష్మణ శత్రుఘ్నప
ననవుత్ర | భానుజవిభీషణ శ్రీకథటులుగులున | సర్వయోగీంద్ర పా
దసంశ్రయముచునగుచు | జానకీయుక్తుడగు రామచంద్రుడలచి || మఱియు
ను || ౨ || అనిరుద్ధగతిగొన్నయని సుద్ధమతిజ్ఞేయని రుద్ధమాగులైయ
లరువారు | బిందుకళాంతనా దేంద్రకళాంతసంవి ద్రూపమున విజ్ఞువిగు
వారు | నిరభంపనిరోభంప నిర్భంపితత్వోప దేశికుజూహనోవువారు | సల
ఘుపదస్ఫూర్తి నలఘు లఘుత్వలైయలరువారు | సుభయకన్యాస మే
తులైయుండువారు | నవధిగలుగంగ లేకుండునవధివారు | గ్రాహ్యప
ట్టాభిరాములై రాముకాలున | వెలుగువెలుగంగ వెలుగులోవెలుగువా
రు || ౩ || స్థానత్రయంబుల సంగత్రయంబులబంధత్రయంబులబారదోల
జీనత్రయంబుల జిత్రత్రయంబుల బింబత్రయంబుల డిండుపరచి | దైవ
త్రయంబుల దావత్రయంబుల నీషణత్రయముల దోషముడిసి | కర్మత్ర
యంబుల కారణత్రయములవాస నాత్రయములవడినిద్రోచి | యండు
పరమాత్మగను వారలున్విభోస | బాహ్యసంసార మెల్లనుబయలుజేసి |
ముక్తికాంతను మదిలోనముద్దుగొనుచు | రనుచుశిష్యుల బోధించినట్టి
వారు || ౪ || మాయయనుజోడుదొడుగక గాయంబుచురధమునెక్కి కర్మ
పువ్విట | న్నేయగనాశాబాణో | పాయంబున జిత్రరాజుపడుమచిచేభు

క ॥ హింసించెనరాసుని । సంసారోత్థి శాస్త్ర సద్ధర్మగుడై । హాసా
 రోహణుడైమీ । మాంసోత్తరకాండన శతమాననరాజు ॥ న ॥ అ
 నుచుమనో స్మత్తులబడెలుపువారును మోక్షంబునగురు కటాక్షవీక్షణా
 లేశంబునసుబంధుగు గానిదుష్కరాభ్యాస యోగంబుల లేవనువారు
 నుచునోన్మత్తి వాయుని రోధంబైనయోగాభ్యాస బంబులలేక జయించ
 రాదనువారునీన స్మరైక్యస్వభావంబునబవన సంకల్పంబు ప్రయాసం
 బుగానిల్చుగాన బ్రహ్మసంబురో గాస్పరూపువారును రోగంబులకుంక
 ప్పిన వామునిరోధ యోగంబుల నికాయుక్త హస్తంబునువారును యా
 మాయామహత్వ మహిమంబులు సిద్ధక్రియానుమానికా మణిమంత్రతప
 సిద్ధులంగిలవనువారును శివాగమప్రక్టంబైన మంత్రలయహత రాజ
 యోగంబులలో మంత్రరాజయోగంబు శివసంచాక్షరీ యుక్తంబైన కల్పి
 తాకల్పితమాలితకాజంబులయంబైన యజమామాగంబు సంబ్రవే
 శించిబ ధత్రయలేచకపూరకకుంభ కంబులంగుంభించికర్మాష్టాంగహత
 యోగ ప్రయాసంబునసన్నై శ్వర్యయుక్తులగు చునీశ్వరాను గ్రహశ
 క్తినిపాతనమయంబున సదాచార్యాను గ్రహంబునసాంఖ్యతా రకం
 బులమీఱికే వలకుంభకంబైన విరాజయోగంబున జాగ్రత్స్వస్థు ము
 ప్పులసత్తిక్రమించి నిద్రపంచంబైన వెన్నెలబయలునను సరించదుర్భరా
 నందనముద్రంబునమునింగితెలుపు మణుపుతలంపుస్వరూపాను సంధాన
 ధ్యానజపంబులలేక యమనస్కంబైనతుర్యంబున నెఱుకనెడకతా
 దానగను జతుర్విధయోగరహస్యంబు లందెలుపువారును వేదాంతశా
 స్త్రింబులని రామయనిరాధాన నిర్వికల్పనిద్రు పంచంబైనసనాతన బ్ర
 హ్మచిదంశంబు నరజ్జుశుక్తిస్థానువులులేని యహిరజితవోరాద్యారో ప
 ణలెట్లటతోచిన మాయాప్రపంచంబుదబ్బరగు అంజేసిసంవిన్నాత్తుడైజీ
 వుండుతన్నుదా డెలిసినముక్తుండగు మాయాసనవి భ్రంబునతన్నేఱుంగ
 మించేసి బద్ధుండగునీబంధ ముక్తులునాశ్మకులేవు సంకల్పస్వభా వంబును
 వారును యాత్మసాక్షాత్కర పరుడైనకారణగు రుండుశక్తినిపాత సం
 మయంబున దోచుచుననువారు సుకర్మముక్తు మహాసంకల్ప భోగం

బులగలదనువారును సద్భక్తిగగాని యీశ్వరానుగ్రహజ్ఞానంబు లేవను
 వారును మఱియదక్కినవారు నుంబరిపేష్టించి కొలువసంహననంబున నీ
 తాసమేతుండై యొప్పు శ్రీరామచంద్రుడందలంతునని మఱియు నారదుం
 డిట్లనియె || గీ || గోకులావాసు గోపిందుగోపినాథు | వేణునాదాను భవ
 మునవెలయువాని | శ్రీలలోగూడిక్రీడల జెలుగువాని | రామకృష్ణాఖ్య
 నామద్రిబేమదలతు || క || చక్కనిబలుండనుచును | చెక్కిలిముద్దాడు
 శ్రీలచేసన్నలచ | న్ముక్కులగిలిగింతలచే | జొక్కింపుచు గేలిసేయును
 భగుదలంతు || గీ || శుద్ధబుద్ధసిద్ధి సూక్ష్మస్వరూపుని | సర్వభూతకర్త
 సర్వమయని | సర్వకారణాత్మ సత్యసంగల్పుని | ప్రణవవరునిరామభ
 ద్రుదలతు || గీ || రూపురేఖలేని రాక్కమైయొక్కటై | వేళపాళలేకవె
 లుగుచున్న | రామచంద్రబ్రహ్మతిర హితుమహాత్ముని | మదినిదినమునే
 సమస్కరింతు || గీ || చింతసోకబోక జేటుకుసారనీక | లెక్కలేకయొక
 టితక్కుగాక | కలిమిగానరాక తెలివియెవడిదీక | ఈసనాకనేర్చువాని
 దలతు || గీ || అనుచునారదుడు వాదిత్యనాథుగా | భానుబింబమధ్య
 పరునిగాను | సర్వసాక్షిగాను జానకీనల్లభు | సన్నుతించిమదిని సంతసి
 లై || మ || అనునావ్యాసునితోడ ధర్మజుడుబోధానంద మగ్నాత్ముడై |
 తనివోదింక మునీంద్రచంద్ర పరమార్థజ్ఞాన సంచారముల్ | ఘనక
 ర్మంబుల త్రోవభక్తిగతి సాకల్యంబులొసల్లుగా | వినుపింపుండన మాని
 వల్కెమనసు విష్ణురనోరూరగ || నీ || భూనాథసీతశ్చపు రుషార్థహే
 తువులో కోకకారంబునొగనంగ | పురుషార్థవిగతులై పోయినంసారా
 భివృద్ధియేపురుషార్థ సిద్ధియనుచు | బెండ్లాముబిడ్డలు పెనిమిటియనుకొం
 చుకంటు కాపురమిదియంటదేల | హాయియెన్నడు లేకనన్నింటికే కా
 రికడగండ్లగున్నలై యిడుమడచుచు | నొక్కనాడైన నొకయింతయు
 బృలేక | పడుచులేమకునుండుట కెడములేదు | యెప్పుడైనను తమగ
 తికోప్పరయ్య | యేమిచెప్పుదు నీవెట్టికాముకులను || క || ఇటువంటిమా
 నసభ్రమ | నేలువలెగడుపంగవచ్చునీశుడుసహగా | మటుమాయనటన
 లుచూ | చుటనిజమాగాదెమఱియుజోద్యముగలదే || ఉ || నేననునాది

యో నెఱుగ నేననునోటిదినోటనుండగా । నేననహంకృతేయెఱుగ నైతిక
నిక్కుచునోటునెందుచు । నేనననెవ్వడోయగుచు నేనునునేనునిజంబు
లై భ్రమ । జ్ఞానవశానజీవుడగునంస్తృతిబొందునరాధినాయకా ॥ గీ॥
నేనుగలిగినసీవునుగానబడదు । నేనుసీవుచుగలిగినగుడుజగము । సీవునే
నునునొకటైనభావమెపుడు । గానబడునట్టికాలంబునీకవధి ॥ గీ॥ వీడు
వాడనినాత్మకెవ్వాడుగలడు । నాడువీడనమానస్తనైభవంబు । వాడువీ
డునునొక్కటానాడజూడ । నెవ్వరెక్కడగానయెయెఱుకదక్క ॥ గీ॥ దృ
ష్టిగనుపట్టునవియెల్లదృశ్యమండ్రు । దృశ్యములగాల్పు తెలివిదలివియం
ద్రు తెలివొంచంబునీవును విడిచిపెట్టి । నిర్వికల్పనమాధిలోనిగుడవయ్యె॥
చ॥ చదివెడిశాస్త్రవాసనలు నన్నితిగోరెడి లోకనానల్ । కదలుచు
దీర్ఘయాత్రలనుకాలముపుచ్చెడదేహవాసన । లృథమనివాసనాత్రయ
ముమానిజంబగుశుద్ధవాసనా । స్వదగురుబోధలందుటలుసారముముట్టు
టయెంచిచూడగల ॥ గీ॥ శాస్త్రలోకదేహసామాన్యవాసన త్రోవ
నూడముక్తిత్రోవగూడు । గాకమానెనేనికర్మంబుపాలగు । నరవరేణ్య
కవరమర్మచేల ॥ గీ॥ తనకుదానెకానితన్మకెద్దియునులేని । తలపుకలుగు
వాడుతత్వవేత్త । తగిలెనేనిపోదుతలపునదత్వంబు । తగదుగురునిమీది
తలపువీడ ॥ గీ॥ తనువునీవుగావుతలపులునీవుగా । వింద్రియములుగావు
యెఱుకగావు । తెలుపుమఱుపులేని తెలివయేనీనయా । చింతదీనిముక్తి
కాంతగూడు ॥ గీ॥ నీవుగలుగుచోటనివిడకృతానంద । సంభ్రమేంబుప
రమసంభ్రమంబు । నీవులేనిచోటునిబిడంధకారాది । బందకంబుకర్మ
బంధకంబు ॥ క॥ లీలామానుషవిగ్రహు । నీలోనేనిన్నునీవునీవేకనగా ।
నీలోనాశ్చర్యంబులు । నీలోననె పుట్టునణగునీరై యుండుకా ॥ క॥ రాన
య్యకర్మతనయా । జీవుడననుభ్రాంతిబిడిచిచిత్తములోన । స్నీహేసీనిక
నునీ । భాననసీవొటదలియబడును మహాత్మా ॥ క॥ జ్ఞానముసులభము
కణనము । తాసిరెండుగనుతోసలవియెట్లనినకా । తాననియెటిగడియెఱు
కే । తాననిసులభంబునానుతానకన్యమా ॥ గీ॥ నిర్వికల్పకరిగికానం

శయంబు । దీక్షనామిద టనుగానిదవ్యమైన । సుఖముదోచదునాతోచు
 సుఖమువనకు । వేరుగాకుండజెలిసెనాధీరుడగును ॥ గీ॥ అనఘబ్రహ్మోప
 దేశదృష్టాంతమెల్ల । దెలియజెప్పితినివునుజెలివినొంది । నకలసామ్రాజి
 జ్యోతిస్సాఖ్యముల్బుమతనొందు । మెరుకవంతునకెల్లన్న నేమికోదుప ॥ గీ॥
 వెలిద్రవంచంబుమిథ్యనితెలిసితన్న । నెరుగనేచ్చినయోగీంద్రుడింటనున్న
 యడవినుండినయూరెంటినడకనమమె । కాకమఱియూత్మకీనటల్కారణం
 బె ॥ క॥ ప్రారబ్ధమునుభవించక । తీరదుయాగామియంట దెస్వడువగు
 నన్ ॥ నీరుమరినంచెంబులు । తీరునుసనుగన్న వేళధీరాత్మునకున్ ॥ మ
 టియుగర్మబెట్టిదనిన ॥ నీ॥ కర్మముల్ చేసినగడ తేరగూడదు సేయకుండిన
 గతుల్బాయకుడు । చేసినకర్మంబులివునకన్పింపుచుఫలనంగిరహితులై ప
 రగనాయు । చేసియుగర్మంబు సేయకుండిన నేర్పుత్రిగుణభావంబుని తెలి
 యనలయు । కర్మంబులెవ్వనిఘననిత్యనై మిత్తి కాచారనియమంబులం
 ద్రుబుధులు । ఫలములేడె స త్రిగుణస్వభావమనుచు । నై నయధి
 కారములకొద్దినాచరింప । నలయుగురువాక్యసద్ధతిచరునగాను । యాత్మ
 సాక్షాత్కరించువర్యంతమధిప ॥ గీ॥ నకలమాయాప్రపంచంబు సగుణ
 మయ్యె । సగుణనిర్గుణహంబు సాక్షియయ్యె । సాక్షిహంబునిగుణ
 ణహపు సచ్చిదానందమును రామచంద్రుడయ్యె ॥ గీ॥ అట్టిరామచం
 ద్రుననిశంబుకీతనధ్యానములనునాత్మదలచితలచి । శాంతహృదయుడ
 గుచు ॥ నత్సంగమునజేరి । భక్తి సేయునతడుభాగవతుడు ॥ గీ॥ కర్మభక్తు
 లచేతను గ్రీమముతోడ । జిత్రవిశాంతినొందునుశీఘ్రమందె । కావున
 ను గర్మభక్తులుజీవునికిని । సేయవలసినకార్యంబుసిద్ధమయ్యె ॥ నీ॥ తా
 మ్రొమ్మిణ్ణయికిలా దారుహంబుల భావించుబూతుచు భామరుండు ।
 పిన్న పెద్దలటంచువేర్వేరివరుసనస్మానించుహామిం చుమధ్యమున్లు । తా
 రతమ్యములేకడై వమందఱి యందునున్న వాడనిపూచునుత్తముండు ।
 నియుత్త మశ్లోకుడిశ్వరుడన్మించుకన్న వానినతండు గాంచుచుండు । నల్లు
 గావుననీతోచునఖిలజగము । నందునీశ్వరు నీశ్వరునందుజగము । వేలులే
 కయు వెలుగొందువిధమునీవు । తెలిసికృతకృత్యజవుగముగ్ధిరహృదయ॥

గీదామమృద్ధాదుశిలలనుదలపుతోన | యీశ్వరుండనిహు నింప నేమిఘో
ముతనమదినయుండునీశుండుతన్ను దానుబెలియ నేరనివానికిదరువ్రూపియ
సే || అర్చింపఁ దానామకీర్తన నబ్జెట్టుగానొసారి నెవ్వడు నోచువునుండు
సత్యంతవాంఛతోనఁగి లేకుచాన్త్రమింపార నెవ్వడాలింపునుండు | నెవ్వ
సంగత్యాగన మతనిరై వ్రుండె నంపూర్ణునెవడు భోగింపుచుండు | దేనిక
శ్రీపాదతీర్థ ప్రసాదమున్ స్వీకరించెవ్వడు చెలగుచుండు | వాడెభక్తుని
డుమాన్యుండు నణికతుండు | వాడెభక్తుండు ముగ్ధుండునై భవుండు |
వానిమెను వెంట నీశుడేనేరెనై న | దోసునీచయిముందర నామనయ్య ||
శా || సత్సంగులను నాత్మచింతించు విశ్వాసంబునైరాగ్యము | నాన్వో
ల్యులను జిత్తి శాంతియును నిర్వభ్రాంతికున్వృత్తము | నాన్వోల్యులు
లులేకయుండుటి పెనన్యాయంబులొనరింప | త్యుత్సాహంబు నదన్ను
జెందిహృదయంబు ప్సంగగాబండ్లవా || ప || ఆవియానేకవిధంబుల గర్భ
భక్తివై రాగ్యంబులకున్ త్రవ్వితాంతి కారణంబని దీక్షానిర్వహణంబునన్వ
హానగదర్శన సుఖహేతుత్వంబు నుండెనుండంగువాఁడనుచు మఱియు
వ్యాసుండు ధర్మజునకిట్లనియె ననాదినిర్వోక్తులైన యాత్మవియందు
మిథ్యాహవ ప్రపంచంబునుందోచిన తెఱంగెట్లనెన మాయాబ్రహ్మసా
న్నిధ్యంబున సుధస్థితికంబుమీద దానానికుసుమంబు భీర్వచుమఘా
యదోచినట్లుజేవుండు గనుకట్లవాడేవుండు ముఖంబుననుండి శివ్యంబును
పేరిటవిషయంబు సనుభవించు జాగ్రత్తంబునై జననామధేయంబున
స్వోంబున గింకప్రదేశంబున దజ్జగ్రదావననాయకుండై వక్షస్ప్రదేశం
బు నంబ్రవేశించి సుఖ స్థనస్థంబొంది ప్రాజ్ఞానసంగన హంకారంబును
తమంబు నందులీనంబై యందేమి యెఱుంగడునంపిత్తుసాక్షి హంబున
నూడుటంజేసి తత్సాన్నిధ్యంబున సుగీవచ్చుంగావు ననిందాకనేమి సే
సితి నోయని యూరకుండజి విధంబుదెల్పు దట్టధగలు చిత్తసహాయంబు
నండెల్పు నానంపిత్తుసాన్నిధ్యంబు లేకున్న సూరికుండునను తెలివిలేకుం
డనలయు నాయహంకారంబెప్పుడు బ్రాగదభిముఖమగునస్వం సనంపిత్తు
సాన్నిధ్యసహాయ తాత్పర్యంబున సుఖంబుననుంటినను నెఱుకనంప్రా

స్తంబగు నాసుషు ప్తినుండి తుర్యనామంబునందు ర్యానన్ధనోంది బ్రహ్మ
 సందంబనుభ వించుచునాభినుండి తుర్యాతీతంబున నతీతనామంబు ధరి
 యించి మూలాధారంబున సరక్షణంబు పరమానందసుఖస్వ రూపంబున
 నుండి యథావ్రకారంబుగా తిరుగుసతతంబీయ నన్ధాపంచకంబుల పంచ
 దేహంబులు ధరియించియాపంచకంబు లంగూడునిచి యోగియెఱుంగు
 నితరులెఱుంగ రాక్షవుండత్మ వాసనానమయంబున నవస్థాత్రయంబు
 లందాటి వాసనాత్రయంబులంద్రోసి వాసనయ ద్రో వన్నాప్తై క్యానుభ
 నంబగుతదాత్మాను భసనారంబున బంచదేహానస్థాభిమాన భంగంబై
 హృదయగ్రాహినాశంబున శుద్ధజ్ఞానంబు సంబంధంబు లేదనుటలుప
 న్నంబుగావున సుషుప్త్యనస్థయందు జిత్తుసాక్షియని చెప్పట లుపచారిం
 బుశుద్ధసంవిత్త్వంబు బ్రహ్మచారితి రజ్జునందు నర్పభ్రాంతిదోచి పిగ
 పలేని జెఱుంగున భ్రాంతిపీచిన ప్రపంచంబులేట్లై నందోచనఁటినేని భవత
 శంఖంబుజూచి వచ్చుననిభ్రామసి నందువచ్చునలేదు తియ్యనిపాలకుజేద
 న్ని దోషభ్రాంతియాగాని తియ్యనిపాలకు నేదులేదనినిశ్చయంబు సుజ్ఞా
 నమాగ్ధంబుననున్న దన్నట్టి గోడలియ జగద్భ్రాంతిశ్రీగురు కటాక్షం
 బునందొఱుగవును సద్గురుకటాక్షంబున స్థానత్రయస్వతీతంబై సతుర్యం
 బున పరమానందంబు నంజెందుమాసుఖంబు బుద్ధిచేతనెఱుంగంబుబు
 ద్ధికిఁదలివిలేదన్న నొనిజంబుబుద్ధిజడంబుగావున బుద్ధిచేతగమటలు పస
 న్నంబుగాదై నను గన్నులుండినంగాని సూర్యనిద్యంపంగూడదు నే
 త్రోపాధిని సూర్యాంశంబై న నేత్రదృష్టిసూర్యుని గన్నట్లుసంవిత్తు బు
 ద్ధ్యపాధినింగను నంతఃకరణప్రతిఫలితంబై నచిత్తు బుద్ధు పాధినితన్న దా
 జూచునగ్ని యంశంబయినదృక్కు తత్సహాయంబున దన్నుగన్నట్లు వృ
 త్తిశూన్యంబై న బుద్ధ్యపాధివశంబున దన్నునాలోకించుచు ద్వివిధంబై న
 ట్లునుఖంబునంజెందు నాబుద్ధిశక్తియగు చిత్తువాసనాచతుష్టయ మాలి
 న్యంబు లేకుండుటంజేసి బుద్ధ్యపాధినిదన్న దా జూచుకతననంతఃకరణో
 పాధియపన్నంబుగు వెండియబుద్ధిశూన్యమో నచో బోధతోగూడంగా

పున శూన్యమనంగాడైనను సుషుప్తియగునా సుషుప్తియగుంగాకయ
 టివేని నాసుషుప్తినిర్వాసనయై యండియునందేమి యెఱుగకపిన కనజ్ఞా
 నంబునొండెడుగావున సుషుప్తిగానిదే బోధోసూడిన దుర్విమాబోధ
 లేకున్న నజ్ఞానంబగును విషయాహంకార మాలిన్యస్థితి శూన్యతయ
 బుద్ధి శూన్యతయాబుద్ధి శక్తియొనఁగిత్తు నందెత్తునంజూచుచు సుఖస్వరూ
 పుండగుట బ్రహ్మనందంబు నంబొక్కచునా బె హ్యంబు మఱచునప్పు
 డుజ్జప్తిమాత్రుండై బుద్ధిచేగాని శైలియరానివాడై యుండు నానమాధి
 సమయంబున మనోబయచ్చి కాశింపై నెఱుగ గక్కనొక్కన ప్రసం
 చంబులేకుండు నానమాధ్యంతరింబున బయర్పై నవసస్సున కాబహి
 ర్వాన్య పారంబుగలుగు తెట్లననరిధంబునదు రంగంబులంబూన్చి య
 భ్యాసమాగ్నంబున నడిపించుచు సుధ్వరధికుండురకుండు యథాక్రి
 మంబుగానడు చునట్లుబుద్ధికిన్పత్తి సూన్యంపై నరై రబ్ధ నాశనర్యంతం
 బునుగలేబరంబు సుఖదుఃఖంబు లంబెండనట్లుండు నాత్మాలోకననరుండై
 నవాడితర ప్రసంచంబుగనెయు నుంగననెవాడై యందునని మఱియ మా
 నీగ్రుంగిట్లనెయ ॥ నీ ॥ బ్రహ్మంబునేనని పూమారననవచ్చు బ్రహ్మ
 బోధమెఱుంగు భావమరుదు । వేదాంతశాస్త్రముల్విభ జంకగావచ్చు
 నాత్మార్థముల దెల్పుటదియనరుదు । నర్వంబులును రోసినన్యాసిన నవ
 చ్చు శూన్యమాగ్నంబులో జూచుటరుదు । అవిబంధమోక్షంబులని చె
 ప్పగావచ్చుదాను గానిలకడదనరుటరుదు । తనువునర్థంబుగురుని వియన
 గనచ్చు । దాఁమొనసిన లోభంబుడీఱుటరుదు । మనసుసామర్థ్యమె
 టిగెడిమమమరుదు । అంత తానయ్యగా కుండుటదియనరుదు ॥ గీ ॥
 శుష్కవేదాంత సిద్ధాంతసూటివరులు । అత్యనెఱుగక యథామయ్యర్థ
 ముగను । జెప్పించుదురు లోకులబెరుచుకొటకు । నిజమునెఱ్ఱారమై క
 ల్లనిజములాయె ॥ మ ॥ అరయకబ్రీతికరాశ రాశ్యజడుబ్రహ్మనందన
 పంబుగా । గుణియించెన్ని బిడీకృతామృతల సత్కోలాహలోల్లాసి
 యై । గురుకారుణ్యమహా ప్రభావమున గోరక్కజ్జియంగోరబ్ర । హృ
 దుషీంధ్రుండల రాజతోనయె వాజ్మాధుర్యచాతుర్యుడై ॥ మ ॥ మ

నుజేద్రాగణియల్ల నారదుడు రామస్వామి నింగూర్చిచా । లనమస్కా
రములొప్ప జేయుచును తుల్యించెదత్త స్వరూపుని జేజోమయు సూర్య
మండలగతున్ బూణాత్మనాదిత్యన । బూణలోకేశులు రాతనుస్మరి
నహీనున్బుద్ధి నూహించుచున్ ॥ గీ ॥ రఘుకులాధీశులో కాభిరామువిష్ణు
నజనపారచి దానంగహరిమునుందు । బరమపరశాచు నేకమైనరగువా
ని । సంవిదాత్ముని శ్రీరామచంద్రుడబుతు ॥ గీ ॥ మునుకుల్లెజాలధనమై
నవానిని । బడమును డెలుచునరమచుని । నన్నితానెదుగుచునన్నిం
టికధికమా । వానినలచి మొప్పు వాడననుచు ॥ గీ ॥ సాలెనారదుడు
సంధియులుడునుచు । మఱియుమఱియు రామమహిమచుచు । మమ
తగలుగువారి మర్యాదగాబోలు । మఱిగితిగియూడు మాటలాడు ॥ మ
హావిద్రాది సున్నునగ్రహములుపొంగుట యోగివ్రీతు । భరణశా
శ్రమయజ్ఞదాన జడసంధ్యానందనాదికియా । చరణున్బిడ్డనముద్రము
ల్లివిభగీతా బ్రహ్మవిద్యాధురం । ధరులున్వేద పురాణశాస్త్రములు
సీతారామనీవేకదా ॥ గీ ॥ అనుచునెట్లు సూక్ష్మసఖిలాంతరాత్ముని ।
శాతునీరజాత్ము సత్యధనుని । బ్రాహ్మమూర్తియైన రామచంద్రస్వామి
సన్నతించుచున్న సమయమునను ॥ నీ ॥ శ్రీరాముడప్పుడునారదు మూడ
రనిలిచిమాసింద్ర నేనిపునేయసన్నతులైచ్చి ద్రనన్నండునైతి నిష్టాథ
మూర్త్యేడుముతసరిసరిన । నారిదంట్లినెనాను తికిప్రంబునీమూర్తి గన్న
దేనేడునేను । ధరగృతార్థుడబుణ్య ధన్యుండగునుడ నాజన్మవిష్వడు చా
లసఖిమయ్యె । దతమీడే రెబంఁజెను దడమున్లె । నసఖమీపాదదర్శ
నమబ్బినప్పుడె । నిమలంబాయె న్నడైవ్రతనిజమునేడు । స్వచ్ఛమైనట్టి
నీనామపథముచేత ॥ శా ॥ ఈరీతిగొనియాడు నారదునిదానీక్షించి స
త్ప్రేమనిం । కారావోయివరంబు వేడుమనునా కాకుత్స్థుతోమానినె ।
జేరేదిమృని కోరనిచ్చెదయతో శ్రీరామచంద్రుండయో । ధ్యారాజ్యం
బున జానకీసహితుడై ధర్మంబుపాలించుచున్ ॥ నీ ॥ ఇదిరాఘవస్తవంబిది
యత్త మోక్షమందిది సర్వసౌభాగ్యమిదియముక్తి । ఇదివారధస్తోత్ర

మిది కేదసారంబు నిదిరహస్య శ్రేష్ఠమిదిశుభంబు । నిదితపస్సారంబు నిది
పుణ్యపాకంబునిదిత్రికాలంబున జదువువారు । పుత్రమిత్రకళిత పాత్రా
భివృద్ధియు నిచ్చకల్యాణంబుపచ్చతోర । ణములుపాడియు బంటసంభ్ర
మములింట । గలిగియుండును సంపూర్ణకాములుగుదు । బుద్ధివాక్కి
యకర్మముల్పూర్వకర్మ । మైనసంటదు నియించునట్టివారి ॥ క ॥ గీతా
నామసహస్రము । సీతారామస్తవంబు శ్రీగురుకరుణ । స్త్రీతిరుణంచును
నెవ్వం । డాతనినారాయణ సముపండుమహాత్ముల్ ॥ న ॥ అనియిట్లు
వ్యాసుండుపర్మింప కెరింగించెననినని సంశుష్టాంతరంగులై శౌనకాది
మునులుటమిది స్వత్తాంతంబేమి చెప్పె నొంగుంపుచనిన ॥ క ॥ కేదాం
తతత్త్వనిశ్చయ । వాడాస్వపథర్మ చరిత్రసనుదేవమతా । నైదగ్భీనత్యా
తాత్త । మోడకోడావిసోద మురిచినాథా ॥ *

మాలినీ ॥ సముఖసుసవిహాసీను సీనన్నాత్మవాసీ । భగిమతిమిర
దినేశాభక్తలోకప్రకాశా । అమితగుణ చరిత్రాయార్యసు స్తోత్రపా
తా । విమలపరిణసీ మాన్యస్థినంశాభిసోమా ॥ *

గద్య ॥ ఇది శ్రీరామచంద్ర పరేంద్రసాదబుద్ధ కవితావిలాస
శాండిల్య గోత్రపవిత్ర కృష్ణయామాత్యపుత్ర విమతగుణ
క్షేర్య మల్లనార్యప్రణీతంబై శ్రీరామస్తవరాజంబును
మహాప్రబంధంబునందు హరిభ్యానపురస్సరంబై న
శ్రీరామకృష్ణస్తోత్రంబును ధర్మజుండుసుజ్ఞాన
భక్తికర్మప్రశంస జేసినవ్యాసభట్టారకుండు
సవిస్తరంబుగా దత్త ధర్మంబులం దెల్పు
టయున్నది ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రామజయము.

శ్రీ రామస్తవరాజము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ మద్వైభవకారణ
 భీమన్నతదేవ దేవదన్యమునీంద్ర
 క్షేమంకర నేదార్థ
 ప్రేమాస్పదజనవిహారి శ్రీకృష్ణహరీ.

వ॥ దేవాసూతుండు శౌనకాదిమహామునీంద్రులకిట్లనియె. నట్లు
 శ్రీకృష్ణుడై పాయనుండు కాంతేయాగ్రజం గనుంగొని సర్వస్వపంచం
 బు మనోవికారంబు గావున మనస్త్వాగంబుసేయవలయు దన్మనస్త్వా
 గంబునకు గురుసేవ కారణంబని యిట్లనియె ॥ గీ॥ తల్లితండ్రిలేనితనయు
 నిహారికె । నతికిబలియులేనిచందమునను । గురువులేనివిద్యకూడడెందు
 లకైన । నజనికైననిజమునరసిచూడ ॥ గీ॥ తల్లిదండ్రులరుతగజన్మజ
 న్మాన । నరయబంధుమిత్రులట్లకలరు । తన్నుడెల్పుగురుడుతగదొరక
 డుభవి । దొరుకుటెల్లముక్తిదొరుకుటధిప ॥ గీ॥ తల్లిదండ్రుణుణముదై
 వపిఁబుణమును । దన్నునెరుగదీరుతత్వమందు । బరమగురునిసేవ పా
 టింపకుండెనా । బుణముదీరదండ్రుచూఢిమునులు ॥ గీ॥ సూచకనిషిద్ధభో
 ధకవాచకులను । గడగికామ్యకర్మనమయకారణులును । ననగనెనమం
 ద్రుదేశికులందులోన । నద్గురుండగుకారణాచార్యవరుడు ॥ గీ॥ అట్టికా
 రణగురురాయడైనవాడు । రామభగవానులేకానినీమలోన । నితరజ
 నులుతమ్మెరుగంగ నెంతవారు । నరుడుగురుడనిపల్కుటన్యాయమధిప ॥

సీ! నద్దును ధ్యానాద్ధానంబును పునాది నరకాలి నాగ్రాసున్వ
 కికిలేదు । సతతంబు కారణచార్యజేసె వానిని నగోరవలె నెవ్వనికి
 గాదు । శ్రీగురుశ్రూష నేయచేసెనె వాని చరణ దేవువునమె బెనెను
 గాదు । దేశికప్రీతిగా దురుగ చేసెనె వాని నది హసాగ్రికి మెన్వరును
 గాదు । దానమాన చాంద్రాచార్యధ్యాన నిహారి । మంద్ర తంత్రా
 ధ్యయన జనున్వకరకు । త్తదకయూతాధికస్తాన దుష్టసత్తు । తై ననా
 చార్యజేసెనె వాని నును ॥ క॥ గురుశ్రూషుని నేయది । సతతంబున
 సారమనెడి ప్రభుమందరి । నిరంధుని నారంబెనుమా । పరముని నేరును
 నెందుబతుకన్మందై ॥ క॥ గురుబోధనెడినెట్లు । పరిపరిపట్టునెట్లు
 సారస్యనెను । బెత్తెను మనెడి నెట్లుము । మనస్వముగాని నాభ్రాంతి
 లుగాగె ॥ క॥ పరసత్తి మునినుకారణ । గురు ప్రతిమదాని దెలియగూడె
 నెయట్లు । పరకన్పిల్చివానన । కరవ సారస్య సము తెదగకునగునే ॥
 వ॥ అనిన వ్యాసభట్టారకునకు ధర్మజుండ్లట్లయె ॥ క॥ అయ్యాగురువు
 లచరితం । బెయ్యదీక్షకునాది తెవ్వనిచెడు మా । నయ్యా పాతిర బెలియ
 దు । అయ్యా శ్రీమధర్మమెట్లులాచారంబు ॥ క॥ కారణగురుమహిమం
 బులు । వారికిశ్రూష నేయ సత్కారణి ॥ దేనిగడి నేయ పయ్యా ।
 మూరిజనన్మత్రిచరితసునిరభరితా ॥ సీ॥ అదిగాక బహుధర్మజ్ఞ సనంసా
 రము లావరిలనడవనగ్గుపౌరుషములు । మాయాశరీర మన్మయములు పురు
 షుండు రమణువీడువిరక్తితోని । మోక్షాధికారముముక్షుండుకార
 ణా చార్యజేరెడుబాడనంగముగను । జెలుపుముమతియేమి తెలుపంగ
 వలయునో యన్నియు నెఱిగింపుడనుస్మరాలు । తోడవ్యాసుండు సెప్పం
 గదొడగెన్మెట్లు । రాజయోగంబు తెల్పు కారణగురుండు । వాని మహిమ
 లునంసారవత్కనములు । ముందుగాడల్పుమంతకు మున్నెతోయి ॥ క॥
 మాయాసంసారంబులు । రోయకగురుమహిమదెలియగూడదుగలనా ।
 కాయమనిత్యంబనిగురు । రాయనిచేదెకతమకుబ్రతుకులుగలనే ॥

జీవవిచారఘట్టము.

సీ॥ జీవునిసంసారచిన్నెలామూలాగ్రిముగజెప్పదనువిను మొదలుమొదలు । స్వప్నకాశముననుచనుసహంకారమా వరణవిక్షేపమైస్వస్వరూపు । మఱపించుపురుషునిభ్రమగఱపించిన నిందుచేనెద్దియునెరుకలేక । వెన్నెక ముందెరుగక వెట్టిపట్టినవాని విధముననానచే వెతలబడుచు । వెతలుపోసుకొందు గొదవనిమోహతి । శయముచేతనట్టిజాలిగోడు । గుడుచుచుండుగాక జడిసియింతటనైన తొడుసుమాలిపోడుదుఃఖజీవి ॥ క॥ ఆవరణమనగమఱపే । కావుననానన్నదన్నుగానకయంత । న్నేవిధమునదాననతా । నై వేతేభ్రాంతిపెట్టునాత్మునివత్సా ॥ క॥ విక్షేపశక్తియనగా । మోక్షవ్యతిరేకమైన మోహవికారా । ల్లక్షలవర్తంతంబుల । రక్షణమునదోచుగాపురంబులకిరవై ॥ అదియునుంగాక ॥ క॥ జీవుండ్రిల్లుతనుశ్రీయ । భావనచేగలిగెవానిపక్వతత్తుల్యనుమా । కై వల్యంబునదబ్బర । గావేరొకకల్పితుండుగలిగెనృపాలా ॥ క॥ అనవినిరాజేంద్రుండును । ననఘనిరాకారముననుసాకారంబే । యనువునగలిగెనుజీవుడు । తనువులుమూఁడెట్లుదాల్చెత్తద్విధమెల్ల ॥ గీ॥ తెలియజెప్పమన్నదేశాధిపతితోడ । మునికులాధిపంద్రుజనియెనిట్లు । రాజనర్యవినుముబ్రహ్మస్వరూపంబు । మొదలుగానుబోధపదిలపరతు ॥ అదియెట్లంటేని ॥ సీ॥ అమృతమైస్వచ్ఛమైయాద్యంతశూన్యమైశుభ్రమైసుసంవిదభ్రమగుచు । నిత్యమైనత్యమైనిర్మలాకారమై యందమైయానందకందమగుచు । పూణామైదివ్యమైబోధస్వరూపమైబుద్ధంబునై స్వతస్సిద్ధమగుచు । నమితమైనిశ్చేద్యమైనిరంజనమై పరంజోతిమై మహారణ్యమగుచు । నద్యయబ్రహ్మచై తన్యమైవెలుంగు । నట్టిబై టనునేమిగన్పట్టుటై ॥ లై ననిబృందితెల్వికై లేనిదేక । లిగననవలసెరజ్జనర్పగతిసనఘ ॥ క॥ లేకేగల్గినపురుషుడ । యాకల్పితుడనగయాతడొదబ్బరనా । లోకించితామహత్త । త్వాకారంబై నయాశుడయ్యెందీనక ॥ క॥ ఆయామయత్తమమధ్యమ । నియోహంబునెడినహమునిగుడెన్వినుమా । వెయ్యేలికనియోహం । బై యొప్పెడిభౌతికాఖ్యహంకృతిపలనక ॥ గీ॥ ఆదిశక్తియున్నతమో

గుణియునై । జ్ఞానవికృతితోడగానబడుచు । కడకతోడవిశ్వకారణదే
హియై । హృదికల్పితండురుద్రుడయ్యె ॥ క॥ ఖ్యాతిగభూతోత్పత్తికి ।
నాతడెయాత్మస్వరూపుడౌభూతాత్మా । యాతనిమాపేకాలం । బేతరి
నిండిననుకల్మి నెరుగుముబయతా ॥ గీ॥ గగనవిస్త్రీణః మౌగాలి గాలిచు
ట్టి । పట్టిమధియుండుగానన్నీ పుట్టినీని । యుగముజలమగముగ్రేవేత్తలుయొ
ప్పతోడ । నట్టిసీరింబులలుచుచునువనినసఘ ॥ క॥ ఈత్రీంఛభూతము
లారయగల్పింపబడియెననికలయంబిం । బానిసాధంబిడన్యప్తైః । గీరంబ
నిపించుకొనునుప్పచ్చీనాథా॥

పంచీకరణలక్షణము.

స॥ వినుమానుచుపంచీకరణత్వస్త్వనిర్ణయంబెట్లన్న సీపంచభూతముల
నొక్కొక్కటిరెండేసిగానిభాగించి యందులోనొక్కొక్క నిజాంశంబు
లుంచితక్కిననొండొంటినాలుగేసిగానిభాగించి పంచీకరణంబుంచీకృతం
బయ్యెత్వద్వధంబెట్లన్న ఆకాశాధభాగంబు జ్ఞాతృత్వమయ్యె తక్కిననా
ల్గునువాయ్వోజలభూములగూడి మనోబుద్ధితాహంకారంబులయ్యె ప
వనాధభాగంబు వ్యాసమయ్యె. తక్కిననాల్గును పృథ్వీసప్తేజో స
భంబులంగూడి ప్రాణాపానోదాససమానంబులయ్యె. హుతాశనాధభా
గంబుచక్షుసయ్యె. తక్కిననాల్గును భూనీరమాకుతవ్యమంబులంగూ
డిఘ్రాణజిహ్వత్వత్స్రోత్రంబులయ్యె. కీలాలాధభాగంబుగంబులయ్యె. త
క్కిననాల్గును ధాతృకృషీటప్రభంజసశూన్యమాగంబులంగూడి గంధ
స్పర్శశబ్దంబులయ్యె. క్షౌత్రత్వార్థభాగంబుపాయసయ్యె. తక్కిననాల్గు
ను వారిధసంజయస మీరాంతరిక్షంబులంగూడి గుహ్యాపాణిపాదవా
క్కులయ్యె. నిట్లుపంచవింశతితత్వాత్మకంబై స సూలదేహంగింక కర్మ
జ్ఞానేంద్రియదశకంబును పంచప్రాణమనో బుద్ధులంగూడి సూక్ష్మంగంబు
నులింగశరీరంబయ్యె సీరెంటికికారణంబగుటన విద్యకారణంగంబయ్యె
నీదేహాశ్రయంబులంగూడి జీవుండుజాగ్రత్స్వస్మనుషాపుంసు సంస్థాత్రి

యంబు లంబడిపారలుచు మాంసనిగ్మితంబైన యాఘాలకాయంబు నం
 నహంకార మమకారంబు సేయచు దేహత్వాభావంబుల తన్నుదానెరుగ
 కకర్మంబులు చేసిస్వర్గనరకంబులం బొందుచుక్రీణభోగంబుల సర్వజం
 తుయోని ద్వాదశంబులంబుట్టు చుండచ్చుచు నెడలేని దుఃఖంబుల బొందు
 చుండుగాని సర్వభోగవర్తుండై శాంతహృదయండగుచు నీశ్వరోపాస
 నావి శేషంబులచిత్తంబు గెల్వనెరడదెట్లన్నవినుము ॥ గీ ॥ చీమునెత్తుర్ల
 చేతను చితుకుచుండు । మూత్రమల సంయుతంబొసై ముఁగితితోలు । కం
 డలెంములు ప్రేవులు నిండియుండు । నీట్టిదేహంబు లండన సేమిచెపుము ॥ నీ ॥
 బయిసిహీనముదుఃఖ బహుళమాకారంబు యెంగలిమంగల భంగభూ
 మి । తేరనవ్వునిపోతు దేహస్వరూపంబు రోగాఁపుట్టయ్యారోత కొండు ।
 భయములపుట్టిని పాశకంబులబొంది యముబాగొట్టెయ్యి యలతియొ
 డలు । మలమూత్రరక్త నుర్మాంసమీచెడు దొక్కకసుమాలిబ ములీ
 కస్థతనువు । తోకపురుగుల గుంటయ్యారోలుతిత్తి । యిడుమువాటుల
 కొడిగట్టుయ్యారెరిర । మందలాకాంక్ష సౌఖ్యములందుగోరి । కోశున్
 పశుప్రాయులై నిజనులు ॥ నీ ॥ గుణములు లోభమల్కంములు గణశలు
 యాశలు తలలోకయవధినోరు । సకలావయవములు సంగత్రయంబు
 లు గులగోత్ర సంగార్థములుపొలంబు । మందుసంస్మృతి దొడ్డమమత
 కర్మమ్ముగాడి పంచేంద్రియంబులు బల్మిపలువు । పూరియావిషయముల్
 క్రూరముల్మేతలు ప్రేమాతిశయములు పెద్దతొట్టి । ఋణమునుఖదుఃఖ
 ముబాధలురోతకుడితి । కాపురముచెడు మోహంబెకల్లతెల్వి । బ్రహ్మ
 మందున దోచినభ్రాంతిగొల్ల । మనుజులనుపశువుల కిట్లుననఘచరిత ॥
 క ॥ ఈరితిబశుప్రాయులు నై నోప ద్వేషులైదు రాచారులునై । వారు
 నువీగునుమీనూ । పారనిస్త్రీవాంఛ దగిలివశులై నిన్మపా ॥ క ॥ ఆలుం
 బిడ్డలకొరకై । జాలింబడిధనము గూర్చిచచ్చినదనుకా । వేలాణోలము
 నొందును । స్త్రీలోలుండైనవాడు చెడిపోబాడై ॥ గీ ॥ కాంతదగిలిన
 వానికిగలదెనుఖము । వానిపోషించుటకు చాలవనివనరి । తిరిగి తెచ్చిన
 యవిదాముదిన్న వెనక । యెంగిలైన నుగ్గిరించుట్టుగాగ । నీ ॥ భవా

విధరోగంబు భార్యానుభోగంబు సిగ్గులచేటునీశ్రీకూట । మన్వంతరా
తకంబంగనాసంగ మంబిహారదూరంబులింతిపొందు । దుఃఖస్వరూపం
బుతోయ జేక్షణపొందులున్నంధ మరణంబులువిడచెలిమి । అతిఘోర
సరకంబు సతులలోలత్వంబుతల యెన్న రాములుచెలుంగోష్టి । గాఢోం
చెడిసంసారకష్టపాటు । కోతకూటి బ్రతుకర్యాహోనసంబు । లేమిజెన్న
దులేహ్యమంచెగిదిని । సన్యసించినవాడ బోజాలుపెసెపా ॥ సీ ॥ ఇల్లు
వాకిలిహోసి యిల్లాలి నెవబసి చుట్టుకన్నములునునాదిహోసి । వన్నెవా
సులువేడివాంఛలు గోరాడిసాంములు దిగనాజోలివేడి । యాడకసోహో
చ్చియనమానముల నోచ్చినడనడి పోకాచ్చితోడునుదీచి । కత్తకత్త
ములుమూరి కర్మమున్నతేభానంబుల సర్వభ్రమలగేరి । నితరసంగంబు
లెల్లనునేహ్యగుడిచి । యతిమహానామై యింజాయాశవిడిచి । తిరిగి
చూడక దాబయల్దేసవచి । ఎరిమగురుజేర జన్మసాఘ్యమనఘ ॥ సీ ॥
సంగవిరక్తుండు శృంగారయక్తుండు సంగవిరక్తుండుసర్వజ్ఞాణ । సంగవి
రక్తుండుబంగారు బిడ్డడుసంగవిరక్తుండు సర్వసముడు । సంగవిరక్తుండు
సంతతానందుండు సంగవిరక్తుండు సంభ్రముండు । సంగవిరక్తుండుసం
పూర్ణకాముండు సంగవిరక్తుండుసన్నతుండు । సంగవిరక్తుండు చిత్తర
శాంతిపరుడు । సంగవిరక్తుండు దేవతాసముహునుడు । సంగవిరక్తుని
సరిసాటిజగతిగలరె । సంగవిరక్తుండు పూజ్యుండుసభలలోన ॥ ఉ ॥ ఈ
సరగర్వముంవిడిచి యీశ్వరునందుల బ్రీతిగట్టిగా । భావసనిల్పియాడు
చునుబడుచు శ్రీహరినామకీర్తన । ల్లావుగజేయుచున్న జనులంగను
నెవ్వడుజేరువానిదే । జీవనమున్వివేకమును సిద్ధముపొండవ సంశపావ
నా ॥ గీ ॥ పాండవోత్తమమిను పరబ్రహ్మమైన । రామకృష్ణులనామకీ
ర్తనలమహిమ । లేమిజెన్నచు ధాత్రిలోనెవ్వరైన । వాంఛనోకమా
రబల్కపావనులజేయు ॥ ... *

నామకీర్తనవిచారఘట్టము.

గీ ॥ నామకీర్తన సరిసాటిభూమిగలదె । తెలియనేరనిమూఖులు
తీర్థయాత్ర । ల్లమదేవతానే వట్లందురుంక । బట్టకతిగుగ్రహచా

రబాధగాక ॥ క ॥ జారుండై ననుష్ఠాధా । చారుండెననుగృహ స్థసంచా
రుండై । శ్రీరామాయనియొకపరి । నోరాడినజాలువాని నూరేడుల
కుక ॥ సీ ॥ శ్లోవారికతోల్లి చల్లనిసీటలోవాము కొనొడలెల్లవణుకువా
రు । సొంకావులుట్టి నీళ్ళుదర్భచేత సవ్యావనవ్యముల్ జల్లువారు । బి
గుసుకముక్కులు బిగియించిగొలుగుచు మోగన్నవేయుచు తూగువా
రు । సాముజేసెనయట్లు సాగిలుబడిపడి పొగిస్తుకెనిల్వకబోవువారు । బిర
బిరను చెట్లచుట్టునుచిరుగువారు । నెయ్యిబిడుగులున్నలో వేయువారు ।
వైశ్వదైవాధి పూజలవరలువారు । కీర్తనలునేయు వారలకిందివారు ॥
క ॥ ఆత్మానేతముచేపారి । కీర్తనముండైన వాడుకృష్ణాయనుచుక ॥
మూర్తిభజించిన యొక్కము । హుత్కములోస్వామి యొద్దయంచుక
యుండక ॥ సీ ॥ అనిశంబునారాయణా యనిచెల్లరేగిమాట పాటలమగు
మాటలేక ॥ పిలుచుచుద్రక్యక్షములు గోతలనుచుభ్యానించి పరవశత్వ
మునబొంది । తెలిసిమఱచినయట్లు తెలియకమరుపుతో నెందునెట్లుండు
టనెరుకపడక । నున్నచోటను తనకుండంగనై ఒకబాలునిలీలనిర్భయు
డునగుచు । తిరుగుభక్తినిశ్చలు వెంటదరుగుచుండు । తడవులకుగన్నశ్రీ
రాముశల్లిబోటి । ముగుననుతుబియ జాలనిముగ్గులట్ల । పరమకారుణ్య
నిధియైన హాస్యపాల ॥ క ॥ విననయ్యరాజచంద్రా । మనుజశరీరంబు
లెన్నమందిదియకాగా । పునపురుషార్థముగనుగొను । ఘనులకు నల్ల
రునుగొద్దుగా విహించుక ॥ మతియును ॥ క ॥ శ్రీరామకృష్ణులకుపని ।
ధూరుణినెవరై నతంఘులించినవారిక ॥ జేరేదేవయచేతను । నారయ
యిందొక కథగలదదినినుపించుక ॥ క ॥ నారదమునిశిష్యుండ ॥ తా
రాముడు విద్రముఘ్నహతంజొకనా । డారామకృష్ణమూతుల । జీరె
న్నేర్పొప్పవారు జేరిరివానిక ॥ క ॥ ఈరీతిబల్కుమానికి । నారాజేం
ద్రుండు ననియెనయ్యానాడే । తీరునజీరెనుజీరిన । వారేరీతులను జేర
వచ్చిరివానిక ॥ వ ॥ అనినగృష్ణద్వైపాయ నుండిట్లనియె ॥ గీ ॥ శరణు
శ్రీజానకీనాథశరణుశరణు । శరణుశ్రీమక్కిణీ నాథశరణుశరణు । శర
ణుశ్రీరామరఘురామశరణుశరణుశరణుశ్రీకృష్ణహరిహరిశరణుశరణు ॥

న || అనుచుభూసురుడు శ్రీమన్నారాయణమూర్తి నింగూర్చియట్లని
యెనచ్చి దానందనిలయానీవు రామావతారంబున బాలుండవైయుండు
నెడి విశ్వామిత్రుండు తనయాగసంరక్షణంబుకొఱకు మీఁజట్లంబు ప్రవే
శించిన నతనింజూచి యాదేహేంద్రియాది ప్రసంగంబుకొరకు నర్వంబు
గాంక్షింపవలసెగాని దీనివల్లనయ్యెడు సుఖంబులేదెట్లన్న వాత్సల్యము కా
మాయ నర్వంప్రియాభవతియని నేదనచనంబుపలుకుగావున కామంబు
లునిరధికంబులై యుండుననిమిమ్ముంజూచి విశ్వామిత్రుండు ఓరా
మూయాదేహికోదేహంబు సుఖదుఃఖమూలంబ గుటనిశ్చయంబందు లకు
నొక్కయితిహానంబు గలదుఁగొల్లిశుకుండు తండ్రిచేతనను జ్ఞాతుండైమి
ధిలానగరంబు ప్రవేశించిననతనింజూచి జనకుండెట్లనియె నీవునంశయింప
వలకునీకు దేహేంద్రియాది ప్రసంగంబుగలిగి నస్థయుండుగానినీకు దే
హంబులేదు నిన్నునీనెరంగు మనిననతంపట్లచేసెగావున రఘువీరానిన్ను
నీవెరంగుమనిన మీరునేనేబ్రహ్మ మనియెరింగితి రటమున్నునిన్నెరుంగ
వేనీవు గురుశిష్యవ్యాయంబు నడిపించుటతేటబడియెను సహాయంతవి
చిత్రంబదియునుంగాక మారీచసుబాహు భయను శంకరుధనుర్భంగం
బును సీతావివాహంబును పరశురామసరాకృతి మభంజనంబును అయో
ధ్యాప్రవేశంబును కైకేయికారణంబున దండకారణ్య ప్రవేశంబును
సీతావియోగంబును సంపానరోవరంబున హనుమద్దర్శనంబును సుగ్రీవ
సంభాషణంబును వాలిహరణంబును సుగ్రీవరాజ్యాభిషేకంబును జాన
కీశిరోరత్న పరిగ్రహంబును సముద్రబంధనంబును విరూపాక్షధూమాగ్ర
క్షుతికాయ మహాకాయమహోదర మహాపార్శ్వ కుంభనికుంభేంద్రజి
త్తాద్యనేక దానవకోలాహలంబును రావణకుంభకణ్ణ ముఖ్యరాక్షస
హరణంబును విభీషణలంకా రాజ్యాధిపత్యంబును జనకప్రత్తింగూడి స
కలపరివారంబుతో భరద్వాజాశ్రమ ప్రవేశంబును గుహభరతశత్రు
ఘ్నదర్శనంబును తత్సర్వజన సంభ్రమోత్సాహంబును గురుమాతృజన
ప్రియంబును సకలజనసంభ్రమోత్సాహంబుతోన యోధ్యాపట్టాభిషి
క్తుండవై భక్తవాత్సల్యంబుతో సుఖంబుండితనిదీవించి మదియ కృష్ణావ

తారంబున సనేకపరాక్రమంబులు చేసిపదారు వేలన్నుటయైన మృదు
 స్త్రీలతోడంగూడి కీర్తనలంజెలుగు దేవుండవునీవు కావె యట్టిసేకుననేకనమ
 స్కారములుచేసెద జేకొనవేశ్రీరఘువీరా సచ్చిదానందనిత్య పరిపూ
 ణాప్రభావస్వరూప ॥ ౧ ॥ అనుచువిప్రముఖుడా రామకృష్ణుల । బా
 డియాడు చుండిభక్తితోడ । మరియశరణటంచుబరి పరివిధముల । బం
 డకాళ్ళి చంద్రోపలికెన్గిల్లు ॥ *

ఐరామస్తోత్రఘట్టము.

మ॥ శరణన్నంగరుణింతునన్న బిరుదుల్బాలంబులో చాలెనో । శరణో
 హోయనరావదేమి వినవోసంసార తాపత్రయం । బెరుగన్నయదొయిం
 దులేవొచెపు మాయానిర్దయాబుద్ధినే । మరితోమున్ను విభీషణాదులకు
 రామాయాత్మరక్షామణి ॥ ౧ ॥ పరశరావడె త్రోవగానవొ సురల్పా
 ధిఁబిందోసామగా । సరుచిఁసాక్కితోయాంజనేయునినడిక నమ్మించితో
 జానకీ । చరణాబ్జంబులు నొచ్చెనో యితరదేశప్రాణిసంరక్షనే । మరి
 తోయెందుకుయింత సేపుదగరామాయార్త రక్షామణి ॥ ౨ ॥ శరణన్వార
 లయాపద్యైరిహించె రాముడుండంగనే । వెరవేలంచును పిన్నపెద్ద
 లుఋషుల్యే దాంతశాస్త్రంబులు । స్మరయన్నమ్మి విభీషణాదిఘనుల
 న్నోప్పించుటలాన్నిగా । మరినిన్నమ్మితికావు మీదయనురామాయా
 త్మ రక్షామణి ॥ ౩ ॥ పరులకశిష్యులతల్లి దండిగురు బ్రాహ్మ్యంబుల
 న్సఖ్యులక । శరణన్వాదికినిన్ను నేనహగనాస్వాభావికల్వంచిన । త్వెర
 వుంగావున నాస్వధర్మమిదిగో నేమానీధర్మమే । మరకాపన్నశరణ్యానీ
 శరణ రామాయార్తరక్షామణి ॥ ౪ ॥ ధరలోదొల్లిటివారు నేనుసహ
 గాడైన్యంబునన్నేదము । త్వెరవేలంచును నియ్యవేయభయముల్నే డే
 మిమింతాయెనా । శరణార్థిదిగ నాడరాడెరుగ వాసర్యేశనీవిచ్చయేమ
 రినన్వల్లునవార లెవ్వరికరామాయార్త రక్షామణి ॥ ౫ ॥ శరణన్నాక్ష
 ణమేవిభీషణునకా చంద్రాగ్రమూనట్లు దేవరలంకాపురిదార బోస్తిర

నుచున్నాత్మికరామాయణా । దివిహస్యంబులు నల్పుటన్ బమ్మలైతే న
న్నరక్షిపుమా । మరుమాటాచిన నింకయోననుమి రామాయాత్మిక
రక్షామణి ॥ ౬ ॥ అలనాడాత్మికవివిల్వ నాకథయమాయాకాశ వాని
భవ్యం । బలుకానాక్యము సత్యమూదయము నాథాగ్యంబునాభ్యుదో ।
జలియన్నేరక విన్నవించిని దేత్తరై ననుక బోవుని । ర్మూనీవెగతి కా
వవేనయచు రామాయాత్మిక రక్షామణి ॥ ౭ ॥ శరణాన్న శరణ్య రాగ
దవె హెచ్చానామనస్తాపము । విరసింజిన్నిలి నీకుకట్టడగ దేవివేగ దే
దేమిముక । శరణాన్న విభేలుగాదు మనస్తాంబులవాంఛవే । మలి
నాకన్న దుసేవ యాశరణు రామాయాత్మిక రక్షామణి ॥ ౮ ॥ ... ౫

తొక్కవస్త్రోత్తరపుట్టము.

మః శరణంబింత న రాకుదేనయిని నోపంపానా సత్త్రియం । బగు
దైవచ్చెనుయింకమా కెనగుదిక్కున్నాగు నీవిప్రుజీ । మనన్నములు
నొంటనగుసామ్యంబాననట్లన్న నెం । దర్శమునదొగ్గితోనేడుదబ్బరకృ
ష్ణాయాపదుద్ధారకా ॥ ౧ ॥ కాళిండినదక్షిణతనవు మురళీగాంబునేయం
గనా । వేళన్కాంతమిమోహమందివగితో హెబాడనేమందినో । తా
శంజాలకనాడుకుయ్యడగనంతక శౌగిటంజేచ్చెను । న్నాల్పిప్రస్పవనాని
గాచితటకృష్ణాయాపదుద్ధారకా ॥ ౨ ॥ యెడదోరక్షకుడంచుకుయ్యడ
గనచ్చేనంచునాకాశవా । దినరన్నెక్కడనుండిన సివిడిగోసీ నోజనీనే
మిసే । తువునాకర్మమునాటికూరక నెయందక చేతగాదేనపూ । నవ
తాతస్వనెయింకనేడహహాకృష్ణాయాపదుద్ధారకా ॥ ౩ ॥ ధరలోదొడ్లి
టివారు బిల్చినపుడే దాసుండునై వారికి । బరగోదెప్పసుబంటుస్తతి
గితప్పానేమనాట్ల క । నొరంగన్న ప్పడదేమివిచ్చెనిదిమూసబునాకే
మియా । చరిణిల్పపుచుయింకనీమనసు కృష్ణాయాపదుద్ధారకా ॥ ౪ ॥
అలుకన్గానిపతివ్రత్యియభయంబత్యంతమునుక భతకకుక । మోదా
గుల్కులుగుల్కురల్లరితిలోపతింపనారీతితో పు । తుగ్గినేప్పించి గాని

కొండకముద్దులొప్పునారీతితో సీ । చలమేయ్యవీరుంబెనీకు ముక్కు
 ప్తా యాపదుద్ధారకా ॥ ౧॥ క్షణహింసాదవిభీషణురవినతకాంతేయు
 ల్లాడొగ్గడ ॥ ముయన్నాతులసీపుబోదుటలు పామాణ్యంబు
 లోనేనీనా । మొరయాలింతువులేక యండిసనిదేముమ్మటికింగల్లతా ।
 శ్రుముప్పుబ్బురసీవబద్ధమికక్కష్టా యాపదుద్ధారకా ॥ ౨ ॥ అయింత
 స్వయ్యిల్లుదూడతులకా హస్యంబుగానెవ్వవా । రలవెన్నల్లిజారవో
 రతిపూతకన్వామికై నేడునా । చెలులేవ్వంగనెంమిరావలసినస్తేనేరి
 క్కొబ్బునా । చలమేయ్యమహాత్మసీదుదయక్కష్టా యాపదుద్ధార
 కా ॥ ౩ ॥ ప్రతిసల్ జేసినగానిరావికనహార్యాచకాల్పించిదే । జితకా
 మాశురస్యత్తి నేని పరదేశిన్నేనినేనీనే । గతిలేకుండునాచనేనయెవని
 న్నకోనివాడేనినం । జ్ఞతబాహ్యకృతి నేనిబోవుముక్కుష్టా యాపదుద్ధా
 రకా ॥ ౪ ॥ గీ॥ అనుచు నెట్లు విప్పుడరామకృష్ణుల । జీరజీరతారుస్త్రీ
 లుతోగూడ । గూడిచేరనచ్చికోనయర్థంబు । లిత్తు మడ్లుమంతయేమి
 నుము ॥ *

గీ॥ అనిననానినుచితమైసెట్టిపూజల । దనిపిష్యుడని యెఱన్యులార ।
 యితర మొల్లుమీరలించుండవలెనన్న । సమ్మతిచియండి సార్వభౌమ॥
 క॥ ఈరీతిరామకృష్ణులు । నారయనావిప్రనరుడుహామికంచినయా । చా
 రిత్రమెనగుచదివిన । వాణికినీసుఖముగలదుపసుధాధీశా ॥ గీ॥ అనినము
 నికిరాని అశరీర వాణికిట్టు । బలికెనన్నమునియు తొల్లియాతికా ।
 తోడివిప్పుడభయమిమ్మనికీరామ । చంద్రుజేడుచున్న సమయమునను
 గీ॥ గగనవీధినుండిజగమొల్ల మోయంగ । భయపడకుమటంచుబలుకు
 వాక్య । మొకటివిన గబడియెసకలకోర్కులదీర । వానిమహిమలెంచనశ
 మేభూష ॥ క॥ ఈరీతిగన్నవానికి । శ్రీరాముడుకృష్ణమూర్తికస్త్రీసహి
 తముగా । కోరినకోరికలిచ్చుచు । జీరినయాశేఖనగచేరగవలసెకా ॥
 క॥ ఇటువంటిభక్తిచేతను । కుటిలంబగుచిత్తన్మత్తిగోరకమున్నే । పు
 టుకునడందెముడంచిన సటనలకేముక్తిగలదెనరనుతచరితా ॥ నీ॥ ఇంటి
 లోనై సనిల్లాలితోనై ననగరికప్పులకై నతెగువజేసి । కావికోకలుగట్టిక

చ్చలువిగిలుంచి బోడితలయై మోవబోవదీసి । కుండకోలయై పట్టినిండుబూ
 డిదెబూసిపూసలు కుండగొన్ని నేసిచేత । కుమారభగిలుంచి జనులుగొ
 నువోట హరిహరియనుకొందునాడుకోందు । నేమనుచురి గొట్టుకునె
 టవెడలి । తిరిగియమరికగలవోబుతిసగమటికి । విషయమిది గ్రామియల
 లోవిగునాని । కేవలవ్యాస మహానాథకేవలములు । పై కామాంధుడై క
 న్నుగానకంటయి పై పణతులముట్టుకున్నట్లనాని । క్షణపణ్యంబున శ్రీ
 యోనిజొచ్చిగర్భమునెత్తోనిండునట్లనాని । దొంగదొంగియగురానిదొర్ల
 నాగమినంతబై శ్శనగగిడియంటున్నట్లనాని । ఏల్లరితొట్టెత్తితినినాయు
 వుచేతవడిపోవుచేతంటున్నట్లనాని । దొంగిలనాథులపాత్రయ్యితి మును
 చేసి । నంటబయకనగ్గురునెంటద్రొప్పి । యంటబాపగయిలనట్లను టి
 లోన । గంటకోరాదు వానికియంటబోదు ॥ గీ॥ యిన్ని దప్పినోతిన్న
 దానెరిగిన । ఘనునిచేరికున్నకర్మమెట్లు । పోవుకర్మమగునుబూడిదో
 హోమ । మైనరేంద్రచంద్రయశములకును । చిల్ల సుకలనాగ్రమంబుల
 నంబులజాతులన్వర్ణనీతులు ॥ యడవులదానకర్మములనానంబులంబుల
 పభాషలు । స్వడబదగంబరత్వములచాట్టుననగ్గురురాజచంద్రుచే । కడక
 నవిద్యయుఁజడిసిచారునెముక్తి నహుటిచేరునే ॥ ప॥ అదమునుగొనె
 నీ॥ గుడిగుండుములకొండ గుహలకారకపులకూరలనారలనిరావరముల
 ను । పండగపర్యాలపాడిపంటనునేర్చుచేరంబులనోర్పుజనులు । కిప్పునీ
 శ్శనుచప్పిడిపిశ్శనుతిరాలతిరుణాశ్శితిప్పటలను । వడుగుల పొడ్డిండ్లపెన్న
 వాసులవాత్రులచదువులపాదములను । విందులవినుకూశ్శిపితిరణగణము
 ల । పొందుపొరటలను పోషములను । మోక్షమబ్బదయ్య ముక్తి
 కాంతామణి । నాధుడేరకున్ననరులకధిప ॥ గీ॥ అనఘయామితింజనట్టి
 దృశ్యములకు । తల్లివంటిచిత్తదర్శనమున । చిత్త్రతిథలితంబుడప్పుల
 నువట్టె । కాననింతవట్టిమానసుండె ॥ గీ॥ రోతకూటిమనసులని పోకి ప
 నగు । త్రోవగానిముక్తిత్రోవవట్టి । పోవనీదుదీసిపోడిమియూమాయు ।
 రంపెలాడిజూడురామచంద్ర ॥ గీ॥ విషయలోలుడగుచు పశ్చాన్నునుతు
 డె । గురునింతవినుచు కుటిలుడగుచు చింతముఠిగినట్టికిప్పునికాత్తి

జ దేశమియ్యరాదు తెలియనధిప ॥ నీ ఆలస్యనాస్తికా హంకారపంచక
 ద్వేషవిద్యావోరదూషకులకు ॥ పాపంపనిష్ఠురవతితకార్యకృతక్షుకల
 హాసీమవిషయగర్వితులకు ॥ స్తంభనమోహనోచ్ఛాటనమారణవశ్య
 కూహకవిద్యనాదులకును ॥ నటలోభమోహితీయకామ్యకరులకువోడ
 కోర్వనియట్టిసోమరులకు ॥ వినయభయభక్తివిశ్వాసఘనతచేత ॥ గురుల
 శ్మశ్రూష సేయనికృరులకును ॥ స్వస్వసూచక దేశభాసార్యభామ ॥ యె
 నివిధములకై ననియ్యంగరాదు ॥ చ॥ అనపినిధర్మజుడనె మహాత్మకయిం
 గనికారలక్షణం ॥ బునగురు సేవలక్షణబుద్ధిగజెప్పమటన్నరాజుతో ॥ ము
 నివరుడిట్లువల్లెచుముముక్షుమాధర్మముయోగచర్యలు ॥ నివృత్తసుఖస్వ
 సూచముచువీచుమిదుగవాక్చమక్మృతిన్ ॥ వ॥ ఇట్లనియెరాజేంద్రానా
 ధనచతుష్టయసంపత్తిగలయతింపధికారి వానిలక్షణంబులనిత్యానిత్యన
 స్తువివేకంబును యిహముతార్థభాగవిరాగంబును శమాదిషట్క
 సంపత్తియు ముముక్షుత్వంబులనంబడు తద్వివరంబాత్మనిత్యంబుజగంబు
 లనిత్యంబులని యరుంగుటనిత్యానిత్యనస్తువేకంబునసాధనంబు అందు
 లసక్చంకనాదివనితాభోగంబులృతుచ్ఛంబులు స్వర్గాదిలోకసుఖంబులు
 నట్లయని యిహాపరసౌఖ్యంబులుగోరకుండుట యిహముతార్థభాగవిర
 క్తియను రెండవసాధనంబంతఃకరణనిగ్రహంబు శమంబుబాహ్యపంచేం
 ద్రియంబనిగ్రహంబు దమంబనంబడు కామాద్యరిషడ్వర్గంబులయంచు
 ట శాంతియనిపించుకొనును శ్రుత్యాచార విశ్వాసంబుగలుగుట శ్రద్ధయ
 నిపించుకొనును ఇట్లు శమాదిషట్కసాధన సంపత్తియను మూడవసాధ
 నంబు శీఘ్రంబెరుంగగోరుట ముముక్షుత్వంబును నాలవసాధనంబిట్లుసాధ
 నచతుష్టయసంపత్తిగలయతింపధికారి యనుపించుకొనునని మఱియనిట్లు
 నియె ॥ నీ॥ ఎవ్వడనేడుగంబెట్టిదిసంసారమెవ్వనికక్కటయెందుగలిగియెం
 దునున్నాడ నోయేహపువాడనో యేచందమే మందమేదిలోప ॥ యొ
 కనాటికినినేను యన్నఘన్నట్లుగా కన్నవారలలోనకలసిమెలసి ॥ దలయె
 త్తగలుగున్నాడె ఐకటాక్షంబులేరీతి నున్నదోయెనడుగలవో ॥ యనుచు
 ఓహాది కథగిమన్నవిడిచి ॥ వేదవేదాంత వేత్తలవిభవమెరిగి ॥ నేడుగ

జయసుగురుడంచు నంచువాడు స్వస్వరూపావేశేశ్వర జనుడుభూష ॥
 వ ! అనియిట్లు వేదవ్యాసుండు ధర్మజునికొంఱించెనని నవినిసంతుష్టాం
 తరంగులై శౌంకాదిమునులు మిడటివృతాంతంజేమని చెప్పి నేగిం
 పుడనిన ॥ క ॥ సుర సేన్యధర్మచరితా । నరసేనుహారి నేత్రాన్నతగా
 త్రా । నరకాసురకంసాంతక । సరిమున హృద్యా భరితనమజేనసు
 తా ॥ మాలిని ॥ నిరుపమనిరి నద్యానిత్యసత్యాత్మజీవ్యా । సరసమతి
 విధాతానత్వ సంఘాతభూతా । సురమునిగణంమ్యానుగన రాకారిగ
 మ్యా । గురువిబుధకలాపా గోపికానందరాపా ॥ ... *

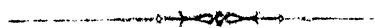
గద్య ॥ ఇది శ్రీరామచంద్రుని ప్రసాదాబ్ధ కవితావిలాసశాంక్షి
 ల్యనోత్త్ర వివరకృష్ణయూ మార్కపుత్రాచినుగుణధేరియమల్ల
 నామూన్య ప్రణీతంబైన శ్రీరామస్తవరాజంబను మహా
 విభంధంబు సంచువ్యాసుండుసరస్వ ప్రపంచకారణంబు
 మనంబగుటంజేసితి స్మనస్త్యాగంబుకొరణా చార్యాను
 గ్రహంబు సంజేయవలయున నిధర్మజుతోడంజెప్ప
 టయుధర్మజుండుగురు మాయాసంసార విరక్తు
 లంజెల్పుమని యడుగుటయు వ్యాసభట్టార
 కుండు మాయావణాశైలిమాచారవిరక్త
 క్కుంసద్గురుంజేరవలయునని చెప్పటయు
 న న్నది ద్వి తియా శ్వాసము .

శ్రీరామజయము.

శ్రీరామస్తవరాజము.

స్వతంత్రమూర్తిరామము.

శ్రీరమ్యకవ్యశోభన
కావ్యకవ్యకృతాభినివృత్తి
నారాతిభిరవసా
ప్రేమిమిత్రయ మహాశ్రీకృష్ణహరీ.

॥ దేవాసుతుండు శోన కాంచమహామునుక్తినియె సట్లు వ్యాసుం
డుధర్మజుంగనుంగొని యుట్లనియె । క ॥ రాక్షసవృత్తిమహా । రా
క్షససభాకామోక్ష రాజ్యాపేక్ష । రాజనియోగసిద్ధికి । రాజగదియ
గంగనలయు రమ్యముతోడ ॥ సి ॥ అనశయియై మౌన కాశా
ముముక్షుడు నేతినేతివాక్కుల శరీరబుద్ధింబ్ర యప్రాణభూజలొగ్గి పవ
నాకాశెట్టస్వర్గగంధరూప । రసమాదసంస్మృతి భ్రమలవిశ్వంబెల్ల జడ
ముశ్యంత్రంబు సత్వరమునగుట । యిదయేమియనుగాను యెట్లకోనిన్ని
టగులపిన యెలుక నేగానుకాను । మరియునెవ్వంబుని నయలమరిగిమరిగి
కాతెడింట్లోని వాడెట్లుబ్రలుచేరు । సట్టియార్జియు శంభునునిను మ
డింప । తన్నుదాగన్నగురు శరీరదలచునపుడు ॥ సీ ॥ జడివానబట్టినచా
డునవాదించు నట్టిచదువులపోరుగట్టిపెట్టి । యదరపోవణ కొరకొడిగ
ట్టినట్టి యాధయహాముల నెల్లదటగలిపి । నానావిధన్యాయనట న
లుతనచేతుగాని యెండ్లొరులదిగానిజరిగి । యేలోకసుఖములు బైలుప
చారములోను లొతారముకలోతెరింగి । నేహనర్హాశ్రమా చారదేశ
కాల । హుర్రేభాభిమానముల కోసివిడిచి । పిన్నపెద్దతనంగాలు పిండగ

లుచి । చూర్యశుశ్రూష నేయ మోక్షాస్థానశివ ॥ గీ ॥ పుష్కలగర్భాను
 నుకొండొంటేపి । వారుగానునట్టివారుగాను । నన్నదానెగన్న ధన్యులె
 వ్వారెన । వారెపుష్కలగననుమతె ॥ మఱియును ॥ నీ ॥ ఏవతివాడ
 ననేటితివాడెనచేబాడవాడెననెన్వడెన । రాజయోగసమాధి రాజ్యాధి
 పిస్తుడె వెలిచూపులో చూపునీడచూపు । లోచూడచూపంగిలో కా
 న్నమయము నై పెంచునెన్నెలు యన్నిండి పెంచు । లోటినమైయంత
 లో తనువున మన్వియెదుగు నన్నెగడియెనుకమంచి । హాయికి నోన్చి
 త్సుభోపాయుడగును । యెనిదిదోరాజ్యమైయన్న యెనుకమంతె । రా
 త్రవిజ్ఞాననన్దు చుండార్యపూజ్య । జాదిదేవుడు నాతండయన నుచేతె ।
 నీ ॥ గురుకులు వానంబునోడి ముచితాననంబున నుండి కాయంబునెక్కి ।
 యరగంటిమాయగు నెర్రనాని మఱిస హాసారమున గురుబూజనమొనర్చి ।
 దృష్టిజహజనృజ్యముననిల్చి నుడలికెక్కి మేల్కొలిపియందు । పవన
 చిత్తంబులునగిహింస గాజగిల్లుంబు నెక్కింబుయూనిడిన । పరమమైన
 ట్టి యహోహుడవిరొంగు । నానగోపమువ్రేసియూనిడిట్టి । రాజయోగ
 మనస్కొన్ననీతార్థ । తుర్యగుర్యంబుకారిణాచార్యవరును ॥ కీ ॥ యో
 గీంద్రమహిమల్లుని । వాగీంద్రునికై నన్న నానవుకై నా । భోగీంద్రుతి
 కినై నా । యోగడిదియనంగనశ మెయూతుకై నకా ॥ ౩ ॥ పోణన నాదస్వ
 రూపముదీర్ఘఘంటికారనమునబ్రహ్మరంధ్రమునమోయి । బ్రహ్మరం
 ద్రధ్యాన పరవశంబునుక్తికాంత నెదుర్కొనికళలదేన్చి । కళలంటియు
 పరతిగరగి బిందువుబారనమరసానందాద్భుతంద్రుడగును । చంద్రకాంత
 పుకోటిశశికిరణంబులుబారకప్పురమందు చొలవనొంది । సర్వశాంతి ప
 హించినిశ్చుంకుడుగును । ధాత్రీనవభూత కేహనతానుడైన । నద్గురు
 స్వామి సేవించునజ్ఞనుండు । పరమభాగిన తారాస్యపాలుడని ॥ గీ ॥ కం
 టిదృష్టిచేతగనువిశ్వమెల్లను । దర్పణంబుగల్గవచ్చుగనును । ఆశ్మితత్వ
 మార్గమారీతిగనవలె । నార్యదర్పణంబునందభూన ॥ చు ॥ గురుకరుణా
 కటాక్షుమున కున్వేదితుండగుభాగ్యశాలి కీ ॥ చరణసరోజ రేణువులు
 కంకరచిష్టునిధాతలాదిగా । కిరముననాడహించినుతిసేయుచుబోచుచు

కాంచివెంబడికా । దిరుగగవానికాదులను దెబ్బనసాధ్యములున్నవేన్మ
 పా । గీ॥ ఇట్టిగురునిజేర కెన్ని ప్రకటబోవ । చిత్తశుద్ధిలేదుచింతపోడు ।
 మాయమాయలాడిమటుమాయమంత్రాల । దొలగిపోదునాత్మజెలియ
 నీను ॥ నీ॥ కనునంటమేలోకగడ్డము లెంచినబూచిబూచనిమాయబో
 నెవెరచి । గురుసేవసేయకగొట్టడై తిరిగిన చీరలేదనిమాయపిగ్గుపడునె ।
 తన్నుదాడెలియకతలక్రిందుగాబడ్డ విద్యవాడనిమాయచోద్యపడునె ।
 యానందమొందక నాలువిడ్డలవీడవోనకాడనిమాయగోసిపోనె । యం
 తతాగాక దేహంబునాగ్రహింప । శూన్యగాడనియీమాయదైన్యపడు
 నె । తెలివికొందకనూహారసలమటింప । దేశగీడనిమాయదాదిరుగబడు
 నె ॥ క॥ ఎన్ని విధంబులనైనను । నున్నదియున్నట్టెకన్న యోగులనేవక ।
 లన్నేతానెరుగకపోదన్నామాయాప్రపంచమంతయుదానై ॥ క॥ ఈరీతిత
 న్నుదాగను । కారణగురుమూర్తిజేరిఘనవిసయవిధే । యూహాధినిశు
 శ్రూపలు । నారయనలుపంగనలమునవియెట్లన్న ॥ గీ॥ పరమగురుజే
 రి దావదశాబ్దములులెస్స । నాత్మయునుసంగమునుస్థాపనవగమరియు । ప
 రగనద్యానమునుసనబడినయట్టి । నాల్గువిధములశుశ్రూషనడుపవలయు॥
 నీ॥ నాల్గుశుశ్రూషలనడకలుచేర్వేర విభజింతు విననయ్యవిమలచరిత ।
 యార్యాభిమతపదార్థానుకూలముసేయనది యాత్మశుశ్రూషలనడు
 పవలయు । ఆపాదమస్త కాభ్యుజనాతిథ్యములనసంగ శిశ్రూషలనగనో
 ప్ప । క్షేత్రగృహరామసీమలనరయుటల్ స్థానమక శిశ్రూషలాడలా
 యె । తాతదై వంబుతల్లియుతండ్రికతక । యేడుగడయునుగురుడంచునెం
 చిభక్తిచేయనద్యానశుశ్రూషసిద్ధమిట్టు । లెరిగినడుపంగవలయునుగురు
 నిజేరి ॥ క॥ ఇటువలెనేవలుసేనే । భటునకుబోధింపవలయుపరమగురుం
 డా । కుటిలప్రపంచభావన । నటలన్నియుడెలియశాస్త్రసమ్మతిననఘా॥
 నీ॥ ఎరిగియెరుంగనియిబ్బందితెల్వితెయెదు రెరుంగకయున్నయెరుకబైట ।
 నిలుచున్నచాయనుపోలికారోపింపబడుకల్పితంపహంభావమునను । జ
 చ్చక్రితోనదాశివుడన బడుకల్పితాజ్ఞానభావమాయాస్వరూపు । మఱి
 యనాప్రకృతియూపరణవిక్షేపమాశక్తులవ్యామోహబాధజూడ । తనకిం

దభావమనిపించుకొనుచు మొదట । నూనరణశక్తి దహించుకొన్నది ।
భావమునకరాక క్తితోఁగలమహేతుండునిగిరిపెమ్మకల్పింపఁపనినాథ॥

మాయావిచారఘట్టము.

క॥ ఎరమేశునియవయనమే । పరిపాఠవిశ్లేషతె క్షమూహహములుగల ।
మాయాకారంబై దా । జగి నెనుహస్తత్వమనగి స్పృశ్యరమణా ॥ గీ॥ అం
దహంకారములమూటియందనగమ । మైత్ర భూతయహంకృతియంద
విశ్వ । కారణాఖ్యులమోగుణకల్పినాది । తక్కితోగూడ వికృతీహార్ద్యునియ
నంగ ॥ గీ॥ ముగి జగత్సూక్ష్మదేహియై మిశ్రమహా । నునదియై జనాహ
మునునతికనవికృతిర । తోగుణంబునిచ్చాతె క్తితోగుణంబు । కలహెహై
రణ్యగర్భంబటండుబుధులు ॥ గీ॥ మహావికృతియై మహాకాన్డవి
కా । యహమువిశ్వదేహియరయనాత్వి । వరబుధులతెక్కి గునివిహుల్ప
రు । ఘంటవిష్ణుపనసుస్థిరాత్మ ॥ గీ॥ కల్పింపునఘంటకమంద్రితత్వం
బువలనబీజభూతములకునీడ । మహాజోగులయు నహైహిరణ్యగర్భము
కల్పేంద్రియములకుగణగినాత్వి । కుంజావిరాగ్నుంబుండు నానీష్ఠాబుధు
నేంద్రియములబీజంబురాజునగుణస్థైర్యకృతకరిగమంకరిణములకుబీ
జంబునమతనతడె । యభిరదేహింద్రియకవర్ణి నందగులు ॥ గీ॥ అహ
పంబులై ఎరవేసిచితానె । ముగిక్రియాసక్తయుష్టము ముగిచేర్చెను । బు
ద్ధికల్పనభ్రాంతిచేపునుపడయ్యె ॥ నానాదేహోపాధులు । నానాత్వ
భ్రాంతినొంది నాకీదనుచుకొ । నానాభిమానములచే । నానాహంకరు
లాయెనారాయణుడే ॥ మ॥ కలలోకీవునుబుద్ధికల్పనలచీకాక మగిన్నియ
పో । కలచిద్రాప్తిపుడుదానెనిర్మలనిరాకారుండునై యుగియుకొ । కలి
మిక లేమినిజెందుచుకొ వివిధసంకల్పాకృతికొ బంధము । క్షులనానావిధ
జాతుజులుములునై తోచుకొ జగత్కార్యమై ॥ మ॥ కనుకరిచాక్కటనే
కభూషణములై గాన్పించుమాగకంబునకొ । భవవిజానోక్కటి నావ్యభే
దములభేదంబై నచందంబునకొ మననాకారవిచిత్రీవర్ణులంబుభాసతే
జంబుతొ । గనుపట్టంసకలంబునోచునడమామిగ్రింపవాహోర్పనా ॥ క॥

మౌ బ్రహ్మమువ్యతిక్తము । సర్వకింపగలేదునీనుభావములోనక । బెరు
 కెంచబోకునర్వము । పరమాత్ముండనుచుచూడు పాండవముఖ్య ॥ క॥
 కాంతేయాగ్రజధీవి । శాంతికినర్వంబుజూడ బ్రహ్మమయంబై । సం
 తోషమిచ్చుమూఁగుని । కెంతయునుఖిమీదుమాఖిమిచ్చినభంగిక ॥ క॥
 స్త్రీబ్రాహ్మపురుషులంచుం । బాలాభేదంబులెందుజనునెవడైనా । బాలు
 డువాడెయోచం । డాలాంతముబ్రహ్మమంతటనునదిభూపా ॥ క॥ బాల
 డయ్యోప్పగిస్త్రీ । బాలంబులనెవ్వడైననద్గరుక్మనచే । వాలాయముతమ్మె
 నుగక । నాలోకింపంగనలచునతడుత్తముడౌ ॥ క॥ తనుమాత్రమెరుగు
 కొరకై । తనపాత్రాపాత్రమెనడుదలపోయినోకో । తనపట్ల నెవడుపా
 మిడౌ తనుదారక్షించుకన్నభర్తముగలదే ॥ క॥ నిండుకపరమాత్ముండి
 టు । బుండుంగాయెరుగలేకయోగులమనుచుక । యెండలవానలమంచు
 ల । నుండగమోక్షంబెతనకునుక్వీరమణా ॥ నీ॥ మానులైకొందరుమాట
 లాడినివారు కొందరుమంత్రముల్గొనుగువారు । కొందరుతీర్థయాత్రాం
 దోమిలుగువారు కొందరాకలముచేగుందువారు । కొందరేప్రీద్దులోకుల
 కేప్పివాగునుచలికివానకుకొండరతుకువారు । తపసులైకొందరుతలక్రిం
 దులుగువారుముక్కులుకొందరుమూయువారు నిన్నితెటగుల నెందరునెన్ని
 పాట్ల । బ్రహ్మసంసారమేగానిబ్రహ్మబోధ । మాగ్గమదిగాదునర్వంబుమ
 రచితన్న । నద్గుతువ్వంబుగాగన్న జాణయోగి ॥ క॥ నానావిధదృశ్యం
 బులు । నానాయని నీతివాక్యపటసలచేతక । వాని దొలంగగ దొ
 చిన । తానుందానొనులేనితానేనిలుచుక ॥ గీ॥ వాననాక్షయమానస
 నశములేక । తత్వబోధంబు తెలియంగతలపులేదు । అందువాసనాత్రయ
 ముగనడచిపుచ్చి । పొందవలెచిత్తజయమునబోధహపు ॥ న॥ అందువా
 సనాత్రయమనోనాశలక్షణంబెట్లంటేని ॥ క॥ లోకకమెరిగినడనని । పోక
 లుగారాదటంచుబుధసభలందుక । లోకానుసారగాజను । నాకుమతియె
 లోకవాసనాఖ్యుడు దెలియక ॥ గీ॥ చదివించదివివాటిపదములయర్థంబు ।
 వెనుకెవరికకర్మవివళుడగుచు । వెట్టి నెట్టినిష్ఠవెతనొందుటేజూడ । శాస్త్ర
 వాసనంబునర్వవిదులు ॥ గీ॥ కాయపోషణంబుగంగానకీస్నాన । మా

దిగాగలునఖలకౌచ । ములును దేహ వాసనలుమూఢులవాడు । త
గిలినడుచుచుండుధర్మచరిత ॥ ౬॥ కావునవానాశ్రయముకన్యభ కన్యము
నిందులోలక । జీవుడుచెందులోలతనుజ్విగిహోతలుయెందుమూర్తిమే
వామియెంచగాచిక పాశముటూదటహీన జన్మము । స్త్రీలకీకముల్విడువ
నెవ్వఁడెరుగునత ఁడేనువో ॥ ౭॥ లోకములోని యీ భలోచదువైనను
వంగగోరునా । పోకలుజోనక్రమములమూర్తిపుకొనినదానునాత్మగా ।
జేకొనినల్పుతీర్థములుకీలములేరుటంచువాసనల । స్త్రీకొనినకుండువారి
లధికారులుమోక్షమునొందుగాన్పా ॥ ౮॥ మన శేషద్వైపగింబులు । మ
ననన్యతిక మైనమాయలుగలదే । మన శేషద్వైపగింతి । గినగూహున
నజయంబుగల్గునపాలా ॥ అంత ॥ గీ॥ తన్న నెరుగగోరుతాపుననిట
ను । దృశ్యమాగణ మెల్ల తెల్లముబుడను । నన్వ యశ్వత్వనితితెయంబు
గగ్లు । పాండవాధిచంద్రపార్థనేంద్ర ॥ నీ॥ రా కంద్రమినుమనఁచోణం
బులాత్మగాదిన్నిటి నెగెడియెరుకయాత్మ । తాత్రయంబులకలపులునా
త్మగా దిన్నిటి నెగెడి యెరుకయాత్మ । పుత్రమిత్రకళత్రభూమ్యాహలా
త్మగా దిన్నిటి నెగెడియెరుకయాత్మ । యుష్టాంగయోగాదిన్యలునాత్మ
గాదిన్నిటి నెగెడియెరుకయాత్మ । యట్టియాత్మనీవుయఖలంబులునునీవు
నీవునేనటన్న భావమీవు । గాననేనులేదుకై ఎల్లంపదమాగణ । మేనటం
చుదలచు నెరుకవీవు ॥ ౯॥ వినుమిద్విధమునజెప్పిన । మునినరక కుధర్మజు
డుమోదముతోడక । వినుయధయధ క్తిపరుడై । వినుకుంపుంకింక నేమి
వినుగానలెనో ॥ గీ॥ అనుచుధర్మజుండునా రాశిరసూను । తోడిబలుకు
నపుడుతోలుత దేహ । తత్వమాగణ మెల్లతగజ్జ్వరొరకుతై । వినుమ
టంచుబల్కెవేడ్కతోడ ॥ ౧౦॥ జీవేశ్వరతనువులునా । ల్లాపిధ మంగింగ
నీకునఖలముదెలియుక । భావింపబ్రహ్మజోధము । సీతై యంపంగి నీవు
నిర్మలచరితా ॥

జీవేశ్వరతనుచతుష్టయఘట్టము.

న॥ మఱియు జీవేశ్వరతనుచతుష్టయంక్షణంబెట్లాటేను ॥ గీ॥ తన్న
ష్టికర్ణజహ్వభూణములునై గుణబ్రదుతై భువచనమై గుణ । వినునా

యూషస్థవాణివాక్కులునై దుష్టతాద్రిబంధులజాడలైదు । త్మజులగ్ని
 పహనాకాశమహాభూతపంచీకృతకనంబపంచమిశ । తిహికారస్థూలదేవా
 మిందుకవస్థజాగ్రత్తునేత్రముల్ సానమరయ । యుక్తభోగంబుమక్రియా
 శక్తిరాజ । సగుణములువిశ్వదభిమానితగనకార । మరయమాతృక
 యూత్మకవాత్మయతడ । వ్యావహారికజీవుండుభూవశేణ్య ॥ క॥ స్థూలం
 బీషదినంజ్ఞల । జాలముతవ్వాసనానశతసూక్ష్మాంగం । బీలోనెనిమిదిపుర
 ముల । చేలలితంబగుపియోక్తిజెప్పెదవినుమీ ॥ గీ॥ జ్ఞానకశ్మేద్యం
 బులుమానసాది కరిణములునాల్గుతమమునుకర్మకామ । ములునుభూతం
 బులును బ్రాణములునుగూడి । యష్టపురములనింపుగాంగమగున్మపాల॥
 సీ॥ కలలువస్థలునున్మిరంతమిచ్చాశక్తిజె జనుండభిమానితనరసాత్వి । కం
 బుకామముమాతుకయును న్వచ్చాశోగమందులవ్యాపకమయిన యా
 త్మ । యంతరాత్మవునతండలప్రాతిభాసికయూత్మదీపదినంజ్ఞలందులిగ ।
 కామమిశ్కూలసూక్ష్మదవ్యయాంగంబుల కారణంబగుటచేకారణాంగ
 మగునునిదురించునర్వేంద్రియంబులడగి । యోర్వుగలిగినభంబుండనేర్ప
 డంగ । నన్నవచనంబునగుటనీళగ్నిగలడె । యిందులకుపాత్రయైధాత్రి
 యొసగునయ్య ॥ గీ॥ పంచమిశతితత్వంబునెంచనిట్లు । లగునువటబీడగ
 తికారణాంగమింద । నస్థస్థైర్యహృదయంబువాసమగును । ప్రాజ్ఞ
 డభిమానియిందుకుద్రవ్యశక్తి ॥ క॥ కననానందముభోగము । ఘనతా
 మనగుణముమాతృకమకారంబౌ । వినువ్యాపకాత్మకరమా । త్మననత
 డేపారమాద్ధికాత్మంజధిపా ॥ క॥ కారణమిషదినంజ్ఞల । మీఱునవ
 స్థాత్రయములునునించినవత్తే । కారణతనువునకుమహా । కారణమను
 దేహమింకగూడునరేంద్రా ॥

ప॥ ఇట్లవస్థాత్రయంబునకు సాక్షియై కారణంబునకు మహాకారణం
 బు శరీరమెట్లన్న పంచభూతోత్పత్తి హేతువులగు సద్యోజాత వామదే
 వాఘోరతత్పురుషేశానుబు పంచబ్రహ్మశరీరంబులకు పంచభూతంబులు
 నివృత్తిప్రతిష్ఠావిద్యాశాంతిశాంశ్యతీతపంచకళలుపంచవిషయంబులు ప
 రాశక్త్యాదినక్తి జ్ఞానశక్తిక్రియాశక్తిచ్ఛాక్రగులుప్రేరకస్వరూపంబులైన

పంచప్రణామములు సంచాక్షియై పంచేంద్రియములు బ్రహ్మాస్థుడై దేవ్య
 రసదాశివులను సేవించు కళ్యాణతఃకరణంబు లిట్లును నున్నయై మత్తత్వంబులం
 గూడికారణశరీరంబగు నిందుక న్నతుల్యంబభిమానిస్త్రియాగాత్మజ్ఞానశక్తిశు
 ద్ధనత్వగుణంబు మూర్ఖసాగంబు నానంగభోగింబునంకారంబు మాత్మకవీని
 యందువ్యాపకంబగు నాత్మనిర్మలాత్మయతిండు కూటస్థుడై తిన్మయిండు
 నోంకారం బుండుట నున్నయై మూలస్థితియై నున్నట్లు గలదు మహాకా
 రణంబును దేహపీనను నున్న సంఖ్యానంజ్ఞామీదిజ్ఞాపకకళామాత్మింబుగా విశే
 షించినదియై తుర్యాతీతంబిట్లు జీనతనుచతుష్టయంబున సీత్యవరతను చతుష్ట
 యలక్షణం బెట్లన్నస్థితివ్యాపకై జోవాయావకాశచంద్రి సూర్యాత్మల
 ను అప్రమూత్యులైత్వోపనియెక్కు విరాడ్రూపంబగు సూర్యునిందులను
 త్వత్తియవనయభిమాని బ్రహ్మకృతసూర్యకై రాజసాహంకారంబు సూ
 ర్యసానంబు సర్వకర్తృత్వభోగంబుకారంబు మాత్మకవీనితోడగూడినక
 లంబగు నాత్మ భూతాత్మయూతోమ్మిది సంజ్ఞలంగల విరాట్పురుషుడింకన
 కలభూతంబులు కానియంబగు హిరణ్యగర్భశరీరంబెట్లన్న దశదిక్కులు
 శ్రోత్రంబులు, వాయుపుత్రిగింద్రియంబు, సూర్యంబు నేత్రంబులు, ఎరు
 గుండుజిహ్వంద్రియంబు, ఆశ్విసీదేవతలు ఘోషేంద్రియంబు, నహ్ని
 వాక్కు, ఇంద్రుడు కంఠంబులు కేంకుగ్రిండుపాదంబులు, బ్రహ్మగుహ్యంబు
 మృత్యువుగుదంబు జ్ఞాత్వ నతఃకరణంబు, మనంబు చంద్రుండు బుద్ధిబ్రహ్మ,
 జ్ఞేతృజ్ఞుండు చిత్తంబు హంకారంబు రుద్రుండు, సీచతుర్దశదేవతలతోడగూ
 డినది హిరణ్యగర్భశరీరంబునిందులక న్నతిపిష్టుపభిమానియిచ్చాశక్తిసాత్త్వి
 కహంకారంబుచంద్రిసానంబు సర్వపాలకత్వభోగంబుకారంబు మాత్మక
 వీనితోవ్యాపకమైన యాత్మసూతాత్మ యూతోమ్మిది సంజ్ఞలంగల హి
 రణ్యగర్భశరీరంబగు, సీహిరాక్షిరణ్యగర్భాదులకు గాఢమైనది నై యంద్ర
 స్వరూపంబై నయవ్యాకృత శరీరంబునీనికొకొకయూ న్ననగు ద్విగంబభిమా
 నింద్రివ్యక్తితామసాహంకారంబును నన్నిసానంబు సర్వసంహారభోగంబు
 ను మాత్మకమకారంబును వీనితోడగూడి వ్యాపకంబగు నాత్మశుద్ధాత్మ
 మయిన వ్యాకృతంబు మహాకారంబును నుట నది నోచిగదగర్భంబు

ను బిందువాధిచేచిద్విజానందై పంచభూతంబులకుంగారణంబగు ముని
రాక్షిరణ్యగర్భయవ్యాసృతులను యీశ్వరమా యోవాధిశిరంబులకు సా
క్షిహూంబగునదియమూలంబు కృత్రిమదీప్యరాట్నంబగునదియ యనాహ
తనామంబునచదియె. పంచబ్రహ్మంబునునదియ పంచభూతంబునుయట్టి
మూలప్రకృతిశిరంబుననకన్త సర్వసాక్షి యీశ్వరంబునభిమాని శుద్ధసా
త్వికాహంకారంబు జ్ఞానశిక్షి. బ్రహ్మాండాతీతస్థానంబునర్వకతృప్త్యన
ర్వచారుకన్య సర్వః సహారకత్వ సర్వనియంతృత్వసర్వభోక్తృత్వసర్వైష్ఠ్య
శ్వర్యాదిషడ్గుణైశ్వర్యంబై భోగభోగంకారంబుమాతృకయందూలవ్యాప
కంబగునాత్మ మహాత్మ యీతొమ్మిదిసంజ్ఞలంగలది మూలప్రకృతిశిరం
బగు నీపిండంబుబ్రహ్మాండుంబగు యిష్టశిరంబులు వాచ్యార్థంబునుపిం
చుకొను నీశ్వరహంకారిది దృశ్యంబు వీటికిసాక్షిన్వహంబగుచేత్తు యీ
యెనిమిదింటిగూడిన జ్ఞానోవాధిచేత శబ్దబ్రహ్మంబునిపించుకొనుచు వీటికి
సతీతంబగునదియ యీశ్వరునితుల్యతీతంబట్టి జలశిర్ధిరన్యాయంబున
నిత్యముక్త శుద్ధబుద్ధస్వభావన సత్యస్త్రిజ్ఞానఘనసచ్చిదానందనిత్యపరిపూ
ణంబగునదియె నిష్కళిబ్రహ్మంబునదియె నీవనియసిగదంబుచెప్పెను నది
తత్వమన్యోదిమహావాక్యోక్షణంబుతత్వతత్వంబదలశ్శౌర్ధంబు నసిగదం
బఖండంబుగాబోధించునట్లుగుటంచేసితత్వకవాచ్యార్థంబగు జీవేశ్వరాదృ
ష్టశిరంబులు దృశ్యంబయెఱిగిగదబ్రహ్మన్వహంబునై సుఖంబుండుమని
మరియు నిట్లనియె || గీ|| అఖిలవ్యవహారంబుతడజీవాత్ముడంత । రాత్మనం
సాగముచనంతియటకుండ । యలరుజీవాత్మనరమాత్మయంతరాత్మ ।
వ్యావహారికసాక్షియశానతజేభూష ॥ క॥ నదియందునోడనడచిన । నది
పాంతలనున్నదరులునడుచుకొ మబ్బుకొ । గదలినచందుగ్రుగదలును ।
గదలినజలమందునడునుగదలినరీతికొ ॥ క॥ దేహంబుచావుపుట్టువు । దే
హికిననునట్లునాత్మదివ్యంబై నకొ । దేహాద్యవస్థగలిగెను । దేహియునను
గాపురంబుదెలియక సధిపా ॥

క ॥ శ్రీరాముని మరుజత్వము । మారంబునదొలగ దోగిదొరయ
గనీవే । నారాయణుడుచైవడి । నారాయణుటన్ మాత్మయందైక్యమ

గుఱు || క || పదిదాటివడుగులేగుచు । తుదితనులెక్కింప మరచితోమ్మం
 ద్రింకఁ । పడుగునులేనినీవే । పదియోవాపట్ల జీనవర్తమైవ్యంబుల్ ||
 మ || జననాధావివరీత సంశయమూజ్ఞానంబు విఘ్నత్రయం । బసగాము
 క్తికివాటి నిందోలగిబ్రహ్మసంపదవారాశిలో । మనసుతోడిరిగ నోలూడు
 నిద్రయేమర్మంబు సత్యంబుగా । వినుమీసీకిక జీనసంస్కృతులు సోకఁరా
 వుయూహింపుమా || క || విసవోలుధర్మసంపదన । తనుదాగినుగొనుట
 కంశుధర్మములేడై । ననునై రాగ్యంబువరతి । యనున లెచేకున్న నాశ్ర
 యోగముగలదే || క || యిన్నేలజెప్పనియనును । నన్నే తానెగుగు కొన
 కుతనకన్యంబై । గన్నదియంతాదబ్బగ । నిన్నేనీవెగుగ లేన నిక్కంబుభి
 పా || క || ఈరీతివెదుగుగాఢా । పా లెడ్డిపింజాంపమాది బ్రహ్మంపంబుల్ ।
 నీరుగజేసినవాడే । నై నాగోష్ఠివరతులంగు వాడన్యపాలా || క || పలు
 మాటలపనియేమిక । గలవంటిది మాంసదీనికలలోనైనా । గలవనిజూ
 డగజోకుము । కలిమియులేమియును లేనిగాన్వనభూపా || క || సకలప్ర
 పంచంబునువా । చిక్మనిచెలిసిన నటువంటిచిన్మాశ్శిష్ట । ప్రితిశామా
 త్రింబేనను । చుకంలకములేని యోగినుభిగ్గ్యవర్ణ || సీ || సంసా
 రియగువానిజన్మంబుభీష్ట భాసంసారియగువానిజూహోతసంసారియగువా
 నిసంగంబుకొరగామిసంసారియగువానిసాటిఱుటి । సంసారియగు వానిసం
 పదలాపదసంసారియగువానిజదువుజాలిసంసారియగువానిసౌఖ్యంబుదుఃఖ
 ంబుసంసారియగువానిజాతిసడతపాపసంసారియగువానిబ్రతుకులతును । డై
 న్యసంసారియగువానితవులుతెవులుకర్మసంసారియగువానికాంక్షవలధిరో
 పసంసారియగువాని ఋజువువెతలు || సీ || సంస్కృతికడుదుఃఖ సంతాప
 హేతువు సంస్కృతియతికూరిసాహసంబు । సంస్కృతిదుర్దోషసంగమలా
 భంబు సంస్కృతిదుష్కర్మసంగరంబు । సంస్కృతియాశాపిశాచపికారంబు
 సంస్కృతిదారిద్రీసంకటంబు । సంస్కృతిదేహాత్మజర్మరీభూతంబుసంస్కృతిపా
 పంకనమ్మతంబు । సంస్కృతియరోతమూలంబుచంచలంబు । సంస్కృతియ
 నారకంబునుజాలిజాలి । సంస్కృతియ ధర్మభూతియజన్మహాపి । సంస్కృతియ
 సర్వవేగలుజనులకెల్ల || సీ । తనువెత్తుటకుజాల దాతనబవిశార నెరిగి

యుసిగ్గేల నెరుగడకట । పుట్టినపుట్టేదిపొందిన నెళవేదియున్నతావెక్కడ
 నెడలుటేది । యింతయుజూడంగి హేయకరంబునుముట్టెట్లురోతలమూల
 మిట్టె । బుచ్చింకగరానిముచ్చుబ్రతుకులకై నిక్కమెతానుమానిసిన
 టంచు । సయ్యమొనింటనుండగానర్హమగునె । శుక్లశోణితమిశ్రమా
 ఘాలదేహ । కారణంబై నలించిగాంగిఘాతీయగుచు । చిత్తబయలునత
 న్నుదాజేరవలడ ॥ క ॥ వేదేలనొక్కమాటను । మాయాసంసారమె
 ల్లమడియించుటకై । యాయముజెప్పెదమనసే । కాదేందిప్రిషయకా
 ర్యకారణమనఘ । క ॥ మనసేమాయాజగములు । మనసేసంసారదో
 షమార్గమునర్హం । బునుమనసేకానిమలే । మినిలేదనుచు నెరింగిమెలగు
 స్మృపలా ॥ నీ । మనసయాసంసారమాయావికారముల్మనసయాతొకిమ
 హిమలన్ని । మనసయాపాపంబుమనసయాపుణ్యంబుమనసయాలోకాది
 మత్సరములు । మనసయాజీవులుమనసయాజనములుమనసయాసుఖదుః
 ఖమలినములును । మనసయాస్త్రీలునుమనసయా పురుషులుమనసయా
 యఖిలాశ్రమంబులెల్ల । మనసుగాకున్నదొకటైన మాయలేదు । మా
 యగాకున్నదొకటైనమనసనలేదు । యఖిలజగముమనోమాయలగుటదె
 లిసి । బ్రహ్మకనేచ్చినవారలుబ్రహ్మవిదులు ॥ క ॥ వృధలుసుమీసంసా
 రము । వృధలుసుమీపుణ్యపాపవితతిజగంబుల్ । కథలుసుమీపురుషా
 ర్థము । బుధులుసుమీవీటి నెరుగుపుణ్యలుధరణి ॥ క ॥ అపరిమితా
 నందంబుల । నుపశాంతిని బొందకున్న యోగులువిబుధుల్ । విపరీతసం
 శయంబుల । చపలంబగుధర్మతన యనజ్ఞసవినయా ॥ క ॥ రాసీకుచిత్త
 వృత్తులు । పోసీకుసమాధి యందుబుద్ధిదలిర్పొ । గాసీకుయోగవిఘ్న
 ము । లేసీకువిచారమేమి తెలివందిన్పా ॥ ఉ ॥ శ్రీగురుపాదపద్మము
 లుచిత్తము నందలపోసివిశ్వము । న్వేగమెకాల్చివేసి తెలివేరమాత్మ
 పదంబటంచుపై । పైగురిమేరలేని సుఖమందుసమాధిని నోలలాడునా
 యోగియజీవముత్తుడుసుఖోన్నతుడెందునుధర్మరంధనా ॥ చ ॥ గురుకృప
 గల్గిబోధమొనగూడిపరాపరవస్తువైనయా । యెరుకబయల్లంబుచిమదిసేక
 ము నేయుచుసంశయంబులకొ । దొరగినజీవము క్కులకుదుర్జనసంస్మృతిదో

పమెన్నచున్ | సారయదుచిత్తవిభ్రమముపుట్టదనుమిన్నపాలించెన్ |
 మా || చ || చదువులు పెక్కుగాజచివిశాస్త్రవివేకమునేర్చిధర్మము | ల్కా
 దలగుయోగవిద్యలనుబోధలనెన్నిటివిజ్ఞప్తిగనన్ | మృదువగురాజయోగ
 మునిమేషణమాత్రముబొందకుండిన | స్వదలగుచిత్తసంశయమువాసన
 యున్ జెడదయ్యధర్మజా || గీ || సాంఖ్యతారకయోగసంజ్ఞలనెరిగి | రా
 జశివయోగసంయోగరామరాజ | భేదరీయుక్తిసాంఖ్యలక్ష్యరతుండు | నా
 డావేదాంతవేదనిర్వాహకుండు || సీ || ఉత్తరశాంభవీయుత్పాండుముక్తు
 దువరమవిద్యాధురంధరుడుగురుడు | తుర్యస్థూపాస్వాదధుర్యంతునార్యుం
 డుబ్రహ్మనుకూలసంభ్రముడుసముడు | నాదాంతవిద్యావివేదకుండుమో
 చుండు పురుషార్థనటనసంఘోగియోగి | కూలంకషజ్ఞానసూక్ష్మచారూఢుం
 డుద్యుత్యత్యరాగ నర్జితముమితము | నేనివేదాంతసిద్ధాంత వేద్యుడా
 ద్యు | డాత్మసుస్థిరచిత్తు భోతాహితహి | నిర్వకల్పసమాధి నిర్ణతదా
 త | కారణాచార్యసే వాధికారిసూరి || సీ || మనసుదీనివాడు మనసు
 దీరనివాడు గన్నవాడున్నట్లేగన్నవాడు | గలగకుండినవాడు గలగకుండు
 నివాడు లేనివాడునుగల్గిలేనివాడు | బైలుదీనినవాడు బైలుదేరనివాడు
 యెరుగువాడెదురు దన్నెరుగువాడు | కన్నుగనువాడు కన్నుగల
 వాడు గనివాడంతయేగానివాడు | ధీమహిమిత్తహంకారాత్మకత్వద్వగ్వి
 వేకలక్ష్యార్థలక్షిత విద్యవాడు || సీ || ఆకాశేపంచ కాభ్యాసుడంతర్లక్ష్య
 భోగయోగ్యంబైన యోగివరుడు | ఆకాశేపంచ కాభ్యాసుడంతర్లక్ష్య
 భోగయోగ్యంబైన యోగివరుడు | ఆకాశేపంచ కాభ్యాసుడంతర్లక్ష్య
 భోగయోగ్యంబైన యోగివరుడు | ఆకాశేపంచ కాభ్యాసుడంతర్లక్ష్య
 భోగయోగ్యంబైన యోగివరుడు | యతడెయాకాశే పంచాంగమైన
 వాడు | నతడెయాకాశే వాసాయునైనవాడు | నతడెయాకాశే రూప
 యునైనవాడు | నతడెయాకాశే వాసాయునైనవాడు || గీ || ఒక్కయు
 క్తిలోననున్నదితత్వంబు | నట్టిచదువుపోరునెట్టిగాజ | నేనువేదకుండు
 నెరసినతెలియదా | తానుగాక వేరెతానుగలడె || గీ || అధిపతిమిమ్ము
 మంగదరాగ్రిమధ్య | వాఙ్మయమకృష్ణాగ్రియద్యౌరవతిని | యాత్మ

ఘన్నాడు సూక్ష్మదృగ్వాన్త్యప్తిచేత । జ్ఞాతగలవాడతేకనునన్తగాను ॥ ౧॥
 కన్ను జెదరంగదృష్టియైగాలిజెదరు । దృష్టిగాలియ జెదరబాధియనుజెదరు ।
 బాధజెదరనంతర్లక్ష్యముద్రాజెదరు । ముద్రాజెదరనబోధయమునుపెజెదరు॥
 ఉ । కావునకంటిదృష్టిమదిగాలిచలింపకయుండునట్లుగా । భావనలక్ష్యము
 ద్రిలనుపన్నజినిల్పుచుబ్రహ్మబోధమై । భూవలయంబునందుమముబుద్ధిద
 ల్లంపుచునంచరింపుమా । యావిరీతకల్పనలయందవమానముగా నృపా
 లికా॥ సీ॥ స్వస్తి కారోహణస్వర్పవేదాదితీర్థమూడుదీక్షలనెరుగవినుము ।
 మొనరిసిద్ధానసముననుంచిధురిశిష్యునొనటిపాత్రదుడిచిభసితరేఖ । యా
 గనూత్తికదీప్తియూదలజెయిచ్చేయింతటదెల్వినీవనుచుడల్పి । కడగిన
 ట్లొత్తివిధ సీతాప్రకారంబు కారణగురుమూర్తికరుణసేయ । రాజయో
 గినమాధిసామ్రాజ్యసౌఖ్య । వాఢి నోలాడుచుండెడువారలకును । నె
 న్నటికిహవిలేదయామున్నవీరి । నన్నుతులువిన్నజాలదెజన్మఫలము ॥ ఉ॥
 ఈగతిదెల్పునూనికిన రేందుమిబలైమహాత్మతారకా । యోగమునట్టి
 రాజనివయోగనమాధులుసేయవేళిన । ట్లగురుభక్తుడేమిగనునట్టది
 యంతయుజెప్పుమన్నవే । దోగమశాస్త్రసమ్మతిరహస్యముదేలగవ్యాసు
 డిట్లనుకొ॥ సీ॥ సిద్ధానసన్నదైత్రధానమృద్ధితోముక్కుచాయకొకింతనిష్ప
 దోప । కన్నులుదేలించిగదియంగగీలించికనుచూపుమేరకన్గంటిసూటి ।
 స్ట్టువిడుపులులేనిబై లెక్కబళించియందులోకూటుగాబాండుదోసి । ని
 ల్చుచూపనితెల్వినిండిపారగబయల్బిండారబోసినట్లుండనపుడు । యెరుక
 వడ్డవాడు నెరిగించుకొనువాడు । నెరుగువాడులేకబెరుగుగాక । బ్రతుకుబ
 యలుబట్టిపరదేశిక్షమై । మర్మి వెల్లుచిత్సమాధినసఖు ॥ సీ॥ చిత్సమాధి
 నినిట్టేశివయోగిమదిలోనసాంఖ్యసారజ్ఞస్తిసంభ్రమమున । వెలుగునున
 దివేదకేదాంతమా వెల్లుననుభవవేద్యంబునై న వెల్లు । వాచామగోచరం
 బై చలించెడువెల్లు రెండెనకనరాకనుండువెల్లు । నత్తైసగురుపూజసంభ
 వించిన వెల్లుయితరులనడంగనీనివెల్లు । కంటినాగానునన్నదిగానివెలు
 గు । కలదులేదనినడుమనుగన్న వెలుగు । రాకపోకలుచెప్పంగరానివెలు
 గు । యనఘనీలోనెనినునీవేకనువెలుంగు ॥ శా॥ మాపవ్యాప్తములేని

పెల్లమదిసూరు న్వలుయోగింద్రుని । ల్లాపంబై నవెలుంగు న్నరుకృపాలా
లిత్యమావెలుని । దేవాంతఃకరణాకృతే వెలుగు వెల్విన్ శ్రీరామ వెలు
లో । పలజూపెట్టులుగల్గుయావెలుగునీలో వెలుధాతీశ్వరా ॥ ౩౧ ॥ లోలో
నందనలోకమావెలుగుముల్లో కేశ్వరాతీతమా । బై లూచాన్యకృపాకట
క్షముననంపాదించనొకెల్వియూ । త్మాలోకాన్యకబోధమానగుక యూ
ర్యాస్తోత్రమాచిన్మయం । బేలింగునుసౌఖ్యమూనుఖమునీవీక్షింపు న
ర్యాశృజా ॥

గురూపదేశదండకము.

శ్రీ రాజయోగింగోపాస్మిన్నస్వయం బోధితానందపుష్పస్వరూ
పానుసంధానుభాగావిశేషసిగిత్యసంప్రాప్త దిదూగితౌ దేయద్వధీరు
దైమించునానందరుస్వామిని జీరియాత్మాంగసుస్థానసదాభిశుశ్రూషుం
మిరుశిష్యాభి కారంబు వీక్షింపునాపెత్తతోనేతినే త్యాదివ్యాఖ్యచేశా
ఖ్యదీక్షాకారంబులక దేహబుద్ధింద్రియప్రాణసంసారధర్మంబుపేక్ష
నలక్ష్యంబుగాజెప్పితత్సాక్షిసంచుకప్రేమయ్యమాణ ప్రేమాతాప్రేమా
సాక్షి కూటస్థబ్రహ్మైక్యభాసంబులక పెదనేదాంతమాగ్నింబులక ద
త్వియాతత్త్వమన్యద వాచ్యార్థముల్దోషిన్యాభిధానా బ్రహ్మసా
క్షాత్కరింపంగయా రాజయోగిక్రకారంబులక వానిసిద్ధాన నానీనుగాజీ
యుచుక దాలలాటంబులక భూతిచేరేఖగాదీర్చుచుక మన్మకంబుగలియూ
జంగమస్థావరాదిప్రపంచంబువిశ్వభరంగల్పియాభూమినిక వానిగా జేసి
యానిరముక వీతిహాత్రంబులోనిక నాయగ్నియుక గాలిం దోసనా
వాయువాకాశముం జేరగాశూన్య మార్గంబుహృద్వధిలో గూర్చుచుక
యామదికబుద్ధియాబుద్ధినిక జిత్రమట్లాయహంకారముకజేవుడై నంద
నంచుక మరిందన్నబై లోపరబ్రహ్మమండై క్యముకజేసి శ్రీశిష్టరూ
నందవారాశినోలాడుమంచుక రహస్యామనస్కన్వహాపాప దశంబు సే
యక సహసాగిర మౌదాగురుధ్యానముంచేసి పూర్వోక్త మార్గంబులక
నచ్చిదగ్నిక బడక కేల్పియాదై శ్శ్యమంగంబియన్నుకరింబులు

స్పృట్టులుండంగదానన్నదికాదానామాదికంబన్నదక లేక మామక్షి
కామత్కుణోపద్రవంబుల్ గనక రాకనిర్వాతదీపంబుచందంబునక దెల్వి
తోనుండు బ్రహ్మచర్యకూలంబులందుకామర్థి దెల్పు శ్రీవ్యాసభట్టారకా
చార్య వద్యులబ్రశంసించుచుకా ధన్యులమృండుతాద్రాక్షదీయుక్తుడై వే
దవేదాంతసిద్ధాంతశాస్త్రప్రకారంబుసాంగంబుచేసి సర్వంబునుహాసిత
త్వాననద్యంబుహృద్వ్యధిలోదాసిపట్నీనమేతంబుగా దర్మరాజాత్మతత్వోప
దేశంబు శ్రీవ్యాసమానిషిసాదంబునక జేసిలోజూపువేల్పుపులకగన్న
గన్గంటిమల్కుంచినదూపులకజూతరాకున్నయాజూపులోనించి యా
వెల్గుబోధా ప్రకారంబుతానై శరీరంబుగ నిర్వాణుడై భోజుడై యోగ
నిగ్రహ మంగింత సేవంతలోలేచి శ్రీనధురుస్వామినికాజూచి నాప్రాంక్ష
దండప్రణామంబులంజేసి యుత్సాహియై మిక్కిలంగంటి చిత్రేఖ్యమం
చుకామర్థిసన్నతుక జేసి యోగింద్రచంద్రాచిదానంద సాంద్రామహా
యోగినర్యానుగృహ స్థితైర్యానిజజ్ఞానచర్యానమస్తే నమస్తేనమః॥

మ॥ శ్రీకల్యాణగుహాపదేశసిజలక్ష్మీమోహనాకారము॥ ధ్లోకాను
గ్రహకారణోద్భవసదాలోకానువాగార బ్ర॥ హృకాశానుభవోద్వల
ద్రవతుల్యజ్ఞప్తిసౌకర్యజీ॥ వాక్యత్యాసదదోషహేయగురురాయాన్యా
సభట్టారకా॥ మ॥ పరమజ్ఞానధురంధరుండవగునీపాదాబ్జమెవ్వారునం॥
స్మరణలేయదురట్టివారలుగదానంసారవారాశివే॥ గిరమేదాటిభయం
బులన్విడిచిభక్తిజ్ఞానవైరాగ్యభా॥ గృహమారాగములందు చుండగురు
రాయాన్యాసభట్టారకా॥ నీ॥ ఒకముహూతకములోననుచ్ఛావ్వసనిశ్వా
సపవనుబంధించినపట్టభద్రీ॥ వేరొక్కగడియలో వీనులవిందుగా ప్రణవ
నాదముగన్నభాగ్యశాలి॥ యొక్కరగడియలో నోంకారదృశ్యంబుగా
ల్పివేసిన చిదాకాశమాన॥ మరెకాలుగడియలో మానసస్పృత్తుతామరు
పు తెల్వలగెల్పుడుగితడూర క్షణములోపలబ్రహ్మాసాక్షాత్కరంబ॥ రా
గమొందగనేర్చుయోగిచంద్రీ॥ లేకచూత్రంబులోబ్రహ్మదేశమంత॥
యోగనేర్చినగర్గుడలీలలో॥ క॥ క్షేత్రీశ్రయదీక్షాత్రయ॥ నేత్రత్రయం
మృణ్మూర్త్యుర్నైగినివా॥ నిత్యోణగనుమునీశా॥ ద్వాత్రిశత్రయగను

త్రిత్రయసూత్రా ॥ క॥ సద్గుణుడై ననిన్నే । సద్గుణిగా నెడచువలచినంత
సమందు । సద్గుణికరుండువాడే । చిద్గుణానందసీమశ్రితజనసోమా ॥
క॥ మునిచంద్రసీమాసాదం । బుడనానందానంద్యమున కట్లు ఉన్నై । తిని
సీప్రభావమేమని । కొనియొడింగిలుగునాడ కోర్కొలగాదే ॥ గీ॥ తనయు
డై నవాడు తలిదండ్రముందర । విప్రమౌషిసదీయమున్దగాడ । యట్లన
న్నుమీరుహామికంచినతంతలు । పీఠిపోషణంబునేతునయ్య ॥ గీ॥ తల్లి
తండ్రుగురుడుదాతయై డై నంబు । యిహానంబునీవెడచుగడయు । గా
గనామనంబుకల్యాణయక్షమై । యెప్పుచున్నయ్యయోగినర్య ॥ గీ॥
జయముసద్గురురాయఁ జూపిధేయ । జయము శ్రీసర్వయోగీంద్రభూభ
చంద్ర । జయముడై వ్రాసానాఖ్యశ్రాంతిసాఖ్య । జయముశ్రీనాథుని
శుద్ధవాసనరమేళి ॥ గీ॥ ఆనిబహుకారమునగర్భితనయండు । సన్నితం
నమానిసంతరించ । ననుచుశౌనకాదిమునులకు నేగించి । సూతునియె
నిల్లు ప్రీతితోడ ॥ క॥ మునిముఖులారధర్మజా । ఉనయముగొనియాడ
మానిహామికముతోడకా । ఘనయాయత్రీశుభమున । మనుమనిదీపం
చెమాయమనుమనిద్రీతికా ॥ క॥ గీవించిభార్యసయని । భావించిమహా
త్మసీవ్రబ్రహ్మైక్యానం । దావిర్భానసుభాకృతి । జనన్మృక్తుండవగుమచె
లగిట్లనియె ॥ ఉ॥ కోరికదీరలోనిదురగూరికి నెండుదుందుచిత్తమె । వ్యా
ధివారిదేనుఖమువాస నముకా మయిన్మృతెన్నెని । స్వీకిసాటిగాబలు
కవెట్టితనంబులుబ్రహ్మతోల్లిబో । ధారతుశిష్యపాదములుధర్మమీగానివ
సావహింపడే ॥ గీ॥ భూవరేణ్యయిట్టిపుణ్యాత్ముడగుయోగి । నిపుడగుచు
కొంతభ్రష్టపలెను । మరిశిశాచబాలమత్తులపోలికె । ధాత్రిదిరుగునొక్క
తలపులేక ॥ సీ॥ ఆలయవస్త్రత్రయములదాటిమదిలోనరజతాద్రుణటికంపు
రాల్పిపై ని । నిండుపున్నమనాటిపండువెన్నెలవలె నట్టగటిపట్టబయలు
వోలె । నిండిపండియొరిగి నిబిడీకృతానందమై వెలుగుతుర్యం మాధియం
దు । చిన్మయజ్ఞప్తిమైనన్మాత్రమంత్రమై శేషించియదిదానచెలగుచున్న ।
బ్రహ్మసిద్ధ్యాధురంధరుల్బ్రహ్మమందు । జాతినణాన్త్రమించారనంస్థ
తును । సన్మర్మిన్ద్రులనంది రనంగులైన । యభిభావ్యుఁడూరి బయలుపెం

దుసంతులభవః ॥

జీవన్ముక్తలక్షణఘట్టము.

సీ ॥ ఆకాశమధ్యమందాకృతి పెలిలోనువిషయ శూన్యంబున వెలుగుచుండి । యుంబుధిమధ్యమందాకృతిపెలిలోనపూర్ణమై యానందమున నుగ్రింకు । సట్టిమహాయోగి యఖిలసంచారుడై యొక్క-వోనాచారము క్షిదనరు । నొకవేళసంసారియొప్పున చరియించునొక్క-వో నైరాగ్యముద్ధరించు । నొక్క-వోభోగి యొక-వోటయోగియగుచు । పెక్కుగతులనుదిగుగు నీపృథ్వీలోన । యిస్వశ్చిట్లట్లనంగరాదెప్పుడెల్ల యట్లకానుంట నిశ్చయంబవనినాథ

సీ ॥ ఖంబ్రహ్మమనుచునా కాశాత్మయనుచును నేద్రమాణముల్ విమలవాక్య । ములవిసంబంధుగాన సలచిదాకాశంబు నిరతిశయానందనిరుపమాన । నిర్మలనిర్గుణనిరవయ నీరంధ్రనిత్యని రాకారనిర్వికల్ప । నిర్విశేషానంతనిరు పదననిబద్ధనిష్కర్మ నిస్సంగనిర్వికార । మైవేలింగెడు బట్టబై లాశ్మగాంచి । మఱచియఖిలంబు మఱవనిమాత్రమెఱుక । కల్లునవహూత బహ్యనిష్కర్మ జేసి । కూహకపువిద్య సిద్ధులగోరడధిప ॥ మ॥ మణిమగ్రత్రోపధ యుత్రతంత్ర జపహోమద్రవ్యయోగంబులం । దణిసూడుల్ గగనాదిషాన మహిమాద్యంతంబు లొసిద్ధులన్ । గుణసామ్యంబులు మాయల్గియును ముక్తుఁడైవీటికైకోరునా । త్మనునాచార్యముఖంబునన్ జెలిసిబోధల్ గాంతుఁడవ్వెవరా ॥ క ॥ ఆలస్యమేలబ్రహ్మముబై లె యుండంగబట్టబ యలె జగముల్ । యాలోననడగునంతట । నీబోన నేనీవు నిల్చినిండునమాధిన్ ॥ క ॥ నిండునమాధినిబై లై । యుండిననకలంబు మరచియున్మరిగనుచి । ట్లుండినవారికిధర్మజ । కొండాకధర్మంబు గోరగూడునెచెవుమా ॥ క ॥ అనిశంబిట్లునమాధిని । తనివొందినవారి మహిమదలచగవళిమే । కననేరకొండుత్రోవల । జనువారలభాగ్యమెంత చెప్పగవలయున్ ॥ గీ ॥ ఆత్మనేగిసయట్టి యవహూతపంచార । మెవ్వడెరుగునయ్య నెదురుగాను । జూపరింబులై నకాపట్వ

మౌగిత . దగులుచుండు గానిధిరణినాథ . క . సతతంబాత్మసమాధి
ని . గతకల్మషభావుడగుచు గడ్డేరవలె . ధృతినిట్లుచేయకుండన .
మతిహీనుడగుచు విషయమగ్నతజెంద . గీ . మనసువృత్తిలేక మ
తీయరక్షణమైన . నుండదగుటవలయు ఖండవృత్తి . నుంచవలయుగాని
యుంచకయండెనా . లేచివిషయములకు నేగిదిచుచు . మ . అమనస్కం
బుశ్రీతిక్షణంబుగనగానానందభోగంబున . విమలంబై హృదయంబు చ
ల్లనగుచు విశ్వాత్మజాయోగిని . రమతాహంకృతి జేవముక్తుడగు
చురాజులు నితైనగా . సమయాతీతన మత్వచిత్తమున నిస్సంగా
త్మజాభూనరా . మ . అనిశంబుంబర మాత్మజుడనియతుండా కారినై
కారికా . జనవాంఛావిషయంబులన్ దగిలిదుస్సంసార సంతాపము .
ల్లానిముంద . దలయెత్త లేకబతిమాలున్ గన్నవార్చెల్లగా . పునదు
స్సంగవిరోధి గావలయుచేపుండాత్మసత్సంగియై . చ . ప్రతినిమిషంబు
బ్రహ్మమునబాసము గూర్చకనుండువారుదు . ర్మతులునుపాపనదుర్వష
యమగ్నులునై చెడిపోదు రంతట . గడ్డెల్లనేతుబంధనము గాఢవివే
కము లెంచిచూడగా . మతినిదిగాంచినపు మునిమనుమునొందుము
పాండవాగ్రణీ . శా . సర్వజ్ఞత్వముగల్గియాత్మ గనియస్సంసార దూ
రుండునై . నిర్వాణైక్యసమాధి మాత్రముపినా నేర్పల్లరెన్నెనను .
గర్వగ్రస్తులుబోవు బ్రహ్మపదసాక్షాత్కారసౌఖ్యంబును . బర్వన్నే
రదుచిత్తమందుజయమున్ బ్రజ్ఞావిశేషాత్మకా . ఉ . కాయమనిత్య
మున్ దెలివిగానకమంత్రల యాదియోగనో . పాయములై ససిద్ధులను
ప్రజ్ఞలుగాదలపోసిమూఢులై . మాయలనందువారు సడుమంత్రీపుయో
గులుగానిముక్తికై . డాయగలేరువీరలకు దంభమెమోక్షములెంచిచూ
డగ . ఉ . అంబరయాససిద్ధులకునాసలు సేయచు మంత్రీశంత్రీమా .
డంబరవృత్తిగొందరు విడంబమునొందుటగానిముక్తిచే . తింబనలేదు
వారలకు భ్రామితసంస్మృతి వెంటనంటిలో . కంబులద్రిష్టచుండకడగా
సగనియ్యకరాజశేఖరా . ఉ . మాయలుసిద్ధజాలములు మాకదియేమి
టికంచుచిత్సుభో . పాయమునొందుయెండుకటిభావనసేయక బాహ్యక

ర్మమం । జేయనుహించునై నమదికింపగురితినిసంచించుని । ర్మాయీ^{కి}
 హాయిగాకమలిమంతనమందికిహాయిగలునే ॥ క॥ హాయికినోచ్చినవారలు ।
 ఛీయనిగగనాదియాపసిద్ధులనెల్ల ॥ రోయకరోసినవారే । మాయాసం
 సారహేయమానవరాయా ॥ గీ॥ కాయసిద్ధులు మొదలుగాగలవియెల్ల ।
 కుదురుగూరాడుచేసుక తదరకుండ । పొదగబట్టుటమాయకాపురముగా
 దె । యట్లుగావుననవియెల్ల యాత్మగావు ॥ గీ॥ మాయముక్తిగాదుమహి
 మలుముక్తిగా । దాశముక్తిగాదు యఖిలములును । రోసివిడుచున
 దియరూపదిముక్తియా । భువనకీర్తిజాలబోధలోలే ॥ శా॥ రూపవ్యాపి
 జగత్ప్రపంచముమదింరోశించినన్మాత్రచి । దూప్రానందపదానుభోగము
 ననంతోపించుడొగింద్రులూ । రూపవ్యాప్తజగత్ప్రపంచవిషయాపూర్ణ
 క్రియాలాభమా ॥ కాపట్యంబులనై ససిద్ధమహిమల్ గాంక్షింతురేమూర్ఖు
 లై ॥ క॥ పాణాయామజయంబున । మానవులుధరితియందుమోకొ
 న్నేడుల్ । గానంగబడుదుంటే । కానిగలదెకాయసిద్ధికలలోనై నన్ ॥
 గీ॥ కాయసిద్ధికల్ల గాకున్న నెట్లెన । కన్నవిన్న వారుగలరెఘాతి । మూ
 ఖులై నవారు మొరుగుచుందురుగాక । యమరులందునై ననట్లుగలదె ॥
 గీ॥ హరిహరబ్రహ్మసురసిద్ధవరులకన్న । గరుడగంధర్వయక్షకిన్నరులక
 న్న । జనకశుకవామదేవసన్మనులకన్న । కాయసిద్ధికినరులెంతగలరు ధ
 రను ॥ క॥ జలబుద్బుదంబుకన్నను । చులకనభూతములచేతజూపట్టినయా
 చలనపుసిద్ధులగోరక । వలెజాతస్యమరణంధ్రుప్రపంబనవిసవే ॥ క॥ కౌం
 తేయకాయసిద్ధివ । దంతేవేదాంతసమ్మతంబదియద్దె । శ్యంతన్నశ్యం
 యత్కృత । కంతదనిత్యమనుటకధలన్విసవే ॥ గీ॥ కమలజనితమగుచు
 కానంగబడ్డవి । చెనురటంచునాటిచెప్పశ్రుతులు । యెన్నడుచెవిసోకకు
 న్న దాయినిసంగ । దోషమింతెగాకదుర్జనులకు ॥ క॥ దుర్జనసంగతివల
 న । న్వర్ణావర్ణంబులెరుగవశవడకునికి । యాంబిచెపాపమందుల । సూ
 ర్జితసంసారమాయలుచితములాయెన్ ॥ క॥ అన్నిటిమూలముమదియిది ।
 తిన్ననగాచిల్ల రహస్వదీనియట్టే । నెన్నెలపైటనుచల్లగి । కన్నులపండువు
 గనుఖము గనుగోనవచ్చున్ ॥ గీ॥ వరుగుహాదేశేశరుడయ్యసతతంబు ।

మనసమాధిచేయమనిచెనేని । విషయనంగములనమునినంబున్నాన ।
 పాలుమాలుతిగిబాలిపడును ॥ ౩౪ ॥ కౌంటేయమెంతకీమంతుడొచ్చెనె
 సతతమాతృనలంకబాలకున్న । విషయముల్లంపానువిషయనంగింబుల కో
 నియ దయించికోల్పెనలన । కోగ్రంబుఘట్టెను కోగ్రంబునలంకను మో
 హంబుఘట్టెనుమోహమునకు । నెనుకటివెలి వల్ల నీటిపాతై నోనుపోయి
 నయాబుద్ధిపోనిమడగు । పోడిమణిగిదిలేకపోవునంత । యెప్పుడుగల
 ట్లునచ్చుమిదిట్లరింగి । చిన్మయశ్రీమహాలక్ష్మి చుట్టబట్టి యచ్చికము
 లేకయండుటలెచ్చుగానె ॥ ౩౫ ॥ తమయూరిచ్చి కేలూ । తనగునితెరు
 నెరుగలేనితనునదియేలా । తనబుద్ధిగానెదేలూ । తనననకేకాకయన్నత
 నునదియేలా ॥ ౩౬ ॥ అదికానీ వుచ్చిన్దిము । సున్నుదై యంకరిగి కేసి కో
 క్కులనెల్లకొ । పిమ్మిం రుగ్రిహ్యమునం । దలచేసేవనగుమపేట్టుకనం
 న్నపాలా ॥ ౩౭ ॥ పెన్నులుననిదేయింకిను సక్కరతోబ్రహ్మబోధమైసేవా
 రెం । పన్నులపొరయగిబుద్ధకొ । పక్కిండుకపోబ్బునుగుననియోగినిగి ।
 ౩౮ ॥ అవనీశాగ్రినివీ । తినయోగనమాధియందుచేన్మాత్రంగింబై । సనసి
 తిసుఖంబుండుము । భనపాశేవరహితస్త్వభక్తినిగుంచుకొ ॥ ౩౯ ॥ గురుకా
 రుణ్యంబుననిహ । పరమాశోభన పరంపరావా స్థినుటూ । మరుసకమ
 ననుననుంచుము । పురుషార్థపునీతిపూరిపురుషవార్జితా ॥ ౪౦ ॥ గెలవెలగానిప
 ములదేలిసిన । మునిసరునకుధర్మజండుమునతితనదట్టై । విషయభయ
 భక్తిపలికెను । సనఘానుంకొక్కపిన్నయడుగు నలయ ॥ ౪౧ ॥ జగ
 బవరిత్యాగినిరా । జంబులచేనై నమోక్షులస్మకల్యా । ణంబి ద్యోతం
 బునుసాం । గంబుగవిరుటపుడునుడుకారణగురుడుకొ ॥ ౪౨ ॥ మదిన్మిన్న
 కుమెచ్చిన । నిదినకల తపఃఫలంబులేకభలనెకా । మొనలికినేనునుము
 నులును । ముదమందునుసుందట్ల పోన్దన గిందా ॥ ౪౩ ॥ పిమ్మినినదిగి
 సంగిన్నకు । సనుభవులగుయోగినిద్యులొప్పిన్ద్యములకొ । గెలవకొకకభ
 లక్షణ । మునముక్తిరహాపివాహమున్విసుంగతుం ॥ ౪౪ ॥ పరపరహేచ్ఛ
 దవినుటూ । పరకాతాశోభనంబునరమరహస్యం । పరకకునెనుక
 యెరిగెన । యెరుకనుటూనినీతెలియ నెటూనెనెరిగెన ॥ ౪౫ ॥ అగినె భవ

మృత్యువునందనగరం.

మోక్షలక్ష్మీపినాహఘట్టము.

బుగ్గను మిన్నుముట్టి వెలుగుచుండు । కోటచుట్టనగట్ట మేటిప్రపంచం
బుద్ధార్ ముల్పదితర్కవాదబలము । వేదాంతసిద్ధాంత వీధులువిషయేం
ద్రయంబులంగట్ల దేహాత్మబుద్ధి । వర్ణాశ్రమాచారనిర్ణయధర్మముల్క
రితురగాదులు కర్మఫలము । దృశ్యదర్శనరాగముల్ స్త్రీపురుషులు । గా
గనభూద్యగాశలుగలిగినట్టి । పట్టణంబేలునద్దురుపట్టభద్రు । జాత్యకాం
తానమేతుకై యనినాధ ॥ క॥ మణియన్నగరంబేలేడు । గురునాథుం
డొక్కనాడు కోవిదవినుతా । ర్థరహస్యమంటపమునా । స్థిరపీఠమునం
దొకొంపునొంపుచునింత ॥ నీ॥ జననాథదేవికన్వామివిద్యామంటపముపె
లియంతఃపురమునకపుడు ॥ బోవుచోనాథారపుష్పకంబెక్కిన్వాధిష్ఠాన
భూమి సత్ప్రమించి । కమనీయమణిపూరక యనాహతవిశుద్ధచక్రము
డిచివిర్విక్రమైను॥మణియనాజ్ఞాచక్రమందిరాంతరశీలస్మీయమరురాజెట్ట
బట్టి । హంసతూలికత్వమృదనమరగలసి । రెప్పవేయనియరగంటిదృష్టి
గలిగి । గాఢరతునునిద్దరై కన్యంబులైరి । యస్పశిదమిశ్ఠమనరాని యొ
న్వచేత ॥ వ॥ ఇట్లులత్యంతకీడావినోదంబులంబ్రొద్దుబుచ్చుచు నేకాంత
న్రదేశంబులమణియును ॥ ఉ॥ ఆనతితోడగూడినిగమాంతవనాంతరయో
గభూమికా । వానగ్యహంబులంబిదనివానగ్యహంబులగీడనల్పస । ద్వా
నకగర్భమైయువిద ద్వాదశవక్షామునిండునంతన । ప్లూనమయంబునం
దురమామృత కన్యచుగాంచెభూవరా ॥ గీ॥ వరగనిట్లుగలిగి వరకాంత
ననియనాన । నాంగియనుచుధరణినాన్యలై ॥ మెచ్చికోరుచుండమేలై
లరాంకులు । కలుషభంగహృదయకమృద్భంగి ॥ క॥ ఆకాంతామణికిని
మరి । రేతాంతలుసాటికాయదేతాంతమునక । యాకాంతగూడగల్గి

ముక్తికాంతాజననఘట్టము.

చేకూరునునర్వశుభముచిన్మయహంసా॥క॥మోక్షశ్రీలలనా మణిబ్రహ్మణః

తనర్వశుభవిలాసవిశేషాభ్యుత్పాదకక్షణక్షాంతక్షణమునద్యహుతక్షణములచేత ॥ న॥ మరియు నిట్లునర్వశుభక్షణాంగి యగునెనకూతుం
 పెండ్లి నేయదలంచియుక్కనాడు ॥ గీ॥ చిన్నయానందవట్టాభిషిక్తుడను
 మోక్షలక్ష్మీస్వయంవరింబువులోన । జనులకారములునేయశాస్త్రగీ
 తి । చాటబంపెనునజ్జననమృతముగ ॥ గీ॥ ఆస్వయంవరిమనకలుదేగిం
 లు । పినముదంబుగదురవేట్టుచేతి । నచ్చిరిపుమపురమునణానాలంకా
 ర । ములనునన్నెకెక్కిచెలగుమండ ॥ క॥ అట్టణశృంగారము । జూప
 ట్టెనునర్వజనులజూడ్పికిజూట్టె ॥ యేట్టుననరిలేదని । కావట్టములే
 నిజనులు కౌతుకమంద ॥ క॥ నానాదేశాధీశులు । నానాలంకారముల
 నునానార్థముల ॥ నానావేషంబులచే । నానాభాషచారిత్రములతో
 డ ॥ క॥ ఒప్పచునుండిరియస్వరి । యెప్పులగుప్పగుమనట్టలుతస్సహ
 ముతో । జూపిడియెనంతనొకనా । జెప్పరమేశువగువతియుపార్వ ముతో
 డ ॥ నీ॥ నగరుశృంగారంబునిగమార్చిరినివేమింకనప్పడునేహ్నుతోడ ।
 మానసాభ్యులుపట్టుమలతోరణంబునుగాగ వాసనమేలుకట్టుగాగ । క
 ర్మఫలంబునొకస్తూరినిలికించుకుండలిమృగమునిండదీసి । చిత్రితగతి
 మాచిత్తరువులువ్రాసి నేతోత్సవంబుగానిఖలమైన । శోభనాలంకృ
 తులొనన్సిస్థులసూక్ష్మ । కారణంబులమంగళాకారములుగ జగత్పైచి
 త్ర్యమెల్లదక్షణమెసేయ । కొలువుశృంగారముగరాజకోయపుడు ॥ నీ॥
 ఘనవస్త్రచయములుక్రమమొప్పధియించి నుదుటతెల్వనువృగివేసెను
 బెట్టి । పరిశుద్ధవాసనాభరితస్రక్కందనాదులనలంకారంబులువేరించి । శి
 రమునగురురన్నవరకిరీటముదాల్చి శుక్రతులుచొక్కపిశుక్రతులమరయ ।
 కంఠమాలపిశుద్ధకమలమనాహత చక్రీతకముపక్షమున వెలుంగ । సా
 రదిమణిపూరకముకటిసూత్రముగను । కరములనుజనాభయదానకంక
 ణాది । భూషణంబులువేర్వేరపాలుపుమిగుల । చూడనొప్పానెగురురా
 జ సుందరముగ ॥ నీ॥ ఉభయపార్శ్వంబులయోగబోధస్త్రీలు వింజయ
 రంబులువీవుచుండు । వాచాంతభోగసుందరవేడ్కకై దండయచ్చి సుభా
 షితంజామినాడ । చిచ్చకి మొరలై నశ్చింగరజతులెల్ల ముందరకై వా

ఁములునుజేయ । స్వప్రకాశానతిసరసవిడియమియ్య తనుకలోదరులు
 స్థత్యములునలున । ప్రణవ భేదీమృదంగఘోషణముచెవుల । పండువు
 లుసేయకన్నులపండువుగను । వరసుషుమాన్తరద్వారవతిక యగుచు ।
 చేరెనతియునహసాగ్రరశిఖరకపుడు ॥ సీ॥ నేదాంతసిద్ధాంతవిద్యానిద
 మంటుంమునసిద్ధానసంబునందు । కాయముగ్గులుదీర్చికడగంటిచూడ్కు
 లుకలియంగగెలికించికలకదీర్చి । నమద్యప్రభుమధ్యసంకల్పగోష్ఠియుని
 గ్గులంబగుతెల్వినజనుఖంబు । గల్గినర్వజ్ఞాఘనరాజయోగసామ్రాజ్య
 మునుమొనల రాజబురపథు । తేరనర్వసన్నాహమర్చివచ్చి । రిపుమన
 ద్వజసంబులసంతసెలమి । మోటులక్రికిశ్శింగారములునుజేయ । గడగి
 రంతఃపురస్త్రీలుకడకతోడ ॥ క॥ మంగళమనియక్కన్యకు । రంగుగను
 ఖరసముబ్రహ్మరంగధ్రమునంటన్ । గంగావాణీయమునల । సంగతిజల
 మొకతెదెచ్చిజలకములారెన్ ॥ సీ॥ కన్నులపండుగాకనకాంబరముగట్టి
 మురుపుననుసుపుగామరయగొప్ప । నవరించినశివహాసములొప్పుగాదు
 నిమి నెలుగుపాపటజెటితలపునుదుట । తిలకంబుశ్రుతిపీఠిపాజులకమ్మలు
 గళముక్కుతుదిచూడ్కితగినయాణి । ముత్యంపుముంగరమురువుగాగవి
 శుద్ధకమలాదిహారములొంతమునను । సమరమొలకుంటమణిపూరకా
 దుల్లిలు । ప్రకృతియావర్ణరహిత సంభరణములను । యాకరచరణాద్య
 నయవాంగములనొప్ప । సతులుకన్యసుశృంగారవతినిజేసి ॥ గీ॥ దర్పణం
 బుదృశ్యదర్శనద్రృష్టగా । యెదుటనిలుపగన్ను జెదరసీక । జూచిచోద్య
 మండినుందరాంగియపుడు । తండ్రియనుమతమునధర్మనియతి ॥ క॥ ఉప
 రతియనుచెలికత్తెను । విపులంబుగజెట్టబట్టివేదాంతజ్ఞా । నపథంబున
 హంసగమన । ముహుహుసెపుచునువచ్చెభూవతిసభకున్ ॥ క॥ వచ్చిన
 కాంతామణిగని । యచ్చెరువడినభికులెల్ల నానందముతో । ముచ్చటకు
 జూచ్చితమలో । నిచ్చెలిసమతమకెయంచుయెంచివేడ్కన్ ॥ క॥ ఈరీ
 తివారువారులు కోరుచునోహరుకోనుచుగుణవంతులున్ । మీరుచునుం
 డిరియంతట । వారింగనిసఖినిచూచివైభవయుక్తిన్ ॥ గీ॥ వరుసవారి
 వారివణాన్త్రమంచార । నటనలుకులకోత్రానములును । చెలికడుగు

మటంచుచిన్మయశ్రీమణి । యనుమరింపనియింపి నెనందు ॥ క॥ ఆకా
రముమునలిముదక । నాకునకారము సాకువలెబలిసినయా । తాకిక
పుమహారాజువి । వేకమువేరడుగవాచునికనికనగుచుకా ॥ నీ॥ కోరియి
ట్లనియె మాకులము పెద్దలుపెచ్చయిలువనిమానుషంబెన్నగిల్లి । యి
చ్చిపుచ్చుకొనుచుయిట్లబ్బముగిల్లియెదకునచ్చికంబింతలేక । నాలుది
డ్డలుమేమునాయుష్యంబులై యోజన్మి । బొందకహాయియనుచు । యొ
కని ప్రాపాసిండుకున్నందలో మంచినంసాని యనననిసాటిగిల్లి ॥ యిలు
వాకిలిదనవారు చల్లుగాను । ముంపినిగుంపు మోక్షంబుయొగిజోగి ।
గాగనచ్చునునంసానిగానివాడు । ననుచుబలిపెంతకీకు నెనమాసింది ॥ గీ॥
కనియాకారిపూజ్యములైనినీని । కాదోదు లుంగ రాల్కనకకుం
డ । లములుంబోనరిత్రిపురమునొప్పి । కార్యకర్మాధిపునినంత
గడిగి వాడు ॥ *

మక్తికాంతాస్వయంవరఘట్టము.

ఆ ॥ తామసమొందరాదు పరదారనున్నదెడి దోనకానితో । నేమ
నిపాటునై నబలుకెన్నడుగాదువిశేషకాలమం । దేమరరాదుదానములు
హీనజనా వళిసంగమెన్నడు । నేమముగాదు యిట్టిదియోర్థయ మన్న
నుదాటియవ్వలకా ॥ మ ॥ చనికార్య్యాంగని వేషభాషణలచే నన్యాస
సంసారిము । ల్లనగానినిగ్రాముకా ఘనకుతర్కగ్రాహ్యు నాత్మత్వవా
క్కినిమో హేంద్రియనిగ్రహున్ని శిలదగ్గే శాదినంచునువా । యునిరోధ
ప్రతునీశ్వరావృణాళలా భ్యోర్ద్విపత్తిగాంచుచోకా ॥ మ ॥ తనవర్ణంబున
కాశ్రమంబునకునుకా దగ్గట్టిగర్థంబుల్లీ । తినినేయకావలనేయు చోఫల
మువాదే వాదిదేనస్వరూ । పునికన్పింపుచుగామ్య కర్మములకై పోకపు
ణ్యఫలం । బునివాసంబుననద్వి వేకమునసత్పుణ్యాత్ముడై యొప్పెడుకా
నీ ॥ తనవారిగన్నట్లదనవారిగనవలె సర్వభూతదయకుసాక్షిగాగ । తన
వంటియాకలేయనపరి దేకిముందరికూడైన పెంకలాడె । బెట్టిగనల
యునుబీదయైనచ్చిన యాతనికలకొద్ది నంకవలయు । స్నానపానాదులు

సంభాష్యచుష్టానములు గల్గిలోకంబుననుననించి । నమవవలయును న
 ర్వంబుడకవలన । తోనుచుండును పెద్దమొదొడ్డతనము । యిహము
 మేలెంచినవచిన మహిమవారె । పరముగాంచంగ నేర్తుర్రజ్జతోడ ॥
 ప ॥ అదియుచుంగాక సర్వాశ్రమాచారంబు లందుబ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్య
 శూద్రులలో బ్రహ్మణునకును యజనయాజనాధ్యయ నాధ్యయనా
 ధ్యానకదాన క్రితగ్రహంబులను పట్కర్మంబులును క్షత్రియులకుఁద్ర
 గ్రహస్యతిక్త బులగు నైదుకర్మంబులును వైశ్యునకుకృషిగోరక్ష వా
 ణిజ్యాదికర్మంబులును శూద్రునకుబ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్యాదిసేవయునును
 ఁయునర్థంబులలో బ్రహ్మణుండు శ్రేష్ఠుండగుటంచేసి యందుబ్రంహ
 చారిగొప్పాస్థ సన్యాసంబులను నాలుగ్రాశ్రమంబులు గలుగుటంచేసిమొ
 దల బ్రహ్మచర్యంబునశిఖా యజ్ఞోపవీతమశాంసీ కృష్ణాజినదండక మండ
 లధరుండ వేదాధ్యయనాది సత్కర్మసహింతుడై స్త్రీసంచారస్థల వర్జి
 తుండై గురుగృహవాసుండై యాచార్యాజ్ఞానంబున భిక్షుండుంబుపరి
 గ్రహింపుచుక్షౌరాది కర్మరహితుండై సంచరింపుచుసత నాచార్యాను
 మతంబునవివాహాది గృహస్థధర్మంబు లంగీకరింపుచుగురునిచేత నియో
 గింపబడు రీతినిమంత్రతంత్ర జపహోమవ్రతనిష్ఠుండై వేదశాస్త్రపురా
 ణకథాశ్రవణ తత్పరుండై వాన ప్రస్థసన్యాసాతిథి పూజలునుజననీజనక
 పుత్రమిత్రకళత్ర భార్యశుభృత్య జనపోషణంబులుసేయుచు సంచప
 ర్వంబులు వ్యతీపతాదిపుణ్యకాలంబులు దక్కతక్కినయుతు కాలంబు
 ల భార్యాసగంబు సేయుచుధర్మార్థకామంబులసంచరింపుచు బెద్దకా
 లంబునకుస్త్రీసహితుండై న సంసారధర్మంబు గృహంబువిడిచివనంబు
 లకందమూలాద్యాహారండగుచు ద్వాదశ వర్షంబులైనవాన ప్రథాశ్ర
 మంబునందుండి సన్యాసాశ్రమంబంగీకరించి యిర్దియజయంబు గలిగిపు
 ణ్యప్రదేశ సంచాయండగుచు దేహశక్తిలేక పరమవైరాగ్యంబున సర్వే
 శ్వరభ్యానాది భక్తిసత్కర్మంబులుసేయుచు తత్కర్మఫలసంత వర్జితుం
 డై యుండవలయు సర్వవర్ణాశ్రమంబులలో నెవ్వడై నను ధర్మార్థకామం
 బులు హిత్యుంచి మోక్షమాత్రాపేక్షితుండై శాంతుడై యేకాంత ప్ర

దేశంబుజేరి యనునియమానన ప్రాణాయామ ప్రత్యాహారభ్యాన భాగ
 తనమాధులను నప్టాంగియోగింబుల సర్వసిద్ధిద్రుంబై లోకపూజ్యుం
 డగుచు సంఘించునతండు త్తమంజునినిమి శ్రీసాత్వికకర్మయున్నంతైన
 ఘృత్యాగి వాక్యాడంబరంబుల కాస్మిర్యంబునొందుచు నుపరితీక్షణ
 యూహకుని యందొక్కనానావిధ భేదసభామధ్యంబున నిష్ఠాంబుజీవా
 రలనిక్రేయంబెఱు గంగోరుటయును పరతివాక్యోత్తరంబు గావారలుదు
 నీ || ఒకడాత్యయణునని యుక్తిసాధించిన విభవనియొక్కఁడు విచిత్రే స
 దేశ్యుబుద్ధిగాఢలిపిన యొక్కఁడుకాదు ప్రాణమటంచు గిదివిడియె |
 సిద్ధులత్మయటంచు జేసినవేరొకం డాత్మమాననమనిహంకరించు | త్వం
 పదప్రాప్తికి సరియుక్తియనగితే రొక్కఁడుష్టాశ్రికానుక్కుబెనగె | యొ
 క్కుడానందమే ముక్తియొగమరుచు | నాత్మభేదంబు వాదించనందునొ
 కడు | సంవిదాకాశముగ దన్ను నద్గుహాక్తి | గనుటమొక్షంబెయన ధ
 ర్మతనయవించు || ప || అదియెట్లంటేనినా నాపదభేదవాదూ మధ్యంబున
 శాంతుండును సర్వదృశ్యవై రాగ్యవంతుండును నిశ్చలభక్తుండును నద్గు
 రుశ్రుతి విశ్వాసయున్నండునునగు నొక్కఁడుభేదవాది యహంకారోర
 హితంబగునిర్గుణో పాసనాకమంబు గానిట్లనియె || క || వినుధర్మజన్మినైన
 ను | తనుకరణేంద్రియ ములందుశగనారోపిం | మనహంబుద్ధితొలంగి |
 చనవాచ్యత స్వస్వరూపైతన్నమునొ || గీ || ప్రత్యగానంకూటస్థ పద
 మునందు | నాయహంప్రత్యయోప సంహరచిత్తు | యిష్టపదియె బ్ర
 హ్మోపాస్తిచొప్పడంగ సనుచువేదాంతవాది వాక్యములుగాగ || ప ||
 మరియుధర్మజతో సహ్మానియిట్లనియె || నీ || అక్కఱియహంబును బు
 ధ్ధిగానుఖిదుఃఖములు మరిసారదిగాను | సరయనిచ్చాద్యేష యత్నధర్మా
 ధర్మభావ విశేషణానకులమరియు | కణగినంభ్యా ప్తధర్మయోగభా
 గాదిపరిణామముల చేతబల్కినట్టి | సామాన్యగుణములు సవిశేషమైదే
 హకరణేంద్రి యంబులమెరసియందు | నాత్మబుద్ధిని పరికొంచునాగుణం
 బు | లవియకూటస్థుడై తస్యమనగరాదు | సుక్తికూటసుగూడ యేసా
 రదిగుణము | లరయతేనట సహముననణనెగాదె || క || అలబాగ్రతస్వి

ష్టంబుల । తెలియగనభిమానమున్నది యగుటగుణం । బులునుండెనుప్తి
కాలం । బులకనకుం గా రణాఖ్యహూతావిద్యకా ॥

క॥ అభిమానమణగెగనుకగు । యభిమానమునందెగుణముబణగిన
యట్లా । యభిమానముగుణగొవలె । యభిమానమొకరణసంజ్ఞలననీనా
ధా ॥ గీ॥ అరయవాదకపాతకమనిసయట్లె । యహమునగుహృత్త మో
బుద్ధులనగజ్ఞెయకరణసంజ్ఞలనవియవోకానుపించె । నాయహంకృతితను
ధర్మమంటివేని ॥ క॥ మృతికాలంబునదేహము । సత్మయహమునికిలే
మిసహజంబాటకా । సత్తముతనుధర్మమహం । కృతిగాననుటల్ నిజం
బుద్ధుతిదెలియంగకా ॥ గీ॥ ఐసబ్రోణధర్మమభిమానమంటివా । ఎరలని
దురబ్రోణవామువుండు । గానమందున హముగావుననదిప్రాణధర్మమన
గరాదుధర్మతనయ ॥ మ॥ ఘన కూటస్థమువిద్యురంగరూపంకారంబులే
దందుగ । స్కనహంకారములూశ్మధర్మమనుటల్కూడాయహంకారమా ।
త్మనుగాంచేవరియంతమున్నలయవస్థాన్వంశ్వసంచామై । తనకున్ గార
ణమైననుప్తి యణగుకలె త్యానుభోగోజ్వలా ॥

* గీ॥ సుప్తి మాయవలనసూక్ష్మజాగ్రాది । స్వస్వకృత్రిమములునరగ
తనకు । కారణంబుతెనకుఘనసుప్తి మాయలో । నణగుచుండునహము
ననుదినంబు ॥ గీ॥ గురుసుషుప్తిలోనకూటస్థచైతన్య । మైసయెలుకయుం
డుటందులకును । గుఱుతున్దిదురలేచియెగుగనిందాకనే । సనుచుదిరుగు
చుంటయాత్మగాడె ॥ ఉ॥ కానసుషుప్తినిండెలిపిగల్గుదుగల్గియునేలగానడ ।
ట్లానిదురందుమేల్కొనిన యస్పటియట్లనజాగ్రిమందుకు । న్మానససాధకం
బునభిమానమునుప్తినిలీనమాటచే । హీనవికారమైయెఱుక యేమియె
ఱుంగకనుండుపాండవా ॥ మత్తకోకిల । అన్నిస్వత్తులునుప్తిగూడినయా
త్మయున్నదితెల్విమే । హ్మన్నయెప్పటిభోలెజాగ్రితకోర్కులేమియు లే
కయి । ట్లున్నయాత్మకునందుసౌఖ్యములుండు పెట్లగునంటివా । ము
న్నుదెల్పునవిద్యవృత్తికిమూలమాటయవిద్యచేకా ॥ గీ॥ ఆత్మసుప్తిలోన
నజ్ఞానవృత్తిచే । సుఖమునందుటకునుసాచిహుడ । కార్యహవమైనకర
ణంబువృత్తిచే । మరలకారణంబునందుటకుడె ॥ గీ॥ కార్యపటమునందు

కారణమందువు । అమరగిరిపట్నమైనతెలుపు । తంతునిష్ఠమగుటతగు
బుద్ధికినివృత్తి । గల్గెతిమమునందుగలదువృత్తి ॥ పా ఆట్లుగావునకార్య
మామంబై నబుద్ధికిజాగ్రత్తస్వస్థంబులకువృత్తి గలుగుటజేసి కారణమాం
బై నయజ్ఞానస్వభావమనుసుఖస్థియందజ్ఞానంబునకు స్థితిత్వంబుగలన
నియెఱుంగవలయు నట్లగుటనుఖస్థి మూర్ఖులకాధారంబై నతెల్విగలు
గుటనత్యంతై నజాగ్రత్తనందలిబుద్ధియునుసాధనోపాధిబలంబువలన నుఖ
స్థివిస్మరించినట్లజ్ఞానవృత్తియునుసాధనోపాధివలన నాత్మజాగ్రత్తలం
దలంచుగాకంటివాచిత్రవాక్యంబుల నెఱుంగునందుకు శ్రోత్రింబులున
క్కతక్కినతేత్రాదులుసాధనంబుగాని పట్లట్లజాగ్రత్తలను స్మరించుటకు
నజ్ఞానవృత్తిత్వంబులుసాధనంబులుగానేరదట్లయన నుఖ మూర్ఖులకుభే
దంబెట్లన్న నజ్ఞానస్మరణమాత్రంబులు మూర్ఖులనంచుకొనునుభిన్నా
నుభవమానస్మరణవ్యయంబునుంగూడి నుఖ ముండుకీరదాధారంబై తస్యం
బు అనన్తాత్రయంబుతోడగూడి చెవకనాధారమూర్తింబై యున్న యట్లు
నేకశరీరంబులుదోచిచెడినస్వడాధారంబై తస్యంబు నాశంబునొందనట్లు
ననాతెల్వియనేకదేహంబులకాధారంబై తత్త్వదేహవ్యాపారజ్ఞానంబును
తనకుదేలియవలెనను ప్రమాణంబులేదట్లన్న భూతగుణవలన నైనస్థూ
లశరీరంబులు తొల్లిచెడిన నదోట్టనాదేహంబులకాధారంబై నయొత్త
యొక్క మాయావరణంబువివేకజ్ఞానోనయంబుర్యంబులనునిష్కర్షిగాద
గుటంజేసిత్వ దేహవ్యాపారజ్ఞానంబును దోడట్లందువలననకలదేహం
బులందునుదాకలదనేట్ల తత్త్వదేహవ్యాపారంబునుందనకుండవలెననే
టందులప్రమాణంబులే దనేకశరీరంబులందుండితావచ్చితి సనోట్లనదే
హకరణేంద్రియవ్యాపారజ్ఞానంబును సందందుకు భేదంబై తోచి చెడు
నస్వడా దేహంబులకుందా నాధారంబై యుండును నిశ్చయంబట్లుచెడ
దట్లు జంగమస్థానవాక్యకంబై తోచు సకలదేహంబులకు తానాధారంబ
ని తెలియవలయునట్లయినవ్యవహారజ్ఞానంబెట్లన్న భేదంబై తోచుచుండు
ననిననదిసన్కారభేదంబువలనన భిమానంబునకుదోచినజ్ఞానంబుతియేకా
ని యాత్మనందంబులేదను నిశ్చయంబట్లయిన నాత్మకంబుదేహాధార

బాష్పంబును నెదినర్వదేహవ్యాపారజ్ఞానంబగుగాకఁటివేసి || సీ || అప్పుడ
 ట్టఱుదేహవ్యాపకజ్ఞానమాత్మనచిత్రగుప్తాదులొక్క | శిరములువెయ్యె
 నెప్పుడుఘోషాత్మంటివానప్పుడే నేపాదులొత్తయగును | నక్షులువెయ్యెనయ
 తదాత్మయంటివాయప్పుడిందాద్రులుమాత్మగారె | పాదములవెయ్యెనబ
 లుమాత్మయంటివా యప్పుడుసూర్యాదులొక్కగారె | హస్తములునేయు
 గలయతగదాత్మయనిన | కాతఁవీర్యబాణాసురులొక్కమాత్మ | మైనశ్రు
 తులునుబహువిధంబుఁటివేసి | శ్రుతివిరాట్పురుషానన్ధజూపిచెప్పె || క || అల
 శ్రుతితాత్పర్యంబిటు | వలెనువిరాట్పురుషమానందజూపితే | తెలి
 యవరంగిహృంబంబ | దలితాత్పర్యంబుగాదుధమకాతనూబా || సీ || అదిగా
 కదేహాదులరచట్టలనుబోలెతగతిదాధార్మ్యతనయమునకు | నవయవాత్మ
 కమన్ననాయరచట్టలుచిదిగిన మనుజులఘనయనయన | ములుతోచున
 ట్టంగ మూలచిహ్నమగుచోటనాత్మస్వరూపముహస్తపాద | ములనుండ
 నలెనింకనూనిననుహామయిన్యనహరించాత్మదానందఁటివేసి | ఒనరన్యవ
 హరిమును సంయోగబలము | చేతనుస్త్రిభావికనంబుచేతనగునొ |
 యని బిచ్చ పరంపరలనముగాను | తోచుచుండును నీరీతిదోషదూ
 రి || క || అణుననియును పిఛువనియును | యణువిభవ్రులు నాత్మ
 గావు యలమనన నియున్ | ఘనశర్క వాదభేదము | లనుగ
 ల్గుతగాని నిష్కళంబునడరుగున్ || క || అనవిని ధర్మజడనియెను |
 ననఘానిశ్చయము దెల్పుపనమునిబట్టెన్ యణువునతీతంబనియి | ట్లను
 శ్రుతికాధ్యన కాండమందలిఁజలివొ || గీ || అనఘనిశ్చయజ్ఞాన మెట్లం
 టివేసి | యణుదృశ్య విలక్షణమయినయట్టి | నిఘణజ్ఞప్తిచైతన్య మా
 త్రమిదియ | వేదవేదాంత సిద్ధాంతసేత్తనిజము || పదవోద || డానాధవి
 నవయ్య నకలశాస్త్రములు సారంబునిర్గుణజ్ఞప్తిచైతన్య | ఘనచిదాకాశ
 సాక్షాత్కారి భోగకారణాత్ములు చేతగ్రమమొప్పొట్లు | గనున్జ్ఞనుభ
 నుభము నీకనుగంటుచూచి కడతేనుభముండు కరమొప్పననుచు | విన
 పించివ్యాసులవి విభవాదములు విజయోక్తిస్తజ్జన్విత వెలసెననివలికె ||
 క || సీవేనున్యనహరిత | జేపుండజ్ఞానవశత మెరుచుదనలో | దనశ్చ

మృగనేరక । సావయవశేర మౌత్మయని యెవలందుక ॥ గీ ॥ స
రన ర్ద్యయిల్లనా నావిధంబై న । నృశ్యమార్గంబులను దీనిగుఱ హము
దెలిసితన్న తానె తెలియంగనలెని । తగిన భవహార భక్తియుక్తి ॥

క ॥ నానావిధాంతరంబులు । నానావిధములు వానిగుఱ కెల్లక ।
బూనిశ్యశేతారియుగా । దానిజయమందె భక్తి నెయి మహాత్మా ॥ న ॥
అని ఇవ్వెఁగంటు సజ్జై వ్రత శాస్త్రంబెదిగించి పరామృత్తి నొల్లసియగు
యుధిప్తిగుంటాచి మోక్షంబు సన్తుమకటాక్ష పీష్టా నాశేషంబువలన
నుభంబుగా నిష్కమా భ్యాసయోగంబులవా మునిరోఁబంబులనియా
సంబును రోగాస్వరంబులగురోగంబులు నష్ట నిష్కంబులగు గాని అ
దువిశేషంబులేదు గావున సద్గురుజ్ఞానామూలంబున సంభవించిన యా
త్మయోగంబున బాగ్రిశ్వస్వ సుఖస్థులై తిక్రిమించినిష్ప్రపంచంబును
నిర్భరానందసముద్రంబున మునింగి తేజపుమరుపుస్వరూపాను సాధాన
యెఱుక చెడవేదాంతంబుల నిరాభాసనిర్వికల్ప నిష్ప్రపంచనిర్వాణానీవితా
ర నిత్యశుద్ధసనాతనబ్రహ్మవంశంబునరజ్జు శుక్తి స్థానపుంబులబితహో
రాద్యానోఽంబులయట్లదోచిన సూర్యాప్రకాశంబుదబ్బరగుటగఱచేసి ర
తుడయి తన్న దాదెలిసిముక్తంబగు మాయామానసవిభ్రాంతంబు తన్ను
నెఱుంగిమింజేసి బద్ధుండగు యీబంధముక్తులునాత్మకు శ్రేష్ఠసంకల్పస్వ
భావంబులు కాన నీవాశ్మమహాత్మత్వంబుజీవన్ముక్తంబవై సర్వభోగం
బులుబొందుచు సుఖంబుండుమనిమఱియునిట్లనియె ॥ ఉత్సాహాన్యస్తోము!
పెలయనట్లువారివిషిధవాదములనుయు । క్తులజయించిధైర్య మొప్పగురు
కృపాక్షి దనరగా । జెలగిముక్తికాంతవానిజెలికిజూపివిగ్రయముతో । త
లపులోవరించిమిం చెతగినయట్టివరుడనక ॥

ముక్తికాంతవివాహముసూత్రపుట్టుము.

పంచచామరము ॥ పరావరస్వరూపమైన భాగ్యసంపదోదయక । నిరా
కరించరావరూపనేక జన్మశీలుడక । మరెన్నంపరిచిమించుమన్మతో
విహారుడక । ధరాతలంబునాధముక్తిజైతవానిచేరుదుక ॥ తరం ॥ కర

గతంబగుపుష్పమాలిక ఖండివాదగజాంకుశా । భరణకంఠమనందువే
యుచుధక్తివానినసఖ్యురా । బ్బరిగబెండ్లికినామతిరంగ బ్రహ్మజోధర
మామణి ॥ గురునరేఖ్యనిమోగ్రానిల్యైరుకూర్మికోనృపాలకా ॥ అం
బురుహావృతము ॥ అంతటసక్కడ పెండ్లికొమారుడుహర్ష చేలము వా
ననా । క్రొత్తనుగంధసుపుష్పములందముగా ధరియించుచుత్తవి । శ్రాం
తికిగీటము చాల్చుచుల శుగ్రీశబ్బకుండలుడవువే । దాంతనిజా భరణం
బులునొప్పగ హంసవాహనుడయిన్యపాలా ॥ అల్పాక్కర ॥ కైరాగ్య
మార్గముననానన్ద ॥ నారానములుచెరింగనప్పుడునెండు । నారాజు
లువునకహంసడ్లి ॥ కేరంగదానచ్చెనెంగియశండు ॥ గీ । అపుడుసాధ
నసంకన్తుడొముముక్షు । హగుమాత్తముకృష్ణకర్తమయినయట్లు । కొ
లుపుదేనుచుదన చెనుకూర్మినంత । సకలజనులనుసంభ్రామోత్సాహము
లును ॥ గీ । పరగనిట్టనమయనతులుగొందనమనో । కుటిలులగుచుమా
యగూడిదనిరి । నిజుబుధయుక్తి నాస్థానమంటుండు । బపుడువెడలెగురుడు
హంకమునను ॥ నీ । సకలార్థపరివారజనులు సేవించంగనిగమార్థములు
నొప్పించగలిగోన । మండలత్రయముబుడగిడివ్వలిచెంత పూర్వహృద్విధి
కిపాడవుగాను । మూర్ధ్వకుండలికినినెళవైనతావున నాలుగుతోపల స
ట్టనడుమ । నమరుజోధామంటపాంతర్గతానందవిజయాఖ్యకల్యాణ వేది
కందు । వేలస్వప్రీతమేతుడైవేదరీతి । నమరకస్యయు పిన్నవాడట్లమరి
యు । మంగళస్నానములుచేసిరంగుమీర । పెండ్లిపీటలమీదనుబ్రీతిజె
లగ ॥ తరువోడవృత్తము । మంగళద్రవ్యముల్యంతోక్తిదన రాగమంగ
ళంబులుబాడమరియనంగనలు । మంగళతూర్యముల్యహిమజెలంగమల్లు
పర్కములుతత్వమస్యాదివాచ్య । సంగననర్థముబాడలుగాగన్వస్తి కారో
హణస్థలిపీఠమునను । సంగతిస్వర్పదీక్షాభాషికములుసరవిగాతెరనేత్ర
సమదృష్టినమర ॥

ప॥ మఱియు నతద్వ్యావృత్తిలక్షణతటస్థలక్షణస్వరూపలక్షణంబుల
ను తలంబ్రాలుబోయుచు గురుదేవతాసన్నిధానంబునతత్వమస్యాది ల
క్ష్యాభోకపాంశ్మకమంగళనూత్రగ్రహణ బుశుభలగ్నంబునందనరనద్ద

దుక్కుపాదానవనిగ్రహించుచే శ్రీధాకర కణంబులు ములుయ నేనశ్రీశ్రీ నా
 సాగ్రభూమధ్యాలోకనంబులు మంగళాంతరియ్యలక్ష్యాంతర్నిర్మితైశ్చ
 బుబ్రిహ్మముడిగా బ్రహ్మచుకూంబునంకనాన్వితాన్వితేనకర్మలంబుల
 మంబులు సేయుచు మణిదేహేంద్రియాదినిగ్రహించుచు సమస్తము
 బోధశిఖిబహుప్రేచ్ఛియంతఃకరణాబ్యాహుతి సేయుచు నాననాపాణచిత్త
 జయంబునతత్వజ్ఞానాన్వియన్ బ్రహ్మకణంబుగా న్నె నాత్మాలోకంబున
 యుచు భూతిదానంబుగా చిత్తిత్యాగింబును మహాత్మాగింబును జేసిసాం
 గంబుగా సకలకర్మకృత్యంబులుచేయుచు శత్రుమిత్రాకృత్యంబును సర్వజ
 నంబులకు యధేష్టంబుగా పుణ్యపుణ్యయుక్తంబగు నాగమకర్మభోజనప
 దార్థంబులును తిండిదావాజబుంబున నూరవెందుగాడంచుచు వ్యాసహరి
 కప్రాతిభాసికసత్తలకతెంబగు నిరింతరనినుననీనపర్యక్షపాదసూర్ధిక
 బ్రహ్మసత్త్వాన్వహంబగు సన్మార్గంబులనుచుచు జీవేశ్వరకూటస్థ బ్ర
 హ్మైక్యానలోకనామృతాహార్యై సకలసంభ్రమంబుల వివాహంబున
 రవేర్చుచునంతమిధ్యాపురుష సూర్యాస్త్వమానంబగుటయురాగి ద్వేషం
 బులను పక్షులుసంసారవృక్షాగ్రింబులనాశ్రయింపజాలకకృత్రిమంబులను
 ఁనులు మాయానిజనివాసయుక్తింపనరసిషష్వర్గతిమిరంబెదు రెరుంగ
 నీకీమూఢమానసంబులను దిక్కుబిక్కుటిల్లి సుచిత్రజన చిత్తాకాశంబు
 న నానాపుణ్య సక్షత్రీంబులు ప్రకాశింపవృత్తినిరోధచంద్రోదయంబు
 షోడశకళలందసరసానాంతఃకరణకుముదంబులు వికసింపననుబంధచతు
 స్తయంబులను చకోరింబులు చెలంగయోగశాస్త్రార్థకాముకజనంబులు
 సంతస్లిలనవృషముక్తి నధూనరులుభూమికానప్తముమిచుండలత్రయమ
 ధ్యంబున వెలుంగు నవ్వసిష్టస్నానాసంబున పీతాభాస్వత్వము చూపం
 బునంగనుపించునరుంధత్యానలోకంబు సేయుచుసత్కృత్యంబులుదీర్చు
 చు సుఖంబుండి నిట్లుపనిషదర్థవాదప్రకారంబు లనుదినంబులుగడుపుచు
 సర్వశుభలక్షణంబుగాను శ్రీయోమార్గధ్యానంబులనాకబలిమొదలగు
 శోభనంబులు సేయుచున్నంతసపుడు సంవత్సరోత్సవంబులకుంజెలగి ము
 క్తివధూవరులాదియగు సర్వజనంబులు నాలుగుకేదంబులంపనకుతత్వము

స్వాదిమహావాక్యంబును కొప్పెరలనించిన సచ్చిదానంద నిత్యపరిపూర్ణంబును పంచదార్థయు క్షరసంబగువసంతంబు ప్రాణాయామజయంబును ప్రాణును యంతర్మానసంబులనుంచి మనోపుటనించి వేదాంత నిశ్చితార్థంబులం జల్లులాడనప్పజాతాకాంత తనవతియగుదేశికస్వామినిమానందరసవసంతంబునందేలించుటయుంజూచిముక్తికాంతాలలా మనై రాగ్యోపరతులను చలికత్తెలుండేసే కేసవస్వామి కాశంబునుకడ కంటజూచు ప్రకాశంబును ముఖంబును చిరునవ్వునభివృత్తు శుభేచ్ఛ యనుకరంబునరాజయోగరసంబునవసంతంబుజేచ్చి తనవతియగు యోగీంద్రునిపైనించవాచుముసెముసెగవులుసగుచు భ్యాసపాత్రంబునను భూతిరసంబునవసంతంబుదానియింజలికిన నదియునుజెలరేగి యోగా భ్యాసరసంబునందోగించి లక్ష్మ్యశ్రీయములను మూలదాగబోవుటయు వాచును సద్వాసనా కరిగతభోగేచ్ఛాసంతపాత్రుడయి వాసనాపుష్పయుక్తంబులగు మనోనృత్తి కురులుదూలియాడ యాభరణాంబరంబుజారలలితాసాసంద కుండలంబులల్లాడ నై రాగ్యముఖంబు దెమర్పదానిపెంబడిందగిలి యంతలక్ష్యంబునఽక్కించుకవ్యాపకంబుగ వసంతంబెవల నదోగించునమయంబున నదినిర్వాపాలియగుటండేసి వానికరగతమగు వసంతంబువానిపై నించు నననరమున శుక్రికాంతలు వానిదర్ల నీకసాధకంబుబుద్ధిచే బిగబట్టుటయును కామాతులకు సిగ్గులేదవుటంగానవై రాగ్యోపరతికరగతంబగు నిర్విషయానంద వసంతంబువాడొడిసితన భార్యాసహాయస్త్రీసమూహంబుమీద వషణంబుగాగురియించుటయు సమాధివిరోధంబులగులయవిక్షేపకషాయ రసాస్వాదస్త్రీలుదూరంబుగా దొలంగునప్పుడు ముక్తికాంతానమరసానందవసంతంబుయోగభోగస్త్రీలందియ్యయేమరించియాహోహాభూమికయగుపాదార్థభావనావిశేషంబున నిక్కి నిత్యనిర్మలకరంబులుఘనంబుగా ప్రసాదించితిమనశిరోవీధినభిషేకంబుజేసి దేహాత్మబుద్ధిరహితంబను పాదంబులనంతర్నాదమంజీరంబు దీర్ఘఘంటికారావంబున మోయినవికల్ప కాంబరంబుని గామయకుచంబులపై జార బాహ్యదృశ్యానువిధితబ్రానువిధనవికల్పంబులను కుసుమ

యక్షులగు సంతర్ధృత్యానువిధక్షణై ను విధ్వంసమునకుఁ బ్రోవ్వఁజేయు
గా వీరస్వయాఁగ్రికాశంబు తాళంకంబులు శ్రుతికిర్తివల్లవశభానా
భావమధ్యంబియాచ జ్వలితకౌముఖంబుగా కెమర్చునిరాభానంబునం
ద బడుచు సుషుమ్నాంతరిద్వారంబునంబ వాచు మనోవేగంబుగా బును
గెత్తి మంచలత్రాచుంబులు గవచిహానమార్జితవర్తానహస్య మంటపం
గర్గతానందనందంబుని ర్వాప్యచకరింప న చిన్మ సుపాత్రంబుబూర్జంబు
గామించి కెచ్చునమఁబుని న దానితెయగింప నసూతయను నమాధిసా
ధకస్త్రీనహితంబులు స్రవ్యగానంకూటనమార్గంబున కెదర్కొనియ
ద్యయగ బ్రహ్మచైతన్యానలోకంబుచేరినున్మాదియగు దానకరింబుబ్రు
టయునదియు సిగ్గునడికతుర్యటతంబు వేరొక్కకరిగతానంబునంబునం
బు వానినయిజిమ్మిజ్జనకళామోహంబున దానిచ్చిలిముద్దుకొనుచున్వ
హుజలిలావిసోదంబుల నొకరినొకఁడనరనరంబు నెసంగి బులూచుచు నిల్చి
త్యంత సంభ్రమంబులవారిబుననంతోన్నవక్రిహనోదంబులం బ్రాప్తు
మిచ్చుచుండిరంత నారాత్రియూర్జితాంతానమేతుండు సద్గుణవర్యా
జ్ఞానంబునముక్తిసధూనగుండు చిచ్ఛక్తి మోహుడు కాంతలనిపేక్షతో
భసన్రవ్యంబులమర్చి శుభముహూంబుల నేహార్థప్రాణంబులనుశూం
బులు గురునకు పానంబునేయించి యానసూనరుల నెద్దో కొల్పట

శోభనముహూర్తపుట్టము.

మంజలాంతర్గత మండింబున హంసతూలికాత్వంబున శోభనం
బులు బాహుచ వానినునిచిగురు నన్ని భానంబునంతే కృష్ణకథానోదంబు
లునుండి రంతనక్కజముక్తి సధూనరులు వేదాంతార్థకళా యోగకుశ
లులయ్యను నూతననంగమంబ గుటంజేసిన్వేహదోన్ము ఖస్మరక్రిడాదం
భనమయంబున ముక్తికాంతాలలాప ముగియగుటయును భర్తయగు
యోగీశ్వరుచిత్తంబు ముక్తికామాతుర త్వభ్యానంబుచేత మండలత్ర
యమధ్యంబున వెలుంగునాత్మ పీతాభాన్విత్యగు హంబన్ శ్రుతిబలుకు
టంజేసి యటయెముక్తికారం భియించిన పీతాంబునంబుగొట్టి యంబ

రంబుగాంచు మనోముక్తింబియుటయు నిర్వాణియగుటంజేసి వాయు
చలనంబను కరంబున యోనిస్థానంబగు సుషుమ్నాంతరద్వారంబు మూ
సిచిత్త విక్షేపంబను వేరొక్క కరంబు నందనకుమారంబున వెలుంగుచేవ
కళాహాసదీపంబు చామసన్ధ్యంబు చేసిననదియునొక్క మనోహరంబై గ
తాయాత సుఖంబునందన ర్చనంత నాకాంతసునిష్ఠయను సిగ్గునగతా
యాతంబునుంగాక చిత్త చలనంబను విక్షేపంబునుగాక నూరకుండుట
యునప్పుడు యోగీశ్వరుండగు పతన్యత్త హిత మనోవ్యాపక సులీనంబను
కొగిటంగీలించి యొడలంబులకాంకు రంబులువొడ మద్యధచిత్తంబున
హంసతూలికాత్వంబునందు స్వయంద్రకాశంబున వెలుంగిముందర ని
డుకొనితత్ప్రకాశ మానంబులగుచు వెలుంగుచెక్కిల్లు ముద్దుకొనుచునం
విధానందకు చంబులునివురు చున్వహాపచెలిమి నేయునదియు బరమప
త్నివ్రతయగుటంజేసి ప్రాశ్నిత్వంబునభర్తకు ప్రియంబగురీతిని బెనంగకళ
లంబుచు నాదన్వహాపంబులు శ్రావ్యంబుగాహృదయంబు గరంగికుండలీ
శక్తి భేదంబున యోనిజెమర్పించిండు పతనంబుగా రహస్యక్రీడలంబరన
శులై యర్థమునుభితనేత్రులను వృత్తిరహితచిత్తా కాశచిదాకాశశరీ
రంబులు రెండునై క్యంబుగా బెనంగిగాఢరతుల చిత్తంబుతన్మయంబగు
టజేసినున్నానియగు తుర్యంబున సుఖజ్ఞప్తి కళాసత్తామాత్రంబుగా నుం
డునప్పుడు శుద్ధవాసనాయుక్తులగుటంజేసి మరకొంతదడవులకు నమాధిగ
ళితంబుగా యోగీశ్వరునిచిత్తంబు మధ్యవిక్షేపంబు నొందుటబట్టిననది
యెహాలయలుక యగుటంగావున నవికల్పకష్టానంబుగాచి దాకాశన్వహా
పంబగు ముక్తికాంతాచిత్తు రుషుండభిముఖంబుగాగై కొనిజేపవరై
క్యంబును నత్యంతప్రేమంబుల తుర్యతుర్యాతీతంబులగు రతిక్రీడలంజెలం
గి నిర్వియోగనిద్రల సుఖంబునందనరసం దవివేక ప్రభాతసమ యంబగు
టయు నజ్ఞానతిమిరంబు వర్ణాశ్రమాచార జనహృదయగు హలంబ్రవే
శింపధ్యాన భక్తివైరాగ్యంబులు వెలవెలంబారముని జనహృదయకమ
లంబులు వికసింపనునవిషదర్శ ప్రతిపాదకభృంగర్షుకారంబు లెనగపూ
ర్వహృదయశిఖరినా సూర్యజ్ఞానభానుండు దురుండుటయు తత్వజ్ఞజననం

చార ప్రకాశంబై యొప్పుచుండె నంతనాముక్తివహువరులును తత్సమ
 యంబున మేల్కొనియాత్మాంగస్థాన సద్భావంబులను గుడిశుశ్రోషం
 నిత్యకృత్యంబులు దీప్తియాచార్యానుమతంబునంబట్టి సవేతంబువేదాల
 తార్థరాజ్యా భిషిస్తుండై యఖిలబోధార్థవస్తువుల సర్వజనసంతోషక
 రంబునాయుచు పరిమైశ్వర్యసుఖంబు నందనగుచు కృపాబంబుగు నిజని
 వాసగృహంబుత్యంతక్రీడా వినోదంబుల కాటకట్యగుటంజేసి యందాత్మా
 రామశృంగార నసంబులుజూచుచు నిగమవృక్ష శాఖాగ్రంబులమోక్షసా
 ధశుక శారికాకొకిలస్వరంబులు నోహోయననాలకింపుచు నాగమార్గ
 రహస్యంబులను చిగురుమావిగు మురులనీడలనిలుచుచు పరలంభశలం
 బులురుచింపుచు శుద్ధవాసనాపుష్పంబు లాస్వాదింపుచు సంతోషీకరంబు
 లగు పౌదరిండ్లక్రీడలునల్పుచు సంతోషకరంబులు తనప్రియాకాంతను
 పొడవు గానిక్కించనున్నత శాస్త్రార్థతరు శాఖాగ్రంబులంబు కాశించు
 గుణత్రయపుష్పంబుల జదిమితత్సమిషంబున నున్నశుద్ధసత్వకుసుమంబు
 లందియ్య సుఖితరంబుగా కౌగిటండించీయాపుష్పంబులు నిరంబునధరి
 యింపుచు యోగయక్తంబులగు శ్రీశైలమేరు శిఖాగ్రంబులందలి బా
 హ్యులక్ష్యంబైన ద్వాదశారచక్రమేఘ సంచారంబులకలఁ మనోమ
 యారంబులు చెలంగమారుతజయంబులను మెరుపులుచిత్తజయ మేఘు
 గర్జితంబులందశ్చ నంగనుపించనులికి నృత్తిభయంబు సంగౌగలించు
 కొనునిజ కాంతాలింగనంబు నందనరుచు యోగభోగంబులను సర్వధృ
 చుమంద మందారభూరుహంబు లంబెడ్లిండ్లునాయుచు వివేకభూజంబున
 నల్లినగు రుక్మపోక్తియను తీగెలనుయ్యలలూగుచు తత్వకందరంబులం
 దాగుడు మూతలాడుచు స్వరూపాధరపానంబుల సప్తపృటికిబుద్ధి వృ
 త్తినంచారంబులను బడలికలదీర్చుచు బ్రహ్మహంబును నుశబ్దంబుల
 మ్రోయ సెలయేటి దరులచిన్మయానంద పూదేనియసోన శాఖులనా
 త్మపు ప్రివృత్తనడ్డంబుగట్టుచు మనోహంకృత్యంబుల జెలంగిమరియను జ
 పామత్రాక్షిరంబుల గుహంసలుజీవ పరాఖ్యలస్త్రీ పురుషులగుటంజేసి
 నేచకపూరకకుంభక ప్రవాహంబులదనరు నిదాపింగళా సుషుమ్నాఖ్యల

గంగాయమునా వానదులంజెలంగు నాధారాదికములం బరస్పరాలో
 కసంగులు నొండొంటికందిచ్చు పినోదంబులకల తామును చిన్నయహం
 సంపదపులు దాల్చుచుననాహత పిశుధచక్రవాక మిధునంబులండా
 యంబోవుచు ప్రణవనాదరంపుకారములు గలనహంకార భృంగంబులని
 వారింపుచువంతః కరణనరోదరయుక్తయగుత్తి వేణీసంగమంబులని రా
 మయకు చక్రమాణజుంబుల నానందంబులజల్లులాడుచు నిర్వాణాలింగ
 నంబులనధ రాదిచుంబునంబుల మర్మస్థానంబులంబుచు ఇచ్చాచి నోదం
 బులంజుగ్రీవలూడుచునత్యంతప్రియనపీ తీర్థంబున శరీ యొకకొకరు న
 స్పృధగణంబు లులంకరింపుచు హృదయంబురమింప నత్యజ్ఞానమోహం
 బున న్యోన్యాలోకనంబుల గాఢాలింగనంబుల సుఖసుప్తి కళామూర్తు
 లగుచు నానాభోగంబులంప నరీలక్ష్యత్రయంబులగుని జగ్మహంబులం
 బ్రవేశించునమయంబున చిత్తివీశాంతిమొనలగు సుందరలూనందారతు
 లియ్య బ్రహ్మనందంబు సంశోక్తుచుసుఖాసన సహజానందశయ్యలస్వ
 ప్రీతసమేతంబుగాని జలీలసుఖంబుండుచు నాచూఢజ్ఞానసన్మార్గంబుల నడు
 చుచుపిద్ధాంత మార్గంబులనిత్యహోత్స వంబులు నేయచునద్గురువాక్యా
 ర్థరాజ్యపరిపాలనంబు లందననినర్వజనంబుల తత్వార్థంబుగా బోపింపు
 చునిట్లుముక్త వధూనరులు నిరంతరసుఖక్రీడా వినోదంబుల బ్రాద్ధువుచ్చు
 చుసుఖంబుండీరని శ్రీవ్యాసభట్టారకా చార్యుండుధర్మజునకు పరమర
 హస్యంబగు బ్రహ్మచుభోగంబు శృంగారకథాలక్షణంబున వినుపింపనక
 లజనానంద కరంబుగానాన మయంబున దేవదుందుభలు మొరయనమ
 రులుకగుచు నృప్తిగుణింప నత్యంతోత్సాహంబు లోకృష్టదైవా
 యుండు పరమామృతజ్ఞానోల్లాసీయగు యుధిష్ఠిరుంజూచిని వాత్సరా
 మత్వంబున, జీవన్ముక్తుండ వై సర్వభోగంబు లంబుండుచు సుఖంబుండు
 మనిమరియనిట్లనియె ॥ ఉ ॥ శ్రీకరలీలంజెలగు శ్రీగురునాథకృపావిశేష
 వి । ద్యాగుశలంబులందనరి యాశ్మబుముక్తి వధూనయ్యేబో । ధాకృతి
 నిత్యపంపదల హర్షమునొందుచు సుందీర్ఘియా । ర్వాక్యతత్పుణ్యభావ

మూలికయంబును తింపశక్యమే । క । కుంటిసుకనీభాగ్యం । చింతిం
 పంద వశమెఱుకభవినువా । రెంతయునకలశుభశ్రీ । సంతాన
 దుడుండు సత్యముధాత్రి ॥ క ॥ కల్యాణాపేక్షితులగు । కల్యా
 ణము క్షిలనకల్యాణముసా । కల్యాణవిగోరినసా । ఫల్యంబుద్రావదీ
 పరః । ధర్మబై । కావున ॥ శా ॥ శ్రీరామ స్తవరాజ మెవ్వడిలలోజంతిం
 పుచున్వోయిచున్ సారోక్షిన్వినుచుండి నట్టిఘనులుత్పాహంబు తో
 సంపదలో । మీరన్నత్యమహోత్స వంబులను నెమ్మో గాంతులేప్రాదు
 నా । త్మారామంబుగనన్ని దేశములనిత్యానందులై ధర్మజా ॥ గి ॥ సక
 లశుభములు రాఘవ స్తవమునీను । నెరుకజెప్పితివేనీవు యెల్లప్రాదు
 దలపుచుండు ముసంపదల్లిగిసొఖ్య । మందుచుండెడు సత్యంబునార్యపి
 నుత ॥ వ ॥ అనివేదవ్యాసుడు ధర్మజున కెరింగించిని జూత్రమంబున శిష్య
 పోషణంబు నేయుచు సుఖంబుండధర్మజుండును సంతతశ్రీరామస్తవరాజ
 పారాయణమహోత్సవంబులు నేయుచు సుఖంబుండెననినవిని సంతృప్తాం
 తరంగులై ససకాదిమహామునులత్యాదరంబున శ్రీరామ స్తవరాజమహా
 త్యమహిమంబును శ్రీవ్యాసభట్టారకాచార్యశ్రభావంబును ధర్మజుగొ
 నియాడుచు సూతుబ్రశంసింపుచు సుఖంబుండిల్లు ॥ క ॥ శ్రీకరమునిజ
 నహృదయన । శీకరబ్రహ్మాండ్రీడివిజశేఖరవినుత । శ్రీకరసంతతజయ
 ల । శ్రీకరయదుకులవిహారశితజన ధారీ ॥

మాలినీ ॥ నయనహృదయబింద్యంతర్మనః ప్రాణముదాగి । నయన
 ఘనసుషున్నానాడిసంయోగనిదాగి । నయనజతసుకంధానాదసద్రు
 హారంధాగి । నయనకళిదితేశా నాసికాగ్రప్రకాశా ॥

గద్య ॥ ఇది శ్రీరామచంద్రీనరప్రశాదలభకవితామిలాస శాండిల్య
 గోత్రోపవిత్ర కృష్ణయామాత్యపుత్రీవినుత గుణధుర్యమ్లయామాత్య
 ప్రణీతంబై స శ్రీరామస్తవరాజంబును మహాప్రబంధంబునందు శ్రీవ్యా
 సభట్టారకుండుముముక్షులక్షణంబును ఆచార్యస్వరూపంబును శుశ్రూ
 హాలక్షణంబునుజెప్పి ధర్మజుండు శ్రీవ్యాసభట్టారకాచార్యుం బ్రశం
 సింపుటయు కృష్ణదేవప్రాయనుండుయోగీశ్వరప్రభావంబు జెప్పటయు

యుక్తిమందు గురుకార్యంబునంగిలుగు మోక్షలక్ష్మీకల్యాణం
తిమ్మలినతదాచార్యుండు బ్రహ్మచందనగిరవర్జనంబును ఆశ్మకా
మేతుండు దేశికస్వామిసనుకయగు మోక్షలక్ష్మీస్వయంవరం
టింపనానామతాధర్వరులుండనుదెంచిన యాముక్తికాంత తండ్రి
దేశికస్వామియనుమతిని యురతిచెమ్మానుకతాకికకామ్యకర్మ త్క
ర్మగలత్యాగ నానావిధవాదజయుండగు వేదాంతినివరించుటయు దేశిక
స్వామి వేదాంతయోగనాస్తిక్యముగా కల్యాణంబునగున్నట్లును న
సంతోషవాదిమహోత్సవంబులునుచుచున్న య శ్రీరామస్థవరాజ క
థాశ్రవణంబునకు మహోల్లాసు దివ్యులగునన్నది వర్ణంబును తృప్తి
యాశ్వాసము.

శ్రీరామస్థవరాజము — తృప్తియాశ్వాసము.

సంపూర్ణము.

—:—

10407

